

Αι συνδρομαί γίνονται μόνον ετησίως· αι δε τμηματικά είναι απαράδεκτοι· Το τμήμα τής ετησίως συνδρομής, εκ Διρ. 3 και 3 σελ. δια τους 52 εβδομαδιαίους αριθμούς εστι προπληρωτέον. Οι πρακτορες τής εφημερίδος είναι υπεύθυνοι επί τή μη εισπράξει των χρηματίων.

Πάσα απλήρωτος προς τον ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ επιστολή, διατριβή, εφημερίς κτλ. ουδαμώς εστι δεκτή· ειδοποιήθη περί τούτου το Γενικόν Ταχυδρομείον του Λονδίνου· Επιστολή η διατριβή ανωνυμώς εστιν απαράδεκτος και ακαταχώρητος, η δε διευθυνσις δεν υποχρεούται εις την επιστροφήν τούτων.

Αι συνδρομαί γίνονται, εν Λονδίω μόν εις 19, LONDON-STREET, FENCHURCH-STREET, E. C. και 33, BROMPTON SQUARE S. W., LONDON· άλλαχού δε πρκα τοις Κ.Κ. Πράκτορι του ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ (Registered for transmission abroad).

ΑΡΙΘ. 80.—ΤΟΜ. Δ'.—ΕΤΟΣ Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1862. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

- Ο Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ εν Κωνσταντινουπολει.
- Ο Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ εν Θεσσαλονίκη.
- Ο Κύριος Σ. Π. ΧΑΡΑΔΑΜΠΗΣ εν Πάτρας.
- Ο Κύριος Κ. ΘΕΟΔΩΓΗΣ εν Αλεξανδρεία και Καίρω.
- Ο Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ εν Μαντσεστερ.
- Ο Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ εν Λίβερπουλ.
- Ο Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ εν Ιβραίλα.
- Mr TAYLOR εν Κερκυρα.
- Ο Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ εν Κορκ τής Ιρλανδίας.
- Οι Κύριοι αδελφοί ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ εν Τουρνοςεβερίνω.
- Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.
- Ο Κύριος Δ. Ε. ΔΑΝΑΙΝΟΓΛΟΥΣ εν Αταλία.

- Ο Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ εν Σμυρνη.
- Ο Κύριος ΓΙΑΚΟΤΜΟΠΟΥΛΟΣ εν Βαρνη.
- Οι Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ και ΚΑΡΝΑΚΗΣ εν Γαλαζιω.
- Ο Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ εν Σύρω.
- Ο Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ εν Βουκουρεστή.
- Ο Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ εν Τεργεστή.
- Ο Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ εν Σουλινά.
- Ο Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ εν Ζακύνθη.
- Ο Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ εν Μασσαλία.
- Ο Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΔΑΣΚΑΡΙΔΗΣ εν Βηρυτώ.
- Mr VINCENT, PUBLISHER, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εκτελεσις θανατικής ποιητής εν Ουασιγκτόνι	Σελις 13
Περιοσις ανδρών τής αρχαιοτήτος	18
Θαύματα του ανθρωπου	18
Μετέωρα και μετεωρικοί λίθοι	16
Εκθεσις του Γεν. Διευθυντού των Αγγλικών Ταχυδρομείων ..	19
Διάφορα	22
Στατιστικά	22
Υποβρύχιος σιδηρόδρομος εν τω Βρετανικώ Παρθώ	21
Δικαστικά Αγγλίας	23
Ο Αλή πασάς	26
Οι Ιουδαίοι	30
Ο πλοίαρχος Ουίλκς θριαμβεύων	30
Εμπορικά	31
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 29, 30, 31, 32 (6ίς).	

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Ανδριάς Πετρου του Μεγάλου	20
Η εν Κρονστάτ εκκλησία του Σωτήρος	20
Εσωτερικόν του Πανοπιστικού καταστήματος	21
Προσκυνητά τής αγίας πόλεως Κιόβης	21
Πολυτεχνικόν σχολείον εις Σούτον	24
Σχέδιον υποβρυχίου σιδηρόδρομου	24
Κλησις προς βρωσιον	25
Ιουδαίοι τής Πολωνίας	28
Ινδικός λέων	29

**ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)**

**ΤΟΥ ΡΟΥΛΑΝΑ ΤΟ ΚΑΛΥΔΟΡ
ΩΡΑΙΑ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΛΕΥΚΑΝΣΙΝ ΚΑΙ ΑΒΡΟΤΗΤΑ
ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΒΡΑΧΙΟΝΩΝ.**

Η σύνθεσις αυτή είναι κατεσκευασμένη εξ ανατολικών βοτάνων, μη έχουσα ουδεμίαν μεταλλικήν σύμμιξιν. Διεκριβή πρό πολλού δι' ην προσευνεί λευκότητα και απαλότητα επί του δέρματος. Η μεταχειρίζομενος τήν σύνθεσιν ταύτην και κατά τή λοιπά μέρη του σώματος προφυλάττει γενικώς τήν επιδερμίδα αυτού από πάσης ενδεχομένης φλογώσεως, και ουδέποτε ο μεταχειρίζομενος αυτήν δύναται να υποφέρει εν τών εξανθημάτων και πάτων των τοιούτων επιδερμικών νοσημάτων. Η ελεγκτή επομένως ευωδία αυτής και τή λοιπή προτερημάτ της καθιστάσιν αυτήν επι ανωτέραν πάσης άλλης τοιούτου είδους σύνθεσιν.

Τήν επιτυχίαν ταύτην εύθετον διά τή εισηγητικά αποτελέσματά της μεταχειρίζεται ως και ή βασίλισσα Βικτωρία, ή βασιλική οικογένεια και ή βασιλική οικογένεια της Αγγλίας.

Ίδιοκτήται ROWLAND & SONS, 20, Hatton Garden, London.— Πωλείται δι' αδελφών των υπό του Κ. J. W. TAYLOR εν Κερκυρα, και τών Κ.Κ. BAKER & HAYDEN εν Πέρα Κωνσταντινουπόλεως

**ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΤΟΥ SINGER.**

72, CORNHILL, LONDON, E. C.

Επιστάμεν τήν προσοχήν του κοινού τής Ανατολής επί των αρχαιοτέρων και τελειότερων τούτων μηχανών τής ραπτικής. Είναι χρήσιμοι εις πάντα κλάδον τής τέχνης, ήτοι εις τους ΡΑΠΤΑΣ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΥΣ, ΜΟΔΙΣΤΑΣ και εις πάν 70,000 εύρίσκονται εις καθημερινήν χρήσιν εν Αγγλία, Ιρλανδία, Σκωτία, Γαλλία, Γερμανία, Αυστρία, Ρωσία και άλλαις χώραις τής Ευρώπης. Πάσα οικογένεια οφείλει να ήναι κάτοχος μιας τοιαύτης μηχανής· διότι δι' αυτής δύναται να κατασκευάζη δεκάτηποτε έργον τής ραπτικής δεκάτης ταχύτητος ή διά τής χειρός. Πάς έργαστασιάρχης, όστις εισάξει τοιαύτην μηχανήν εν τω έργοστασίω του, θέλει κερδίσει περισσότερον ή διά παντός άλλου τρόπου. Δι' μηχαναι αυται κάμνουσι το αυτό ως τής χειρός ράψιμον και το έργον αυτόν αποδείχθη προτιμώτερον ή τής χειρός. Τουτό δε αποδείξαν τή εν Αγγλία τσαυτα κατασκευασθέντα φορέματα, κτλ. κτλ.

Έχομεν τās λαμπροτέρας μηχανάς εις θήλας παντός είδους ποδς οικιακήν χρήσιν, ών αι τιμαι είναι από λίρας 15 έως 20 εκαττης. Αι δε μηχαναι μας προς χρήση των ραπτών και υποδηματοποιών προς λίρας 13 έως 15. Δίδονται δ' ολιγαί εν γήγησιν. Στέλλομεν μεθ' έκαστης μηχανής και οδηγίαν έλληνιστί επιμνηνάς, και ό αποτιμώμενος εις τήν διεύθυνσιν τής εφημερίδος ταύτης θέλει λάβει πληροφορίας περί τής φήμης μας. Διαταγή τυποδομημένη μεθ' ενδς τ ρ α β ί γ μ α τ ο ς επί τινος καλής τραπέζης του Λονδίνου, εκτελείται παραγράμμα. Διαταγαί δύναται να σταλθωσι και προς τον Κ. JOHN F. O'BRIEN εις τή γραφεϊον τής ε ρ η μ ε ρ ι δ ο ς τ α υ τ ή ς. Μεγάλην κατανάλωσιν δύναται να γίνη κατά τήν Ανατολήν των μηχανών τούτων, εν αξιοχρεώσι τις θέλει αναδεχθή να γείνη πρόκτωρ ήμών· θέλομεν τον εφοδίζειν μεθ' μηχανών και τω παραγράμμη γενικίαν υποτίμησιν των ανωτέρω τιμών.

I. M. SINGER & Co.
72, Cornhill E. C.

ΤΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΙΣ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙΣ.

Παρισίων και Λονδίνου καθρεπτών και οικιακών επίπλων έργοςάσιον, 398 και 399, Oxford-street, London W. συστηθην το 1822. Ο CHARLES NOSOTI προσκαλει του, επιθυμούντας να επιθεωρήσωσι τή κεκρυωμένα οικιακά επίπλα άριστης κατασκευής συνιστάμενα εν καθρεπτών του τοίχου και τής τραπέζης· παντός είδους τραπέζων διπλών και μονών, κωμών, καθελών, γραφείων, κορνιζών ειδών, ανθοδοχείων, κτλ. κτλ. Το κατάστημα τούτο απέκτησε μεγίστην φήμην διά τās άριστα ποιότητας των πραγματιών του. Οι πλοιοκτήται ιδίως οφείλουσι να επιστήσωσι τήν προσοχήν των επί των επίπλων του καταστήματος τούτου, κατασκευασμένων προς στυλιση των αιθουσών και δωματιών των πλοίων. Είσοδος, 398 και 399, Oxford-street. W. Εργοστάσιον, 3 και 4, Great Chapel-street, και 102, Dean-street. Διαταγαί πρέπει να στέλλονται προς τον Κ. J. F. O'BRIEN, 33, Brompton Square. S. W. London

JOHN GOSNELL & Co. (πρώην PRICE & GOSNELL)

Προσκαιών τήν προσοχήν του κοινού εις τή ακολουθα μύρα Του JOHN GOSNELL & Co., αι άρωματικαι βρύσει, πιεζόμεναι εκ φέρου γλυκυτάτην ευωδία.

Του JOHN GOSNELL & Co., ή διυλισμένη λεβαντις συνιστάται δια δωματια άσθενών και ως ή καλλιτέρα και γρηγορώτερη των όλων ενθεν γίνονται.

Του JOHN GOSNELL & Co., τή γήσιον και μελανόν σαπούνι του Ουίντσορ είναι οικονομικόν και παλαιόν. Έξυαίει τήν κοιλιάδα και σκληρότητα του δέρματος, και καθαίρει αυτο λευκόν και λευκόν.

Του JOHN GOSNELL & Co. Ευγενές άρωμα είναι τή ευγενέστερον— Τό EUGENE HACHYMERON (παμάδα) συνιστάται δια τήν ευωδιαν του και τήν τής αύξήσεως τής κόμης επιφορήν του.

Τό EUGENE SAPHOINI δικαίωμ. ως τή καλλίτερον και μαλακτικώτερον Του ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΩΔΕΣΜΗ είναι τή ελεγκτώτερον μύρον.

Του JOHN GOSNELL & Co. ή ζύμη δια τους οδόντας είναι ή καλύτερη όλων των κόνων, απέρχει τους οδόντας, προστατεύει τον σμάκτον και δίδει ευωδιαν εις τή στόμα.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΒΑΦΗ ΤΩΝ ΚΟΜΗΣ βεβαία να σχηματίση κάθε είδους μελανού ή μαλί φυσικού χ. ζματος. Δεν βλάπτει τήν κόμην και δεν έχει δυσωδία.

Του JOHN GOSNELL & Co. προσημοχως βόβορτα ταυτοχρόνως παστρούει και λαμπρύνει τήν κόμην.

Στέλλονται κατάλογοι παντός και διαταγαί εκτελούνται. Κατασκευάζονται. 12, Three King-Court Lombard St. London

Η ΕΝ ΚΡΟΝΣΤΑΝΔ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ Μ. ΠΕΤΡΟΥ.

Η κατώτερη εικόνογραφία παρίστανται τὴν εἰς Κρονστάυδ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρίου μητροπολιτικὴν ἐκκλήσιαν τοῦ Σωτήρος, ἡ πυραμὶς καὶ ὁ τρούλος τῆς ὁποίας εἰσὶν ἐξωθεν κεκαλυμμένα διὰ χαλκίνων πλακῶν. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ αὐτῆς τε καὶ τοῦ πύργου καὶ τοῦ ἐρείσματος αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ τοῦ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς εἰκονογραφίας φαινόμενον χρονοτηλεγράφου, ὁμοιοῦσι τῷ ἐν τῷ ναυστάθμῳ τοῦ Πορτσμουθ οἰκοδομηματι. Αἱ δὲ εἰς τὸ πρόπεδον κεικλιδές ἀνηκουσιν εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου, ἐξ οὗ ἐλήθη τὸ τῆς εἰκονογραφίας σχέδιον. Ἐπάρχουσι δὲ εἰς Κρονστάυδ καὶ ἄλλαι ἐκκλήσιαί, ὡς καὶ λέσχη διὰ τοὺς ἐγγυεῖς, ἄγυρα, στρατιωτικὰ σκευώματα, σχολεῖα καὶ ἄλλαι δημόσια οἰκοδομαί· πρὸς τοὺς ἄλλους δὲ μέγα στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ἰμώδιον εἰς τὸ νὰ περιλάβῃ 2000 ἄσθενῶν. Καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ πλατείᾳ τῆς πόλεως εἶναι ἐγγεγραμμένος ὁ ἀνδρὶας τοῦ Μεγάλου Πέτρου ἐστραμμένος πρὸς τὸν ἐν λιμένι στόλον. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκ γραυτοῦ μεγάλου ὑποστηλίου αὐτοῦ ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος λατινικὴ ἐπιγραφή·

«Πέτρο· τῷ πρώτῳ, τῷ κυβερνήτῃ τοῦ Κρονστάυδ. 1841.»

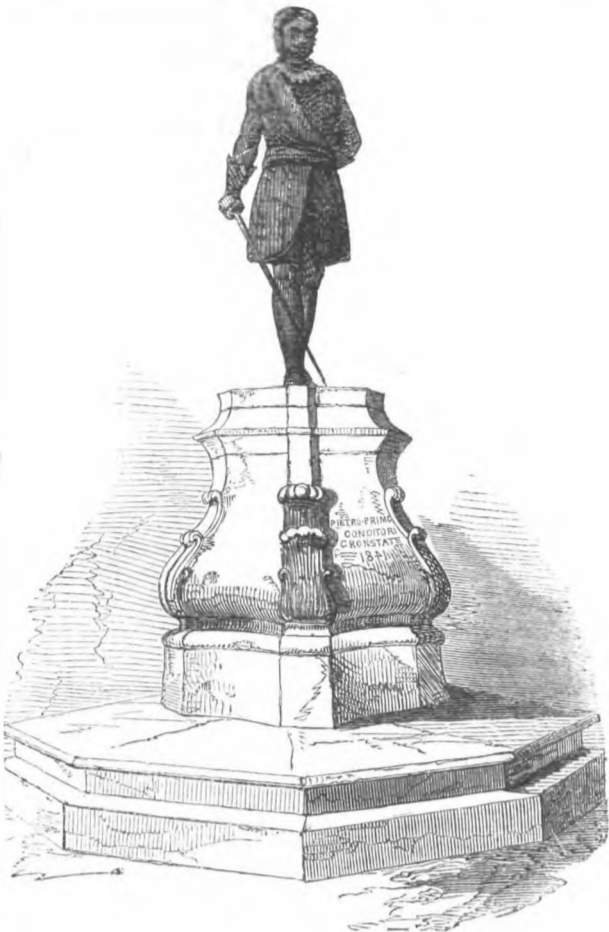
ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΠΑΝΟΠΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ νέον τοῦτο κατάστημα, τὸ ἱδρυθὲν δι' ἐπιστημονικὰς ἐκθέσεις καὶ πρὸς ἐμψύχωσιν τεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐφευρέσεων, εἶναι οἰκοδομη, κατέχουσα ἐνὺς τι μέρος ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἀνατολικῆς πλευρῆς τῆς πλατείας Λεϊστερ, ἥτις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐχρησίμευσεν ὡς κοινὸς τῆς πόλεως τοῦ Λονδίνου τοπος ἐκθέσεων.

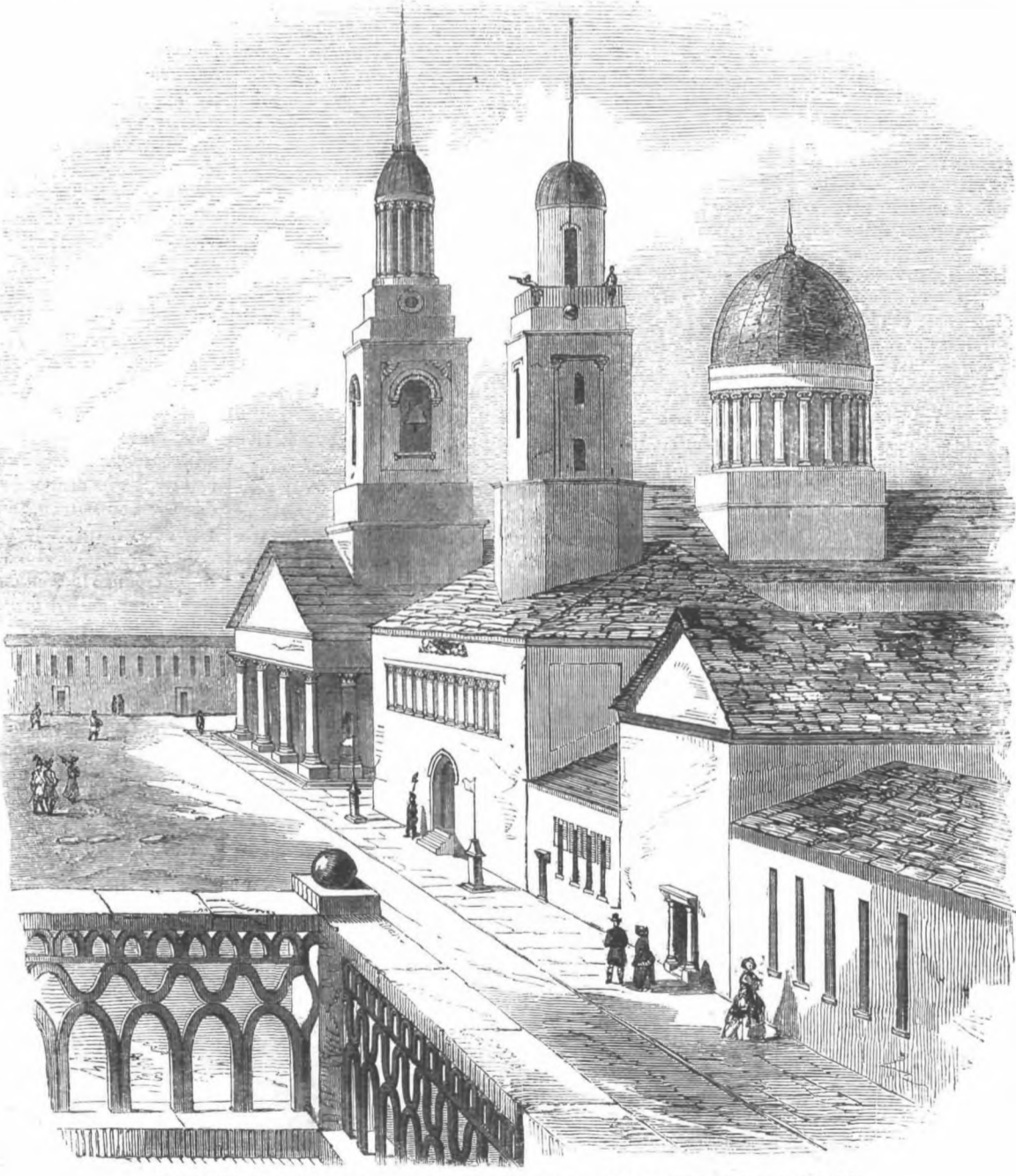
Ὁ ρυθμὸς τῆς ἀρχιτεκτονικῆς αὐτοῦ εἶναι σαρακηνικός, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν πυραμίδων καὶ τῶν μελλευτικῶν σχήματος ἰδίων αὐτῶν. Τὰ διακρίνοντα μὲν ἐξωτερικῶς τὴν οἰκοδομήν χαρακτηριστικὰ εἰσὶ τὰ πρὸς τὴν κορυφὴν τύμπανα, ἐφ' ὧν παριστάνονται οἱ κυριώτεστοι κλάδοι τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν διὰ τῶν σημάτων τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ, καὶ περιπλόν τὰ βασιλικὰ σήματα, ὡς καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς ἐμβλήματα μετὰ τῆς ῥήτρας «Νοῦς καὶ Χεῖρ.»

Τὸ δὲ ἐσωτερικόν, ὅπερ ἡ παρακειμένη ἡμῶν εἰκονογραφία εἰκονίζει, καὶ εἰς ὃ εἰσέρχεται τις διὰ προαυλίου καθωραϊσμένου πλυνθίου πεποικιλμένους καὶ ἀγγλικὸ ἄλαστρον, καὶ ζωὰς βολοσκεπούς, σαρακηνικὸς κεκοσμημένης, κυκλοερέδων, σχηματίζει αἶθουσαν, κατὰ μέσον μὲν ἔχουσα μεγάλο πρηπὶ πίδακα, καθ' ὃλην δὲ τὴν περιφέρειαν δύο στοᾶς, τὴν μίαν ὑπὲρ τὴν ἄλλη μὲτὰ κεκοσμημένων προσόψεων καὶ ὀροφῶν, διηρημένης εἰς τραπεζία· ὃ δὲ μέγας κεντρικὸς αὐτῆς θόλος ἀποστίλβει ὑπὸ χρυσοῦ καὶ ζωρῶν χρωμάτων. Φωτίζεται δὲ ἡ εὐρεία αὐτῆ αἶθουσα τὴν ἡμέραν μὲν ἄνωθεν διὰ στρογγύλων τόπων ἀυγαζουσῶν ὡς ἄστρα, καὶ σειράς θυρίδων, σχήματος ἡμικυκλικοῦ, τὴν δὲ νύκτα διὰ λυχνίων κατασκευῆς συμφόνου πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν κοσμημάτων. Ἡ διάμετρος τῆς αἶθουσης ταύτης εἶναι 97 ποδῶν, καὶ τὸ ὕψος ἄλλων τόσων, τὸ ὅλον δὲ αὐτῆς ἐμβαδὸν καταμετρεῖ 300,000 κυβικὸς πόδας. Τὸ ἐκ τοῦ κεντρικοῦ σωλήνος τοῦ πίδακος ἀναπηδῶν ὕδωρ φθίνει μέχρι τῆς ὀροφῆς, τὸ δὲ ἐκ τῶν πείριξ ὀκτώ μικρότερον, ἐξικνούμενον εἰς ὕψος 40 ποδῶν, καμπυλοῦται ἔπειτα ἐν τῇ πτώσει αὐτοῦ πρὸς τὸ κέντρον τῆς δεξαμενῆς. Προερχόμενον δὲ τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀπὸ φρέατος ἀρτεσιανοῦ 346 ποδῶν βάθους, πιέζεται πρὸς τὸν πίδακα διὰ πνευματικῆς μεγάλης δυναμεως ἀτμοκινήτου ἀντλίας.

Εἰς τὴν κατώτερην τὸν στοῦν ὑπάρχει φωτογραφικὸς θάλαμος, εἰς ὃν ἀνέρχονται ἢ διὰ τῶν κλιμάκων, ἢ διὰ φορείου ἀνελεγκμένου διὰ μηχανισμοῦ. Εἰς τὰ πείριξ δὲ τῆς αἶθουσης δωμάτια πρὸς διαφόρους προ-

Ο ΕΝ Τῇ ΜΕΓΑΛῃ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΟΝΣΤΑΝΔ ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ.

Η ΕΝ ΚΡΟΝΣΤΑΝΔ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚῃ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ Η ΣΚΟΠΗ.

παρασκευὰς ἐπιτήδεια, καὶ πρὸς τοῦτοις χημικὸν ἐργαστήριον καὶ ἀνιερνοστήριον. Εἰς τὸ πανοπτικὸν τοῦτο κατάστημα δύναται νὰ ἴδῃ τις ὅλας τὰς μέχρι τούδε ἐφευρηθείας μηχανὰς, τεχνικὸν θόριον σέλας, τεχνικὸν κερανοῦν, τὴν κατασκευὴν ραφίδων καὶ καρφοβελουῶν, τὴν προπαρασκευὴν τοῦ αερίου, τὴν πῆξιν τοῦ ὑδραργύρου, τὴν τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος διάλυσιν καὶ κρυστάλλωσιν, τὸν γαλβανισμόν, τὸν μαγνητισμόν, τὸ ηλεκτρικὸν φῶς,

καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ διδάξῃ εἰς τὸ δημόσιον τὴν ἐφευρηγὴν τῆς ἐπιστήμης εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Βιβλιάριον δὲ πολυπλοῦνον ἐν τῷ καταστήματι περιγράφει λεπτομερῶς τὰ πάντα καὶ τὸν τρόπον τῆς προπαρασκευῆς ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΙ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΟΛΕΩΣ ΚΙΟΒΗΣ ΔΙΑΒΑΙΝΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ ΔΗΠΕΡ.

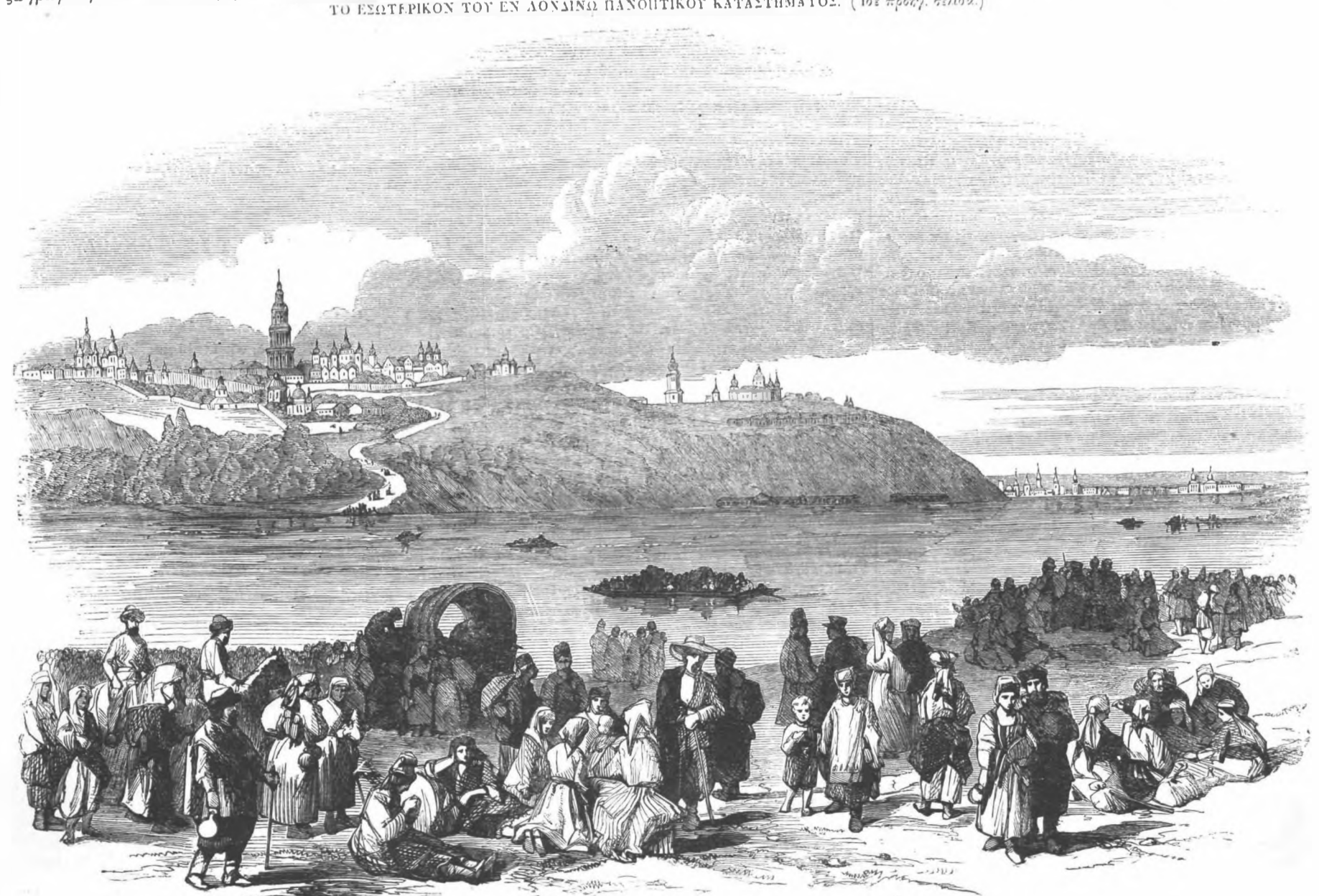
Ἡ Κιόβη, μία τῶν ζωγραφικωτέρων πόλεων τῆς Ῥωσσίας, ἐπονομαζομένη ἢ «Ἁγία Πόλις», ἐπίστρεψεν κατ' ἑτος ἀπανταχόθεν τῆς αὐτοκρατορίας πλήθον προσκυνητῶν, ἕνεκα τῶν πολλῶν ἐν αὐτῇ ἐκκλησιῶν καὶ τῶν πολυαριθμῶν ἁγίων λειψάνων. Κεῖται δὲ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δηπέερ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, οὕσα ἡ μητρόπολις τῆς Μικρᾶς Ῥωσσίας καὶ τῆς Οὐκραίνης. Περιέχει δὲ εἰκοσι τέσσαρας ἐκκλήσιας, τῶν πλείονων ἔχουσιν καὶ μονὰς πλουσιωτάτας. Ἡ δὲ περιφημότερα τῶν ἐκκλησιῶν τούτων εἶναι ἡ τῆς Λάιβρας, κειμένη ἐπὶ τῆς κορυφῆς μιᾶς τῶν ἑψηλοτέρων ὄχθων τοῦ ποταμοῦ Δηπέερ, ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ φρουρίου Μετσερόκς, ὡς καθορᾶται ἐν τῇ ἀπειραντι εἰκονογραφίᾳ. Ὁ ὕψηλός πύργος καὶ οἱ κατάχρυσοι αὐτῆς τρούλοι φαίνονται ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ ἀπειραντι τοῦ ποταμοῦ δρόμου τῆς Δόσχας, ἥτοι ἀπὸ ἀποστάσεως 7 βέρστων ἐν τῇ νοτιῇ δὲ ταύτης, πλουσιωτάτη οὖσα εἰς χρυσίον καὶ ἀδάμαντας, κατοικεῖ ὁ μητροπολίτης. Ἐπὶ τὸν λόφον δὲ, ἐφ' οὗ ἡ ἐκκλήσια καὶ ἡ ἀκρόπολις, ὑπάρχουσι ἀπὸ κατακόμμαι, ἥτοι ἐνὺς τις λαβύρινθος κελλίων καὶ παρεκκλησιῶν, ἐν οἷς διατηροῦνται, ὡς λέγουσιν, ἀκέραια 110 μαρτύρων τὰ σώματα, καὶ διαφόρων ἁγίων τὰ λείψανα. Τὸ πάλαι ἡ Κιόβη ἠρῆμει ἐν αὐτῇ 800 ἄσβεστον καταγῶν.

Ἱστορικὸς τῆς 17ης ἑκατομητηρίδος ἀναφέρουσι, ὅτι εἰς τὴν πόλιν ἐσώζοντο ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ δυσἀνιγνώστοι ὡς ἐκ τῆς ἀρχαϊότητος ἐπὶ τῶν μνημείων. Τὸ 861 Κίος ὁ ἡγεμὸν τῶν Μοσχοβιτῶν καταστήσας καθέδραν αὐτοῦ τὴν Κιόβην, ἠτήρησεν αὐτὴν διὰ πολλῶν καὶ πολυτελῶν ἀσιατικῆς μεγαλοπρεπειᾶς ὀραϊσμών. Τῷ δὲ 1070, ὅταν ὁ δούξ τῆς Πολωνίας Βοσίλας ἐπιθυμῶν νὰ κατακτήσῃ τὴν Ῥωσίαν, προσέβαλε τὴν Κιόβην καὶ μετὰ μακρὰν πολιορκίαν καὶ τρομερὰν σφαγὴν ἐκέρυσε τὴν μητρόπολιν ταύτην ἄξιόπιστοι ἱστορικοὶ διηγούναι, ὅτι ὁ δούξ οὗτος Βοσίλας, θελχθεὶς ὑπὸ τῆς πολυτελείας τῆς πόλεως καὶ γοητευθεὶς ὑπὸ τῆς καλλονῆς τῶν γυναικῶν, ἐχρόνισεν ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν στρατευμάτων του ἀσωτεύων ἐπὶ τοσούτου, ὥστε οἱ ἐν τῇ Πολωνίᾳ ὑπήκου αὐτοῦ ἠγέρθησαν εἰς ἐπανάστασιν, καὶ ὅτι ὁ Βοσίλας συναγαγὼν στρατὸν ἐκ Ῥωσσίας καὶ ἐπιπεσὼν κατὰ τὸν ἀπαστατῶν ὑπήκουόν του, κατέσφαξεν ἀθῶους τε καὶ ἐνόχους, πλημμυρῆσας τὴν Πολωνίαν αἱμάτων, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸν τὸν προύχοντα τῆς Βαρσοβίας Στανισλάου, πολυμήσαντα, ἵνα ἐπιτιμῆσῃ τὰς ὑπεροπλίας του, κατέσφαξεν ἐν τῇ ἐκκλήσιᾳ πρὸ τοῦ ἱεροῦ. Τῷ 1613, οἱ Τάρταροι εἰσβαλόντες εἰς τὴν Κιόβην, κατέστρεψαν ὅλην τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς δοξάν, καὶ μετ' αὐτοὺς ἐπιδραμόντες ἐκურύευσαν καὶ ἐλεηλάτησαν αὐτὴν οἱ Κοζάκοι τῆ ἀρωγῆ τῶν Πολωνῶν.

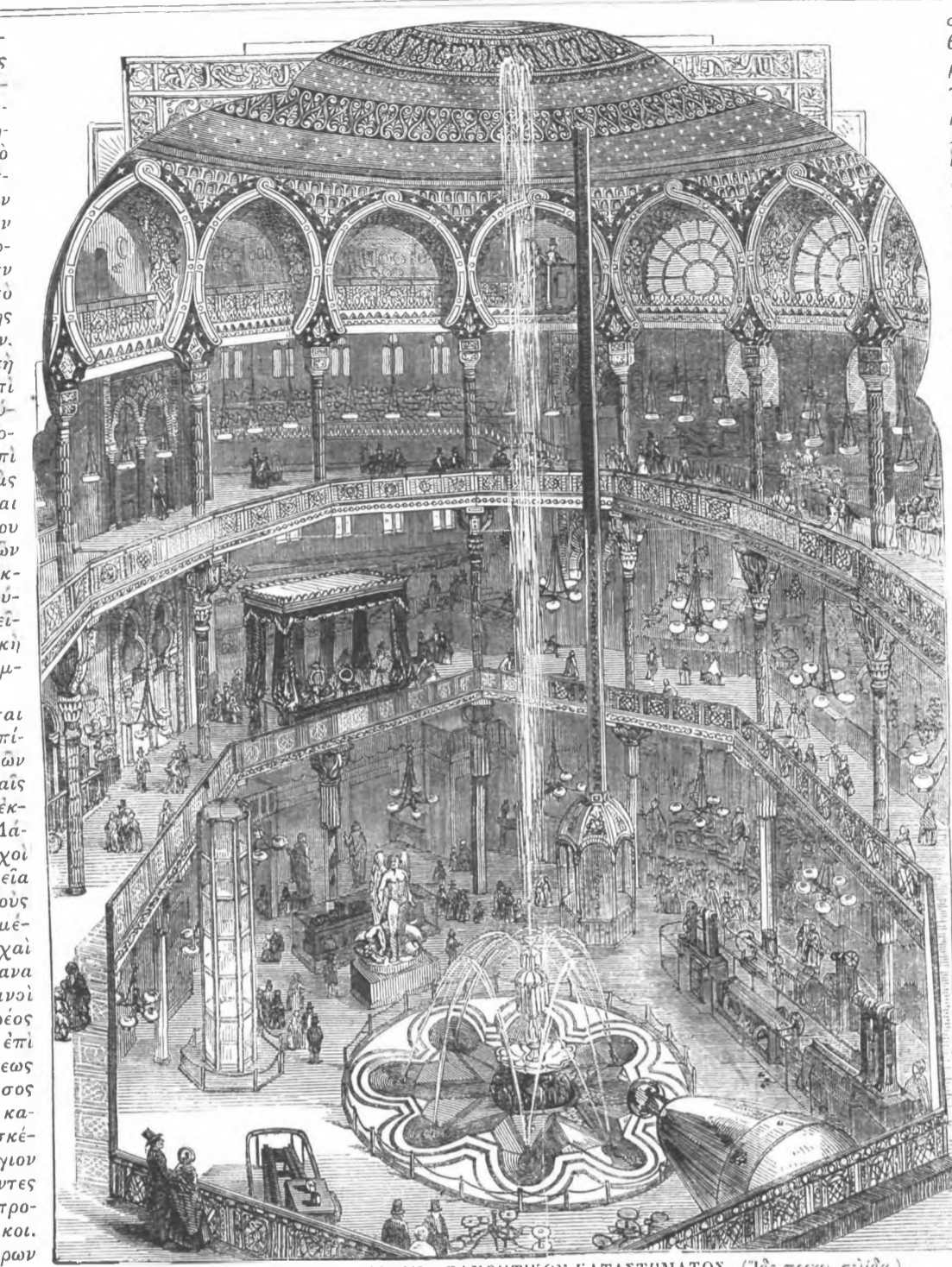
Τῷ 1654, οἱ κάτοικοι δυσἀρεστῆθεντες κατὰ τὸν κυβερνήτην αὐτοῦ καὶ ἐπαναστατήσαντες ἐβλήθησαν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ῥωσσίας καὶ διέμεναν ἕκτοτε ὑπήκου ταύτης τῆς αὐτοκρατορίας. Τὰ μεγάλα ὅμως προνόμια, τὰ ὅποια ἔχαιρον βαθμῶν, ἠγκυρώθησαν καὶ τὴν σήμερον κατ' οὐδὲν πλέον διαφέροντες οὗτοι τὸν κατοίκου τῶν ἄλλων Ῥωσικῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ χώρα τοῦ νομοῦ τῆς Κιόβης εὐφόρος οὕσα παράγει τὸν ἀριστόν ἐν Ἑυρώπῃ σίτον, καίτοι τοῦ κλίματος αὐτῆς ὑποκειμένου εἰς μεγάλας ὑπερβολὰς καύσωνος καὶ παγετοῦ. Ὁ ὅλος πληθυσμὸς τῶν κατοί-

κων αὐτῆς ὑπερβαίνει τὸ ἐν καὶ ἡμισυ κατόμωριον, ὃ δὲ τῆς πόλεως Κιόβης ἀναβαίνει εἰς 45,000 ἀπέχει δὲ ἡ πόλις αὐτὴ ἀπὸ τῆς Μόσχας 490 μίλια, καὶ εἶναι διηρημένη εἰς τρία τμήματα. Εἰς τὸ ἀνώτατον τὸ τῆς ἀκροπόλεως Πετσερόκς δηλοῦται, περιλαμβάνου τὴν ἐκκλήσιαν τῆς Λάιβρας, τὴν μονὴν αὐτῆς, τὰς ἐξ αὐτῶν ἐξαρτομένης οἰκοδομᾶς, καὶ τὰ ἐξωθεν προσάστεια. Εἰς τὸ κατώτερον τὸ τῆς Παλαιᾶς Πόλεως, ὠχυρωμένης καὶ ταύτης καλῶς διὰ φρουρίων, ὅπου καὶ ἡ ἀρχαία μητροπολιτικὴ ἐκκλήσια τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς ὁποίας ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως ζωγραφικαὶ ἀρχαῖαι. Καὶ εἰς τὸ τοῦ Παδολ τὸ ἐπὶ τῆς πεδιάδος κατώτατον παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Δηπέερ, εἰς ὃ ἐνεργεῖται τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως, καὶ ὅπου ὑπάρχουσι παρεκτός τῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐργαστηρίων, καὶ πολλὰ ἐκκλήσια. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ τμήματι τῆς πόλεως συγκροτεῖται ἐτησίως ζωηροτάτη ἐμπορικὴ πανήγυρις, καλομένη ἢ «τῶν συμφωνητικῶν».

Οἱ δὲ προσκυνητὰ συνέρχονται ἐνταῦθα κατὰ τὸ πάσχα εἰς ἐπίσκεψιν τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν καὶ μονῶν, κυρίως δὲ τῶν ἐν ταῖς κατόμβαις λειψάνων καὶ τῆς ἐκκλήσιας καὶ τῆς μονῆς τῆς Λάιβρας, περὶ τὰς ὁποίας οἱ μοναχοὶ φιλοδοξοῦσαν διάφορα πανδοχεῖα πρὸς κατάλυσιν αὐτῶν. Εἰς τοὺς πτωχοὺς προσκυνητὰς, αὐλιζόμενους εἰς τὸ ὑπαίθριον, αἱ μοναχοὶ διανεμοῦσι καθ' ἑκάστην μέλανα ἄρτον. Θεωροῦσι δὲ οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ῥωσσίας ὡς ἀπαραίτητον χρέος τῶν τῆν ἐφ' ἅπαξ τοῦλάχιστον ἐπὶ ζωῆς τῶν ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ δὲν ὑπάρχει Ῥώσων ἀπὸ τῆς ἑψηλοτέρας μέχρι τῆς κατωτέρας τάξεως, ὅστις δὲν ἐπεσκεψθῆ ἅπαξ ἐπὶ ζωῆς του τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον. Οἱ σχηματίζοντες ὅμως τὸ πλείστον μέρος τῶν προσκυνητῶν εἰσιν οἱ δουλοπάροικοι. Ἡ ζωγραφικὴ θέα τῶν διαφόρων

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΙ ΡΩΣΟΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΙΟΒΗΣ, ΔΙΑΒΑΙΝΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ ΔΗΠΕΡ.

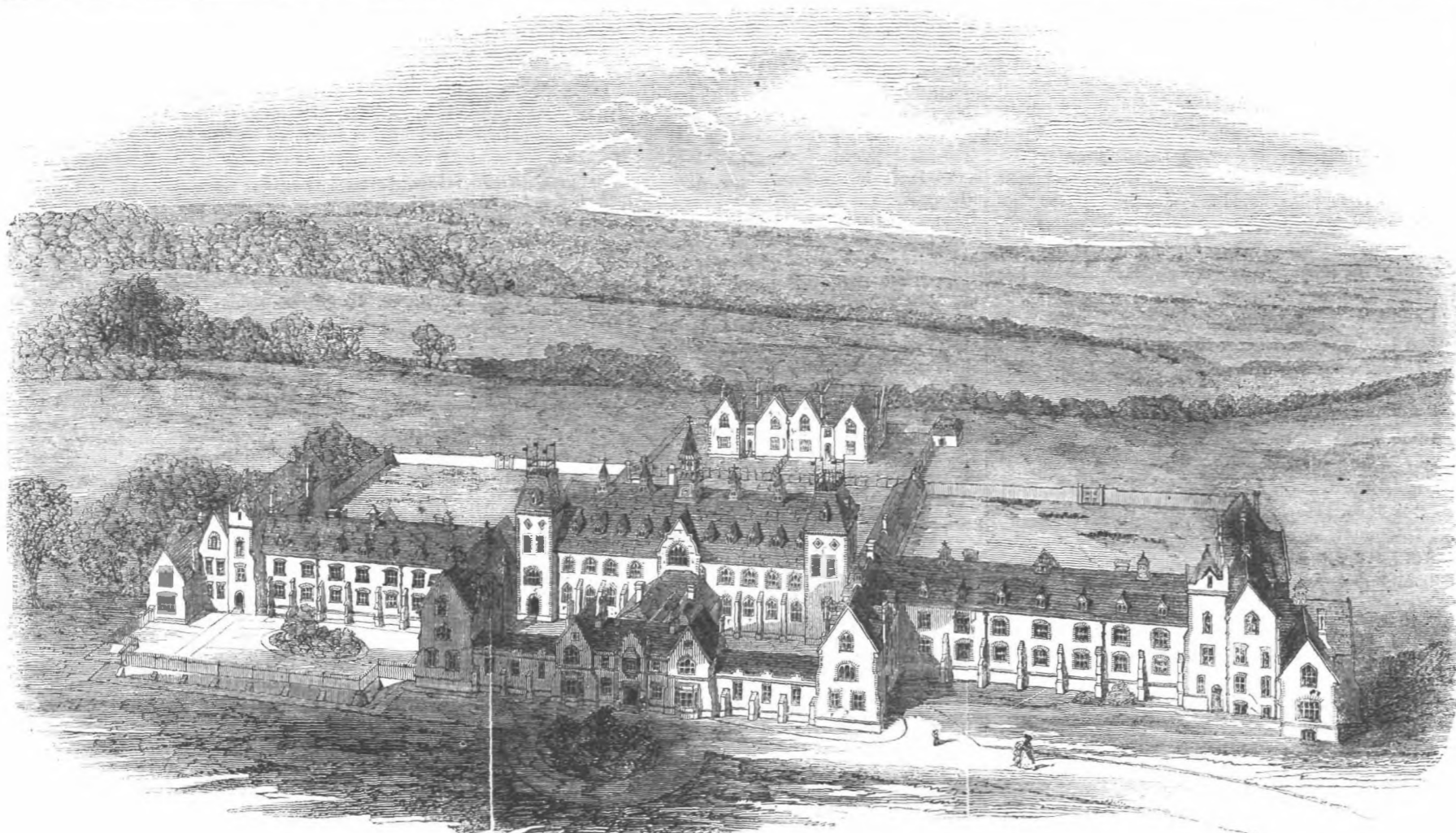

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΠΑΝΟΠΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ. (Ἰδε προηγ. σελίδα.)

συνοδιῶν τῶν ἀφικνουμένων καθ' ἑκάστην δι' ὅλης τῆς διακαινίσμου ἐξδομάδος εἰς τὴν πόλιν ταύτης ἀπὸ τῶν ὀρίων τῆς Τουρκίας μέχρι τῶν ὀπιστάτων ἐπαρχιῶν τῆς Καρματικής εἶναι ἀπαράμιλλος. Ὁ ἰματιανὸς τῶν χωρικῶν Ῥώσων ἐκάστης ἐπαρχίας ἔχει ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικὰ, κίτων ἐπὶ τῷ ἄσιαιτικωτέρων, καὶ τὸ ὄμμα τοῦ θεατοῦ καταπληττεῖται καθορῶν μακροθεν τὴν ποικιλίαν, ἀνιδιάζει δὲ κατὰ τὴν προσέγγισιν ὑπὸ τῆς ἐπικρατοῦσης ἐπ' αὐτῶν ἀκαθαρσίας. Καὶ εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτὴν ἀποδίδεται ἡ ἀναφάνισος τῆς χολέρας τοῦ 1848 ἀναμέσον τοῦ περὶ τὴν Λάιβραν πλήθους, ὅτε αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως θορυβηθεῖσαι ὑπὸ τῆς τρομερᾶς καταστροφῆς, ἐξέδοντο διαταγῆν τῆς ἄμεσον διαλύσεως τῶν προσκυνητῶν, ἀλλ' ἡ φοῦς ἡ νόσος εἶχεν ἤδη διαδοθῆ ἐπὶ πολὺ.

Εἰς τὰ μικρὰ πρόσωπα τῆς εἰκονογραφίας μας εἰκονίζονται ὡς ἐκστριν αἱ διάφορα ἐνδυμασία, διακρινόμεναι αἱ τῶν γυναικῶν διὰ τῶν ἀνοικτῶν χρωμάτων, ὡς καὶ αἱ τῶν νεανίδων, αἵτινες πλέκουσι καὶ κοσμοῦσι τὰς μακρὰς κομας τῶν μετ' ἄρθρων καὶ κυματίζομένων πολυχρόων λημνίσκων ὠκοδομηθῆ δὲ πρὸ τῶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Δηπέερ γέφυρα κρεμαστή ἡμίσεος μίλιον μήκους.

ΤΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΖΕΙΔΝ. — Πιστώματα τῶν ἄξια λόγου ἐγένοντο ἐσχάτως περὶ τοὺς σφραγισμοὺς τῶν ζειδν, ὡς τῶν μὲλλον ἐπιταύσεως. Ἡ ἀρχαία τῆς ζειδν σφραγὴς 124 σφραγὴς ἐν τῇ ἐνὸς δευτεροκλίπετος, ὅταν ἦτο εἰς διημερίαν, καὶ 94 ἔταν ἔτιμω· εἰ τὸν λέντος 40 σφραγὴς ἢ τοῦ λένου 45 ἢ τῆς ἀλλοπικῆς 43· τῆς ἀκότου 48· τοῦ χρυσοῦ 110· τῆς ἀλεκτορῆδος 140· τοῦ ἀετοῦ 160· καρλίνου καρδίτῃς 76· βασιλέως 80· ἡλιουκῆς 110· ἐλεφαντός τινος ἦτο ἀδύνατος νὰ εἰσέρθῃ ἢ ἀστέρια μωβροῦ 120· κωδίκου 36· ζυγῆς 60.

ΤΟ ΕΙΣ ΣΟΥΤΤΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΤΩΝΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ.

ΤΟ ΕΙΣ ΣΟΥΤΤΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΤΩΝΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ.

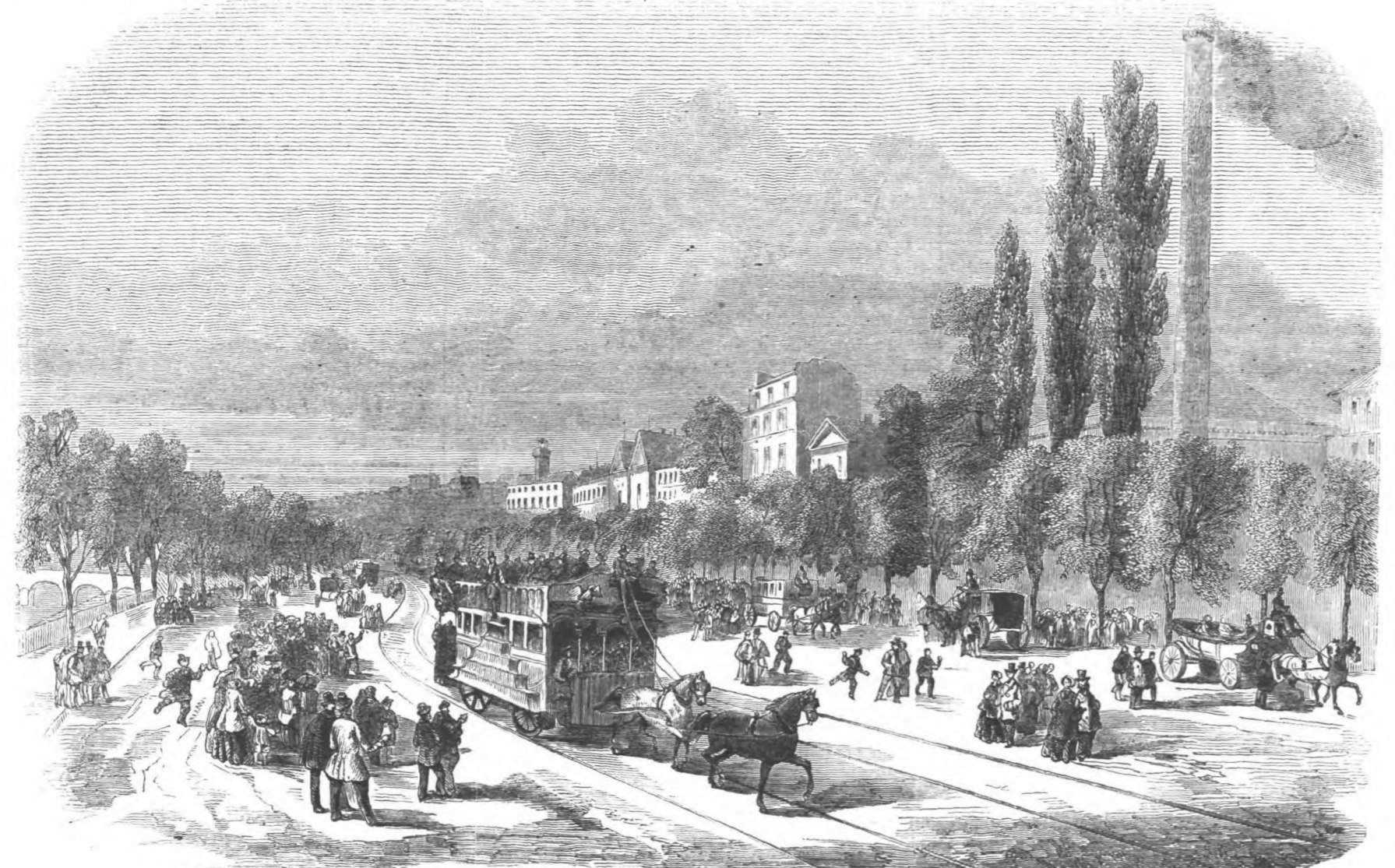
Πρό τιμου έτους άπεφασίθη διά διαβίματος του Κοινοβουλίου, ίνα ιδουθή μακράν του Λονδίνου εις έξοχάς θέσεις δημόσια πολυτεχνικά σχολεία διά τους πτωχούς παίδας, ώστε των εις τα κοινά πτωχοκομεία ύπαρχόντων περιουσιών τοιούτων, εν οις τά μέσα της ανατροφής και παιδείας των τοιούτων παιδών είσιν άνεπιτήδεια και μικρά, και εν οις διά της ποιότητος επιμιξίας τα έδη αυτών είναι υπολείματα εις διακρίσειν.

Τα πρώτα δε τυτηθέντα τοιαύτά είσι τό εν Νόρθου παρή των σταθμών Άνερλεϊ εις Σούττον, Σκωπς δε των σχολίων τοιούτων είναι ή διατροφή, εκπαίδευσις και ή βιομηχανική αγωγή των παιδών μιας ή και πλείονων έμώ έταριών, εις τρόπον ώστε να προκύπη ήθική μιν και φυσική άφελεια εις τους παίδας, εικονομία δε

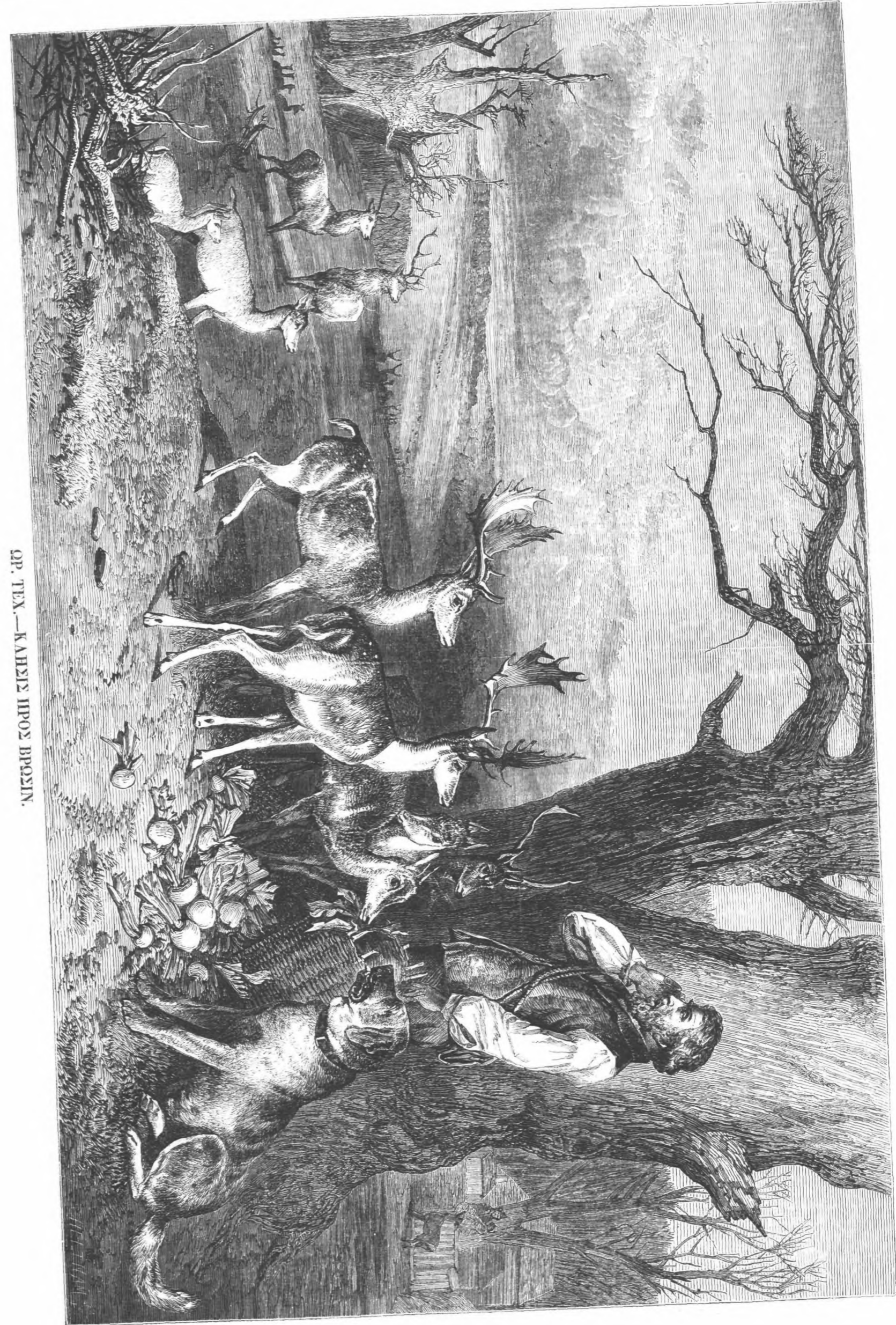
εις τό καταστρα. Τό εν τη άνωτέρω εικονογραφία εικονίζουμεν το έθνος τοιούτου συστήματος σχολίων εις Σούττον περιλαμβανει αριθμώ τινα μέτρων άγγλικών γής, επί της οποίας οι μεταχειρίσται την ήθικάν παιδείν γυμνάζονται εις την κηπουρίαν, την γυμναστικήν και άλλας χειρωνακίαις, δι' ών και ή υγεία των έσχηροποιείται και τό κατήχημα εδαισιώδως άφελείται εν των ποιόντων. Η δε μίση τοιούτου πείρα του τοιούτου συστήματος άπέδειξε μέγα τό έμ τούτων προσήκοντων όφελος.

Τό σχολείον τοούτο, άνεργεν διά τους παίδας δέκα έμώ ένομώ, έπιτήδη αρκετά εύρύχωρον, ώστε να δύναται να περιέχη 1000 μαθητάς εις τρείς τάξεις, ήτοι εις άρρενας, παίδας, κορίσια και νέμπια, δι' έκαστον των οποίων ύπορχει ιδιαίτερα εν τη κατηχήματι κατατομή μετά γυμνάσιον προς διακρίσειν των μαθησκόντων. Εν τω κέντρω δε του κατηχήματος, ύπαρχουσι τό δημόσια του διεθνοτά και της διεθνοταρίας και όλων των υπαλλήλων, άπάρτει

τοούτων εν τή μέση της όλης σειράς των δηματίων είσι τό έσπιτόριον 126 ποδάμ μήκους και 33 πλάτους, τό μαγειρείον και τά παρεπόμενα αυτώ, είσι ο φούρνος και οι άποθήκαι και άλλος μέγας μετά λείψτων ζώοντος ύδατος ύπέτοις προς χρήση του μαγειρείου, προς θέρμανσιν του κατηχήματος διά του άτμου, προς πλύσειν και προς κίνησιν έπιφανήτων άπλίας, άντλοστάς ύδωρ από τινος φρέατος προς πλήρωσιν των έκάστου πατώματος δεξαμενών. Και προς δεξίον μιν του μαγειρείου εφίσταται τό πλυντήριον, προς άριστερόν δε λεπτοσυρμα, ραπτών και υποδηματοποιών έργαστήρια. Τυ σχολεία και οι κατοικίαι κείνται προς τόδε όσο από του κέντρου εκτεινόμενος φραγκίονος του κεντρώ. άπάρτει δε τοούτοι κείται άποικησαμένους τό νοσοκομείον. Το κατά μήκος οδού μήκος της οικοδομής είναι 580 ποδάμ, τό δε πλάτος ή βάθος αυτής είναι 370 είναι δε φηλοδοκίμενον επί ύψους τραπέζιου.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΗΠΠΟΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

ΟΡ. ΤΕΧ. — ΚΑΘΗΣ ΗΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΝ.

Ο ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ
 Η Τ Ο Ι
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΑΠΛΟΤΗΣ, ΤΥΡΑΝΝΙΑ.
 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ
 Υ Η Ο
ΣΤΕΦΑΝΟΥ Θ. ΣΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ'.

Ο ΝΙΚΟΣ ΤΖΑΡΑΣ.

Τὸ ἐπιτυκνόμενον τῆς θεύλλης σκότος, ὁ υἱὸς καὶ αἱ μέλιαν σκιαὶ τῶν φιλίων καὶ τῶν θάμνων, οὐς ἀναρτᾶντες οἱ ἀλληλοειδιόχοι τυφῶνες ὡς παμμεγέβεις νυκτερίδας περιέστρεφον πανταχοῦ τῆς ἐρεβῶδους ἐκείνης ἄμμοσφαίρας, ἐκώλων τὸν Χριστὸν ἐπὶ ἄρκητῃ ὄρον τοῦ νὰ βεβαιωθῇ ὅποια τινα ἦσαν τὰ εἰς τὰ περίεξ τῆς μονῆς τῆς Πολλίνας βριθοῦσα σμῆνη. Παραφυλάττε πάλιν ἀστραπὴν τινα νὰ φωτίσῃ τὸν περίεξ ὀρίζοντα, ὅπως δυνηθῇ νὰ διευκρινήσῃ τοῦτο. Οὐδέποτε ὅμως ἐφαίνετο, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκέλευον ἠδύνατον νὰ ἦναι ἀτίγνανοι, οὔτε ὅτι κακῶν μελετιώτες κατὰ τῆς μονῆς ἐνδρεύον ἐνταῦθα· διότι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπεχειρήθησαν τοιοῦτῶν τι, δι' ὃ καὶ οὐδὲ ἱκανοὺς ἐνόμειζεν αὐτοὺς διὰ τοιαύτην ἐκδρομὴν, ὡς ἀπειροπολέμους καὶ ὑστερημένους παιτῶν δύο ἀνδρῶν καὶ γενναϊότητος, οὐδ' ἀφορμὴν ἔχοντας ἄλλοτε ἠδύνατον ἵνα βίαν πράξουν.

Ἡ Χάμκο καὶ ἡ Χαϊνίτζα εἰδέκνουν γενναιοφυχίαν καὶ ἀπαράμιλλον καρτερίαν. Ἄν καὶ τὰ μέλη των ἔτρεμον ἐκ τῆς ὀδοπορίας καὶ τοῦ κλονισμοῦ τοῦ μηχανωμένου ἐπιφθου, ἀν καὶ τὰ ρέματα τῶν ἀέρον ἐσφενδόνουν τῆν ἄμνον ὡς ὄμβρον βοῶντων κατὰ τὸν προσώπων των, αἱ δύο αὐταῖ γενναίκες ἐσκέπτοντο μᾶλλον διὰ τὴν ἄωρον αὐτῶν ἰποδοῦλῶσιν καὶ τὴν συμφωρὰν των ἢ διὰ τὰς κακουχίας, ἃς ὑπέφερον κατὰ τὴν καταχθόνιον ἐκείνην νύκτα.

— Ἡ μὴν ἦται οἱ γαρδικιώτες οἱ φίλοι μας, Βέλμο, ἠρώτησεν ἐπὶ τέλους ὁ Χρῆστος.

— Ὅχι δὲν εἶναι οἱ γαρδικιώτες, θὰ ἦναι ὁ Μπουλούμπασσις ἢ ὁ Δερβὲν ἀγάς μὲ πολλὸ ἀσκέρι. . . Μὰ γὰρ στάκα! μπὰς καὶ κατέβηκε ὁ Κούδρας τὸν τῶν Μπερατῶν νὰ παγαίνῃ γὰρ τὸν μικρὸ Στέφανο; . . . Σὰ νὰ μὴ φαίνεται πὼς οἱ τούρκου τὸν πήραν πῆλα χαμπέρι τὸν αὐτοκράτορα.

Ἐπὶ δὲ τοῦτοιο ὁ Χρῆστος ἔδωκε διὰ τοῦ ἀγκῶνος τοῦ σφοδρὸν ὄβημα πρὸς τὸν Βέλμο, ὡς ἂν προέτρεπεν αὐτὸν εἰς ἔχειμθλιαν.

— Ποῖον αὐτοκράτορα; . . . τὸν σύζυγον τῆς Αἰκατερίνης Πέτρον τὸν Γ', τὸν εἶδον κἀγὼ εἰς τὸ Μαυροβόιον, εἶπεν ὁ Νικόλαος Ἀλασσωνίτης, ὅστις καθ' ὄλην τὴν νύκτα οὐδεμίαν ἐποίει τῆς γλώσσης του χρῆσιν.

— Τώπα, κύρ Νέκο, δὲ ξέρεις τί λές. . . ποῖον αὐτοκράτορα! ! ποῖον Πέτρον Γ', ! Ἐγὼ τῆρα, μορεῖς, ἂν σοὺ βαστά, νὰ ζυγῶσῃς μπουσουλωδίτας στὴν Παναγιά κ' δευτέρα ν' ἄρῃης νὰ μὰς πῆς τί ἀσκέρι εἶναι ἐκεῖνο γὰρ;

— Διατί ὄχι, μετὰ γενναϊότητος καὶ προθυμίας ὑπεκρίθη ὁ Νικόλαος. Ἄλλὰ ποῖος θὰ κρατῇ τὴν Χαϊνίτζα; — Ἀπάντησε καὶ φτιάκαμε τὴ δουλειά. . . Ἐγὼ ἔλα δὴ, χαϊδεμένη μου. . . Ἐγὰρ καὶ σὺ ἀγὰ ξεθλόκησε τὰ σκουτία σου. . . ἔμπνεε τώρα τσοῦπῆρα μου ὑποκάτω ἀπὸ τὸ μεϊτάμι τὸ ἀγὰ. . . στάσων τώρα νὰ σὲ δέσῃ ἐφαθρὰ μὲ τὸ ζωνάρι καὶ νὰ γίνετε οἱ δύο ἓνα καὶ μοναχο ρεχέμι (δυμοῖρος) . . . Ἀπολύσον τώρα ἀγὰ καπετανόπουλο Νίκο, καὶ νὰ σὲ ἰδῶ, σὰν νύφτικον ἀρκοῦδι νὰ τοὺς σμίξῃς καὶ νὰ τοὺς τῆράξῃς καλά. Προβάτα ὅλου ἔσπισῶ ἀπὸ τὰ θυμάρια καὶ ταῖς ἀντιπετρες γλὰ νὰ μὴ σὲ μωρισθοῦν οἱ ὑζήγγιανοι, τὰ τσακάλια καὶ μοὺ πέσῃς στὰ βαλτωμένα κρουνέργια.

Ταῦτα ἔλεγεν ὁ Χρῆστος, ὅταν ὁ νέος λωγιάωτας, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι καὶ οὗτος δὲν ἦτο ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης, πολυμῆρὸς ἐξεκίχησε.

— Ποτέ μου δὲν θυμᾶμαι τέτοια τοῦ διατάνου κορακοιοργιά εἶπεν ὁ Βέλμος. . . βόθηα Παναγιά τῆς Πολλίνας τὴν βεργαντινα, βόθηα καὶ τὴ Χεϊτιά μου... μὴδὲ φεγάρι, μὴδὲ ποῦλια, μὴδὲ ἀνγερμῖος, μὴδὲ ἀστέρι κανένα γὰρ τὸ χατῆρι τῆς κυρὰ Χάμκαϊνας, ποῦ νὰ σ' ἀφήσῃ νὰ δῆξ ψυχὰ τὸ καρδομάγουλό τῆς καὶ ὅσο πάγῃ νὰ ζήμερῶς τόσο χειρότερα καλτακουδιάζει. . . κερὰ Χάμκα ὁ γυῖος σου τὴν ἔχει καλά· θὰ τρώγῃ καὶ θὰ ξεφανθῶνι τώρα μέσα στὸ μοναστήρι μὲ τοὺς καλογέρονς.

— Νάχρῃ τὴν κἀτάρ μου Φεραῶν Βαλῖδ (α), χάλτ-ἔτμε (β) . . . κρίμα στὸ καλὸ ὄνομά σου ποῦ λέπε πὼς κανεὶς τιμὴ στὰ τσαπράσζα σου (γ) . . . τὸ

(α) Ἐσπέρων ποὺ διαβόλου ἐπιθετο.
 (β) Μὴ φεγάρι.
 (γ) Οἱ κἀμοὶ κἀπὸ τῆς ἄρματωλαίης ἔλαμον ἰδεῖ μετ' ὅσον πολλῶν κερῶν εἰς τὰ γόνυατα στεργυλῶν ἢ ἐλκεϊσθέντων πύνας μικρῶν τι φακῶτα ἐξ ἄρμωνυ προκλασσοῦν τὴν λαϊκῶν τοῦ γόνυατος, καλεωμένης Τσαπράσζα καὶ αἱ ὁποῖαι ὡς αἱ ὁμοίαι ἐπονομαῖες τῶν ἄξιωματικῶν ἐνενοοῦντο τὸ σκῆμον τῆς τιμῆς.

βλέπω πὼς εἶσαι καὶ σὺ γιδοκλέφτης σὰν ὄλους τοὺς ῥωμνοὺς. . . μιὰ στιγμὴ μοναχὰ νὰ σὲ ζυγώσῃ κἀνεὶς νύθει τὴ ἀγκὰς εἶσαι. . . Βαλλάχ μπῆρ! ! . . τῆρα καπετανόπουλο ποῦ πάγει νὰ μονοραφεῖ τὰ δακτύλα του γιὰ λίγα ἄσπρα! ! . . Γκέλ κεντήνη (ἔλα στὸν ἑαυτὸν ποῦ) μορὲ Βέλμο, θὰ τὸ καταδεχθῆς νὰ πιάσῃς δύο γυναῖκες δύο ἀδύνατα κορμὰ καὶ νὰ τὰ παραδώσῃς στοὺς γαρδικιώτες, ἰστᾶχ (κύτταξε δὴ) μορὲ τί θὰ πῇ ἡ καλή σου ἢ μὰν ὡ ἀκούστῃ τέτοιο βεζιλίκι; εἶπεν ἡ Χάμκο, ἦρτις μετ' ἀγανακτήσεως καὶ ἀπελπιστικῶν τρόπων ἀρχήσασα ἐτελειώσων ἱκετευτικῶς, ἐνῶ πάλιν ὁ τόνος τῆς φωνῆς τῆς τὸν ἀνάμικτος ὑπεροψίας ὑπερπολλαξούσης εἰς τὸν χαρακτήρᾳ τῆς.

— Ἄμ σὺ δὲν εἶσαι γυναῖκα, κερὰ Χάμκο. . . μὴτε ἡ τσοῦπῆρα σου γυνακοῦλα. . . ἐρεῖς εἰσθε ἢ μιὰ δράκαινα τῆς λαγκαδιᾶς κ' ἢ ἄλλη νηφίσσα νεκροροφικτρια. . . ἂν πῆρὲς δὲ γιὰ τὸ ῥωμοσφάκτη καὶ καμαρωμένο Ἀλλῆσου, εἶναι μοναχὴ γαλιὰ (εἶδος ὄφως).. ἀπὸ τὸ καιρὸ ποῦ πῆβαιν ὁ Βελῆς κρατᾶται οὐλὴ τῆ λατοουργία στὰ κατακόκκινα κάρβουνα καθοσμένη. Μηγάρῃς γιὰ τᾶσπρα, κερὰ Χάμκο, τόσο καιρὸ σὲ λαγοκνηγᾶς; . . εἶναι γιὰ τὸ καλὸ τῆς χώρας. . . γιὰτὶ με συμπαθῶ, σὰν πάρῃς τὸ Τεπελένι θὰ θελήσῃς νὰ πάρῃς καὶ τὸ Γαρδῖο δευτέρα τὸ Ντέλβιν, καὶ ὕστερα τὸ Ἀργυρόκαπρον καὶ τὴ Χειμάρᾳ καὶ ταῖς Δουκάτες καὶ οὐλῃν τῆ Γαποουργία, καὶ κ'εἶ ποῦ ἔχομα τὰ κορμὰ μὰς λευτέρα καὶ χωρὶς καδαῖνεις θὰ μὰς κἀτῆρ στὸ κεφάλι ἢ οὐλο μεγαλειέτερη στρίγκλα ἢ κερὰ Χάμκο μὲ τὰ στριχλόπλα τῆς, τί λὲς καὶ σὺ, ἀγὰ, καρτίσι τοῦ μακαρίτη Βελῆ μπέη; δὲ τοῦ φαίνεται πὼς κουβεντιάζῃ σὰν παπουλίς; γέλωτος ἐκπέμφσας ἠρώτησεν ὁ Βέλμος μεμφυμοιρήσας τὸν ἀγᾶν.

— Ὅχι ποῦ νὰ σὲ κολακέψῃ, κύρ Βέλμο, ἐξάλ-φέρ Ἀλλάχ! (ἀπάγει τῆς Βλασφημίας!) . . . αὐτὰ ἐβλεπα καὶ γὼ καὶ σοὺ παρεόσια τῆ Βελιδινα. . . αὐτῆ ἐσκότισε τὰλλα παιδιὰ τῆς, καὶ τώρα τοὺς ῥωμνοὺς θὰ λυπηθῇ; . . τί δουλειὰ ἔχει μιὰ γυναῖκα νὰ τρέχῃ στὰ βουνα μὲ τὸ τουφέκι παρὰ γιὰ νὰ μὰς ἔουσιάζῃ ὄλους; εἶπεν ὁ ἐξωλέστατος Χαρζᾶν ἀγάς, ὅστις φροντίζων περὶ ἑαυτοῦ μόνον ἐσυμφώνη εἰς κάθε ἄλλο μὲ τοὺς ἀρματωλῶς.

— Κροῖ τι μπαμπέσι! . . . γιουμπτζιλίκ! (ἀπελλι-σία!) ἄχ, καὶ νὰ μποροῖσαι νὰ σοῦκοβα μὲ τὸ πρίονι τῆ παπουσία σου (ἠλώσσαι). . . τὸ μαρτυρᾶς λοιπὸν πὼς μὰς πρόδοκες, ὕστερα ἀπὸ τοὺς τσοῦσος ὄρκους πὼκαμνες νὰ μὰς κρύψῃς; . . καλὰ νὰ μοὺ γένη σὰν πιστέψῃς σὲνα μπαμπέσι, σὰν κ' ἐσένα, ἀφοῦ σὲξερα τὶ τανακί, τί βρωμᾶνθρωπος ἦσους. . . Ἀκούσε καρτέσχ Βέλμο μου, καὶ σὺ ξερα τ λ ν (ἀνδρειώσω μεν) Χρῆστος, κἀτὶ ἔχω νὰ σὲ κουβεντιάζω. . . Ντοῦρντοῦρ (σταθῆτε), μὴ με παραδίετε στοὺς γαρδικιώτες καὶ σὰε ἄμωνομαί στον Ἀζραὲλ ποῦ νὰ μῆχρ στὰ χρυσὰ του φτεράκια, νὰ βᾶνωμε κἀτω τ' ἄρματα κ' ἐγὼ καὶ τὰ παιδιὰ μου. . . σὰ δὲ πιστεύετε κλειστέ μὰς σ' ἓνα πύργῳ ἢ ὅπ' ἄλλοτὸ ἐλέτερε· σὰς δίνομαί καὶ δύο χιλιάδες ῥοσσία ποῦ κρατεῖ ὁ Ἄλλῃς ἀπάνω του... τοῦτο εἶναι ὄλο τὸ θιὸ μάς.

— Πολὺ μὴν κακοφαίνεται κερὰ Χάμκο, ποῦ δὲν μπορᾶ νὰ σοὺ κάμῳ τὸ χατῆρι, δέικοψεν ὁ Βέλμος, γιὰτὶ κατὰ πρώτης ἄμωσα στοὺς γαρδικίους, ἂν σε πτωκώσω νὰ σὲ παραδώσω τ' αὐτοὺς. . . ὕστερα οἱ δύο χιλιάδες σου, κερὰ Χάμκο, μπροστὰ στον ἄρ ἰ φ ν η τ ο (ἀναριθμητὸν) βίος ποῦ θὰ μοὺ δώσουνε κείνοι, εἶναι ἓνα καρβέλι στὸ φούρνο. . . ἐκεῖνο μπορᾶ ἀλήθεια νὰ σοὺ κάμῳ εἶναι νὰ σὲ κρατήσῃ ψυχὰ καιρὸ στὸ μοναστήρι γιὰ νὰ μπορέσῃς νὰ κἀνῃς μπέσας (νὰ συνθηκολογήσῃς) μὲ αὐτοὺς ποῦ νὰ μὴ σὲ χαλάσουνε.

Ἐκ τῆς συντόμου ταύτης συνδιαλέξεως γίνεταὶ ἔδηλον εἰς τὸν ἀναγνώστην, ὅτι ὁ Βέλμος πρὸ καιροῦ ἐθήρεν τὴν Χάμκο, ὅτι εἶχε συμβάσεις μετὰ τῶν γαρδικιωτῶν, ἐπὶ διαφιλοστοπή ἀμοιβῆ, νὰ τὴν συλλάβῃ καὶ ὅτι αὐτῇ ἀπροσδοκίτως περιήλθον εἰς χεῖρας του.

Ἡ Χάμκο εἶχε διατηρήσει τὸν πῶλεμον κατὰ τῶν Τεπελευντῶν καὶ κατὰ τῶν λοιπῶν περιχώρων ἀρκετὸν καιρὸν· πλὴν ἠττηθείσα κατὰ κράτος μῆρας τινας πρὸ τῆς ἐσπέρας ταύτης, ἔκρουε τὴν υποχωρήσῃ τῆς πρὸς τὰ Ἀκροκεραύνια ὄρη, συλλέγουσα ἐκ νέου καὶ συνάπτονσα τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ τῆς, ἵνα ῥαγδαίωτορον ἐπανέλθῃ κατὰ τὸν ἐχθρὸν αὐτῆς. Οἱ ἀντίπαλοι τῆς τούρκου πληροφόρησις ταῦτα καὶ ἰδόντες ὅτι τὰ μέρη ἐκεῖνα δὲν ἠδύνατο νὰ μένωσιν ἐν εἰρήνῃ ἐνόσῳ τὸ ἂν ἰ δ ρ ο γ ὐ ν ἂ κ ο ἐκεῖνο δὲν ἠσχάξῃ, καὶ διὲν ἐπαπειλοῦντο ὑπὸ μίαις δορυκλήτορος γυναῖκος, ἀπεφάσισαν, ἵνα αἱ πάσης θυσίας συλλάβωσιν αὐτήν. Τοῦτο ἔνεκα ἀπετάθησαν πρὸς τοὺς ἡμέρους κλέπτας τοὺς ἀνδρείους Βέλιον καὶ Μίλιου, οἵτινες συνάμῃ ἦσαν κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ τιμαριώται ἰσχυροὶ, ὧν τὸ ὄνομα μετὰ πολλὰς φήμης καθ' ὅλον τὸν Ἄσων ἠκούετο.

Ἄλλὰ ποῖος εἶναι ὁ γέρον ἀρματωλῶς, τὸν πρώτων κεφαλαῖων τῆς ιστορίας μὰς ἦρος; Ἀμφιβάλλομεν ἂν ὁ ἀναγνώστης, ἐξ ὅσων ἀρχῆς ὄρας ἀγένημα, ἠδυνῆθη νὰ σχηματίσῃ καλὴν ἢ κακὴν ἰδέαν περὶ τοῦτου. Τὸ τολμηρὸν βῆμα τοῦ Χρῆστο, νὰ εἰσπληθῇ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς φωλαῆς τῶν ἐχθρῶν του τὸ Καρβουνάρι, νὰ ζωρησῇ τὸν ἀγὰ τῆς κομποπόλεως ταύτης, νὰ τὸν μεταχειρισθῇ ὡς ὄδηγὸν καὶ ὄργανον, ἵνα θραύσῃ

τὰ δεσμὰ τοῦ Βέλμου, καταδεικνύει ἄνδρα ἀρεθύτου τὸν ἀναγνώστην πρὸς τὸ τοιοῦτον θέατρον.

Οἱ πρώτοι περιγηταὶ Ἑυρώπαιοι, ὡς ὁ Βαρῶνος Ἐρρίκος Βωβᾶ (Henri Beauveau) Γάλλος εἰς οὐγγ-Βαυαν καὶ λοιπῇ Ἑλλάδι ὁ Λουδοβίκος Κουρμῖνος (Louis baron Courmim), ὅστις κατὰ τὸ 1629 ἔγραψε τὴν ἀξίαν οἰκτου καταβολῆσιν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸν πολιτικὸν αὐτῶν καταβυσμῶν τὰ συγγράμματα τῶν Ἰησοῦτῶν καὶ τῶν Καπουτισῶν κατὰ τὸ 1638· ἔ-παισαν τὸν υἱὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ Νεοβο-ράκου Γεωργίου Σένδεη (George Senlys) πάντα ταῦτα ἀκροθιγῶς μόνον ἐφαπτόμενοι τῷ ἀντικειμένῳ τοῦ λόγου μὰς καὶ οὐδεμίαν μὰς χορηγοῦντα λυχνίαν διαλύουσιν τὰ τάρχη τῆς σκοτεινοτάτης ἡμῶν Σιρο-Γεωργίου Οὐίλνερ καὶ τὸν κόμητα Οὐίντζ Ἰδσθ, οἵτινες ἐπεσεκέθησαν τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1673, οἱοὶ εἰ-μῆροια τοῦ Μαυροβόιου, εἰς τὸ τοῦ Βερατίου ἁλ-τῆς χώρας τῆς Μουζακιάς περιλαμβάνου τὰ Σκαρπᾶ-τῆς ὄρη καὶ τὸν Τοῦρανο (α), εἰς τὸ τῶν Ἰωαννῶν, ὅπερ μετ' οὐ πολὸ θὰ ἰδομεν, ὅτι ἀπερρόθησεν ἀπα-σῶν τὴν Ἠπειρον, τὴν Ἀκρανανίαν, τὴν Αἰτωλίαν, τὴν Φωκίδα, τὸ μεγαλιέτορον τῆς Θεσσαλίας μέρος, τὴν Βουσιταν, τὴν Μακεδονίαν, τὰ πασσαλίκια τῆς Ναυ-ποκτου, τῆς Ἄρτης, τοῦ Δελβίνου, τοῦ Αὐλώως καὶ Λαρισίους.

Ἡ ἐξιδουδαίθεθα Θεσσαλονίκη καὶ ἡ νῆσος τῆς Εὐβοίας ἀπετέλουν χωριστὰ πασσαλίκια, ὅμορα τῶν βοϊδῶτων τῆς Ἀττικῆς καὶ Λεβαδείας. Ἡ βόρειος Μακεδονία ἐδεσποζέτο ὑπὸ παντοίων κραταιῶν ἀγ-δων. Ἡ Πελοπόννησος εἶχεν ἀντιβασιλείαν τῶν πασσά τῆς Τριπολιτῆος καὶ μίαν ὑπαλλήλιαν ἐξ ἀναριθμητῶν βεθδων συγκειμένην, ὡς τῆς Κορώνης, τοῦ Ναβαρίνου, τῶν Πατρῶν, τῆς Κορίνθου, τῆς Μονοβασίας, τοῦ Ἄρ-γους, τῆς Ναυπλίας, τῆς Γαστούνης κτλ.

Καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὰς ἑλληνικὰς νῆσους, ἄλλα μὲν ἰπῆγοντο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Καπετᾶν πασσά, ὑπὸ χριστιανικῶς δημογεροῦνται διοικουμένων, ἄλλαι δὲ, ὡς ἡ Χίος, Σύρος καὶ Τῆρος ἦσαν ἰδιοκτησία τοῦ χειρῶν νὰ ζωρηθῆσιν τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων.

Ἡ πικρὴ αὐτῆ ὁμίχλη ἄρχεται ἐν τοῦτοις νὰ δια-λύηται μόνον περὶ τὰ μέσα καὶ τὰ τέλη τοῦ παρελ-θόντος καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Κ. Εἰτῶνος (Eaton), τοῦ δόκτο-ρος Κλάρκ, τοῦ συνταγματάρχου Λικ, τοῦ Χορζαίου, τοῦ δόκτορος Χόλμαν, τοῦ Οὐάιλπολ, τοῦ Σμάρτ-Γιούξ, τοῦ Αἰδεσμι, Ἰωάννου, τοῦ Ποκκεβίλλ, τοῦ Ὄρθωτος, τοῦ Χάκτωου, τοῦ Walsh, τοῦ Οὐίλμυλν καὶ διαφόρων ἄλλων, πλὴν αἱ πολυμῶχοι θετικαὶ πληροφορίες καὶ τούτων περιστρέφονται μόνον ἐπὶ τῶν συμβάντων τῶν τελευταίων ὄνδογοντα ἐτών καὶ οὐχὶ πορῶτερα, τὰ ἄνωτερα εἶναι ἐκασταὶ ἀρῶμενα εἶτε ἐξ ἐπιτοπιῶν παραδόσων εἶτε ἐξ ἀσάφων πληροφοριῶν τῶν προει-ρημένων συγγραφέων, ἀναελέμμενα ὅμως ἐκτενέστερα καὶ παραλλήλῃζόμενα πρὸς μεταγενέστερα συμβῆρα-τα. Ἴσως οἱ ὀθωμανοὶ ἱστορικοὶ ἠδύνατο νὰ παρέ-ξωσιν εἰς τὰς σελίδας τοῦ πολιτισμοῦ τὸν φόρον τοῦ ἄλλ' ὡς γνωστόν ἡ τουρκικὴ ἱστορία εἶναι μιὰ ἀτελειώτος ποιήσις, ἂν οὐχὶ μυθολογία, ἄλλως μὴ ἐ-χοισα ραψώδιος ἢ τὰς νίκας τῶν Σουλτάνων, τὰς δια-σκευάσεις των, τὰς πομπὰς τῶν Βεζυρῶν καὶ τῆς Κων-σταντινουπόλεως τὰς καλλονὰς, τὴν τρυφήν, τὰ θέλ-γητρα.

Ἡ εὐρωπαϊκὴ Τουρκία, καθ' ὅσον ἐνδύμεθα νὰ πλη-σιάζσωμεν τὴν ἐποχὴν τῆς καθόδου τῶν Τούρκων μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Βυζαντίου, διηρήθη τῆς πασσαλίκια, ταῦτα δὲ εἰς ὑποπασσαλίκια, ἦγοντα τὰ γνωστὰ μου-σελμηλίκια, ἀγαλίκια καὶ βοιωθελίκια, ἕπαντες δὲ οἱ διοικηταὶ τούτων ὑπῆκοντο πρὸς τινα ἀνώτερον ἐπι-τηρητῆν, λεγόμενον ῥουμέλι-βαλεσῆρ.

Ἡ ἐπιρροὴ καὶ τὸ μεγαλεῖον ἐκαστου τῶν σατρα-πῶν τούτων ἦτον ἀνάλογος τῆς ἐκτίσεως καὶ τῆς γε-ωγραφικῆς θέσεως τοῦ πασσαλικίου του ἦσαν δὲ κα-θολικὸς ἀνεξάρτητοι τῶν γεγόνων αὐτῶν παραλαμ-βάνοντες τὴν ἐξουσίαν ἀπ' ἐθείας, ὡς ἐξ ἡλλου τοῦ φῶς, ἀπὸ τῶν Σουλτάνων.

Οἱ τιμαριῶται οὗτοι συχνότατα καταπαράσσαντο ἀλλήλους καὶ παρεδίδοντο εἰς ἀδιαιδέτους ἐμφυλ-ίους πολέμους, στρατολογουῖντες καταναγκαστικῶς τοὺς ὑπῆκούς των, φορολογοῦντες αὐτοὺς καὶ ῥίπτοντες τοὺς πάντας πολλὰκις εἰς ἀφόρητα δευῖα ἐν ῥώσῳ καὶ ἐν ἀρῆσι τῆς Τ. Π. Εἰς δὲ τὴν λεγομένην Ἀζβα-νίαν, ὡς λέγει καὶ ὁ Κ. H. House, ἠδυνάτο τις νὰ εἰρῆ-παντὸς εἰσεῖν πολιτεύματα δημοκρατικῆς, δλιγαρχίας, τυραννίας καὶ ἀπόλυτου δεσποτισμοῦ συγγενοῦσῶν σασ μετὰ τοῦ παραδοστέροτος συμβιβασμοῦ. Ἐνταῦθα, λόγου χάριν, ὑπῆρχον πόλεις ἢ καλικμοπόλεις δυνα-στευόμεναι ὑφ' ἐνὸς τούρκου Βολοῦκ-Βασχῆ καλουμέ-νου, ἢ ἐνὸς καπετάνου χριστιανοῦ. Ὀλίγων περατῆρων, ὑπῆρχον λαοὶ διοικουόμενοι μόνον ὑπὸ τῶν δημογερο-ντων αὐτῶν καὶ πόλεις μὴ υπαγομένης ὑπὸ τῶν δικαιο-δοσῶν αὐτέων, ἔνθα ἐκαστος ἐβασίλευεν ἐν τῇ ἑαυ-τοῦ οικογενεῖᾳ ὡς πατῆρ ἢ τύραννος, καθὼς ἦτον εἰς τὸ Ἀργυροκαστρον. Τῆρχον ἀλλὰχοῦ πάλιν πόλεις ἢ χωρία, ἐν οἷς ὁ ἀπλοὺς ἀγάς, ἦτον ἐδάμλλος εἰς τὸν φεουδαλισμὸν ἐνὸς ἐκλέκτορος τῆς Γερμανίας· καὶ

τοιοῦτος ἦτον ὁ Χαρζᾶν ἀγάς εἰς τὸ Καρβουνάρι, ἔ-χων ἀπόλυτον ἐξουσίαν μέχρις ὀποκεφαλῶστος ἐπὶ τῶν ἰπῆκόνων του. Ὀλοὶ οὗτοι ἐσέβοντο, ἐφοβόοντο καὶ ὑπῆκοντο εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρείου αὐτῶν γέγοντος μάλλον ἢ εἰς τὸν Σουλτάνον. Ὅσάκις λοιπὸν παρε-τήρησον τινα κρατιούμενον καὶ φρόνητα σχέδια φι-λοδοξῶν σκοπῶν, ἐκ συμφώνων κατεφέροντο ἅπαντες κατ' αὐτοῦ, ἵνα περιρῶσιν τοῦτον ἐνὸς τῶν ὀρίων του. Τοιοῦτον δορυκρητικὸν σκοπὸν τῆς Χάμκο καὶ τοῦ Ἄλλῃ οἱ τὰ περίεξ τοῦ Τεπελεύνου κατοικουῖντες λαοὶ πρῶτα ἀνακαλύψαντες ἐδράξαν τὰ ὅπλα καὶ ἐνη-σχολήθησαν ἀνακαιοτρόπως, ὅπως τοὺς κατασυντρι-ψώσιν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἢ ποτὲ ἐνδοξος Ἑλλάς, ἢ μῆτηρ τῶν φωτῶν, τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἦτο κατακεραματισμένη εἰς τὰς ἐφεξῆς ἐπαρχίας, πρὸς τὰς οποῖας ὁ ερσετώσων συνδυασμὸς τῶν γεγονότων θέλει ὅσον ὅπωμ μὰς μεταφέρει. Εἰς τὸν σατῆακίον ἢ πασσαλικὸν τοῦ Σκουατίου παρὰ τὸν Δρῆνον καὶ τὰ μεθόρια τοῦ Μαυροβόιου, εἰς τὸ τοῦ Βερατίου ἁλ-τῆς χώρας τῆς Μουζακιάς περιλαμβάνου τὰ Σκαρπᾶ-τῆς ὄρη καὶ τὸν Τοῦρανο (α), εἰς τὸ τῶν Ἰωαννῶν, ὅπερ μετ' οὐ πολὸ θὰ ἰδομεν, ὅτι ἀπερρόθησεν ἀπα-σῶν τὴν Ἠπειρον, τὴν Ἀκρανανίαν, τὴν Αἰτωλίαν, τὴν Φωκίδα, τὸ μεγαλιέτορον τῆς Θεσσαλίας μέρος, τὴν Βουσιταν, τὴν Μακεδονίαν, τὰ πασσαλίκια τῆς Ναυ-ποκτου, τῆς Ἄρτης, τοῦ Δελβίνου, τοῦ Αὐλώως καὶ Λαρισίους.

Ἡ ἐξιδουδαίθεθα Θεσσαλονίκη καὶ ἡ νῆσος τῆς Εὐβοίας ἀπετέλουν χωριστὰ πασσαλίκια, ὅμορα τῶν βοϊδῶτων τῆς Ἀττικῆς καὶ Λεβαδείας. Ἡ βόρειος Μακεδονία ἐδεσποζέτο ὑπὸ παντοίων κραταιῶν ἀγ-δων. Ἡ Πελοπόννησος εἶχεν ἀντιβασιλείαν τῶν πασσά τῆς Τριπολιτῆος καὶ μίαν ὑπαλλήλιαν ἐξ ἀναριθμητῶν βεθδων συγκειμένην, ὡς τῆς Κορώνης, τοῦ Ναβαρίνου, τῶν Πατρῶν, τῆς Κορίνθου, τῆς Μονοβασίας, τοῦ Ἄρ-γους, τῆς Ναυπλίας, τῆς Γαστούνης κτλ.

Καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὰς ἑλληνικὰς νῆσους, ἄλλα μὲν ἰπῆγοντο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Καπετᾶν πασσά, ὑπὸ χριστιανικῶς δημογεροῦνται διοικουμένων, ἄλλαι δὲ, ὡς ἡ Χίος, Σύρος καὶ Τῆρος ἦσαν ἰδιοκτησία τοῦ χειρῶν νὰ ζωρηθ

στίων, αν έβλεπον οι κάτοικοι των άκτων, ήρκε να κάμη τούτους να έγκαταλείψωσι τας οικίας των και να καταφύγωσι εις τα όρη.

Ο πασσάς μιάς επικρατείας ήτον ένταυτώ και ο άνωτάτος νομοθέτης αυτής. Είχε την δύναμιν να κατομαή, παρέπεμπε δε τα μικρά πταίσματα των Χριστιανών, Τούρκων και Ιουδαίων προς τον καδή ή μολλάχ, οτινεις διορίζοντο απ' ευθείας υπό του μουφτή της Κωνσταντινουπόλεως (α). Οξτοι έδικάζον δια του κοραίνου' άλλ' ως λέγει και ο 'Ραββίς, επειδή έπρόκειτο να αποφασίσωσι περι δικής μεταξύ κυ ν ο ς και π ι σ τ ο ύ, και ή μαρτυρία χριστιανου δεν ήτο (φεύ!

προς τούτον' και αν ήτον έφιππος, έπρεπε να άφιππεύση μέχρι της διαβάσεώς του.

Είς τούτους ήδύνατο να ραπίση ή φονεύση ένα χριστιανόν οιοδήποτε βαθμού χωρίς να υπόκειται εις την ίσην του έγκληματος ποινήν.

Έν άλλαις λέξεσιν, ως εκφράζεται και ιστορικός τις, ή ή ενεργητικότης του 'Ελληνικού έθνους συνεστρίφθη εν τή νηπιότηη αυτής, ή εν τή άναπτύξει αυτής κατεπνίγη και κατέστη ή ώρισμένη λεία του δορυκτίζτορος.

Η κατάσταση εις αυτήν, προσθέτει ο αυτός, είναι ή αποκλείασσα εκτός του έπιλοιπου κόσμου τους δυστυ-

'Η σπατάλη του χαρεμιού, αι άγοραί των πολιτικών λίθων και των χρυσών επέφεραν τον πολλαπλασιασμόν των φάρον και κατά συνέπειαν τον έσχατον παροξυσμόν της τυραννίας.

Ένταυθα τα όρια της ύπομονής ήγγισαν εις το πέρας των, ή φιλοτιμία ήρξατο εκ βαθυτάτης ληθαργίας να έγείρηται και ή νευραρκωμένη δραστηριότης ν' άνευρίσκη την εθνικην αυτής ζωηρότητα . . . τότε πλείστοι των ανθρώπων μετά λυσσης έγκατέλειψαν τας πάλεις και τας οικογενείας των και δραμόντες εις τα όρη έκρύβθησαν εν ταίς άλσεσι και σπηλαισι. Οί τοιοιτοί επωνομάσθησαν άρματολοι, κλέπται, παλληκάρια

σ κ ε ί α ς και έ λ ε υ θ ε ρ ί α ς, σκοπός ιερός και κύριον συστατικόν έθνους πατραγάθου, έθνους μεγαθύμου. 'Ενώπιον του θείου τούτου πατριωτισμού, πάντα τα λοιπά των άρματολών μας παραπτώματα, εκούσιί τε και άκούσιυ, λησμονούνται και παραγράφονται.

Μετά τα ειρημένα ταυτα, τα διακόψαντα μιν επί τι την συνέχειαν της διηγήσεως ήμών, ούχ ήττον όμως αναπόφευκτα ως προείπομεν, καθο άπαρτίζοντα την έπιρράφην του ιστορικού επί του μυθιστορικού της διηγήσεως μας μέρους, επανακάμπτομεν εις τον Χρήστον Μιλλιώνην, την μητέρα του 'Αλή και λοιπούς, οδς παρητήσαμεν άστέγουσ εν τή όργη της φοβερύς εκείνης νυκτός.

Άφού καθικέτευσε η Χάμκω τον Βέλιον, ίνα μη παραδώση αυτήν και την θυγατέρα της εις τους γαρδικιώτας, ή μιν νέα Χαϊνίτζα δεδεμένη επί τοι σώματος του άγα εκρυψε το πρόσωπον εις το στήθος τούτου και ήρξατο να χέη δάκρυα πολλά, ή δε μητηρ στρέψασα υπερήφανα βλέμματα και καθωρώσα την θυγα-

βησαν επί της στήλης, και αν ήθελον διατρέξει την περιφέρειάν της, αναποφεύκτως θα εύρίσκοντο άπέναντι του γατιαγαίνου και πιστολιου μου. 'Ο εις ήτον ο 'Αλής, ο υιός της Κυράς Χάμκως, ή γυνή ήτον άθιγγάνη.... την ώνόμαζε Ζιδρέ.

—'Ο 'Αλής!!... λάθος πρέπει ναχης, κύρ Νίκο.... πώς ελυτρώθηκε απ' τόν μοναστήρι; . . .

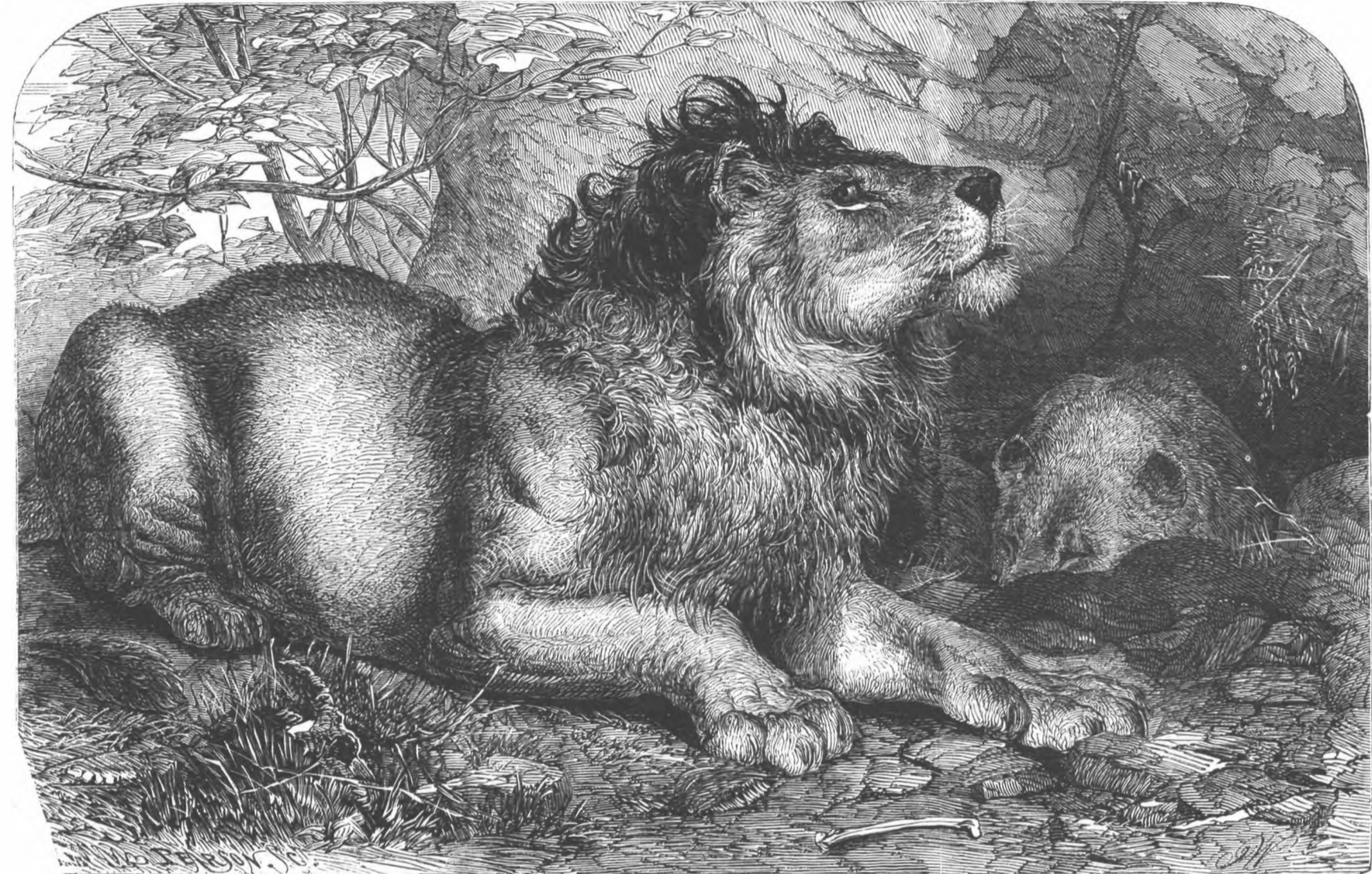
— Δέν έχω λάθος.... ο Παπά Εύθιμος του ήνοιξε την πύλην και έφυγεν . . . έλεγε της άθιγγάνης, ότι με την τέχνην, όπου τον έδίδαξεν, έκαμε τον άνοιχτον παπα να πιστεύση, ότι ή Παναγία του ώμίλει. 'Επειτα της έδιηγήθη τίνι τρόπον ο Μίλιος τον μετεκομίσει εις τόν μοναστήρι, τίνι τρόπον συνελήφθη περιελαβάζων μετά του Χορζάν 'Αγά περίξ της Καρβουναργιάς, και ότι, όταν ούτοι είχαν αναχωρήσει από το κεφαλοχώρι, ο Χρήστος άπήγαγε τον άγαν εις τόν δικοκητήριον, όπως του έλευθερώση τον Βέλιον. 'Επειτα προσέθεσε, ότι ήσάνατο μεγίστην άνησυχίαν, μήπως ο άγας προδώση την μητέρα και αδελφήν του,

είχε μάθει παρά του 'Αλή πως έμβήκης εις την Καρβουναρία, άμέσως ήρχισε να προφητεύη, όσα πρό όλίγου ήκουσε από τον 'Αλή, όηλ, ότι ο Χρήστος Μιλλιώνης μάς ελευθέρωσε . . . 'Αλλ' άκουσε και γέλασε Μόλις, Κύρ Χρήστο, οι τούρκοι έμαθον, ότι ο Μιλλιώνης ήρπασε τον άγα και τας γυναίκας και μάς ήλευθέρωσε. ένόμισαν, ότι το μιλλιώνι σου θα τους φθάση . . . να τους έβελτεπε με ποιον φόβον περιεχύθησαν! 'Ετέθησαν εις άταξίαν' άλλοι έλεγον, ότι έχεις εκατον μαζί σου, και άλλοι διακοσίους και ήτοιμάζεσο εις άμεσον προσβολήν. . . τότε τους άφήκα και έγω και ήλθα να σε έδοποιήσω . . . είμαι έτοιμος να πράξω, Χρήστο, ότι διατάξης.

'Ο Χρήστος Μιλλιώνης ήκουσεν άτρομητως όλου του τού το ιστορικόν' πλην αι έντυπωσσει του εκροφούντο και εθανύμαζεν υπερ το δειον τον λευτοκαρον και δραστηριον νιον 'Αλασσονίτην. Μετά δε τινας στιγμάς σκεψενω στραφεις προς τον άγα, και την Χάμκω ειπε μετ' αυστηρότητος.

ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ (10η σελ. 30.)

ΟΙ ΕΝ ΤΩ ΖΩΟΛΟΓΙΚΩ ΚΗΠΩ ΤΟΥ ΡΗΓΕΝΣΤΕΙΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΙΝΔΙΚΟΙ ΛΕΟΝΤΕΣ. (10η επ. σελίδα.)

οὐδ' εισέτι είναι δεκτη ένόπιον του θείου με χε κ μ ε, ή δε ψευδομαρτυρία ήτον έπάγγελμα κοινότητας, εκαστος δυναται να φαντασθή τίνος είδους δικαιοσύνη διενέμετο τω καιρώ εκείνω (και διανεμεται έτι και νύν). Καί όμως ώρισμένον ήτος εις πάσαν περίπτωσιν ο κερδαίνων την δίκην να πληρώνη τα έξδα αυτής, οι ίδιοι Τούρκοι πολλάκις απέφευγον τοις δικαστάς αυτών, ότε ο αντίδικός των ήτο πλούσιος, γνωρίζοντες την δωροδοκίαν του καθή.

Η άστυνομία και ή πολιτοφυλακή των πόλεων ε- χαρακτηρίζοντο δι' άνωτέρας έτι σκληρότητος. Απεκεφάλιζον εν τω ήμα τον κιβδηλοποιον, ερράβδιζον και εκολάφιζον τον ψευδοζυγιστήν, και εκάρφωνον εκ του ώτος τον άπατεώνα πωλητήν.

'Ο ραγιάς δέν ήδύνατο να παρουσιασθή με τόν αυτό ένδυμα είώπιον του δεσποτού τον (β) 'Ερράβδιζετο ή έπυροβολείτο, αν δέν προσήκονετο και δέν έσκυπτε

(α) Carrel 83. Rabbe 112. (ε) Rabbe 116.

χεις γόνους άνδρών ένδόξων και κάλυψασα αυτούς τόν των τοιούτων είναι άπλως ύποθετική και άμφοισθη- τέα, διότι ουδεις των περιηγητών του ΙΔ' ή ΙΕ'. αιώνος κάμνει περιγραφών ή μεινάν τινα περι τοιούτων. 'Η δε του Πουκεβίλλ καταγωγή των από της βασιλείας Κωνσταντινου του Πορφυρογεννήτου. ή ή του 'Ιακώβου 'Ρίζου από των ήμερών του Σκεδέρβεη ή ή του Κ. Φοριέλου και Καρέλ από της εισβολής των Τούρκων φαίνονται άπλαι ύποθέσεις. Είς την βόρειον όρεινήν 'Ελλάδα ύπήρχον αλληλώς δεύρο κάκεισε πρό χιλίων ετών κλέπται, καθοτι ή ίδια φύσις παρεχώρει ικανά καταγώνια προς τον τοιούτον σκοπόν' άλλ' ούτοι οι κλέπται ήσαν αυτόχηρμα λησται και κατ' ού- δέν δυνάμεθα να τους συγκρίνωμεν ως προς τον πολι- τικόν σκοπόν μετά των περιελαόμενων κλεπτών του ΙΗ' και ΙΘ' αιώνος. Οί κλέπται και οι άρματολοι, μεθ' ών ήδη συναπαντώμεθα, και των οποίων τον όρ- γανισμόν και τας λεπτομερείας εις έτερον κεφάλαιον θέλωμεν αναπτύξει, έφερον γεγραμμένας επί τού με- τώπου αυτών τας λέξεις μ α χ ε σ θ α ι ύ π ε ρ θ ρ η -

νέρα της ήγανάκει, ότι δέν είχε τας χείρας ελευθέ- ρας και έν όπλο, ίνα μάλλον ύποθάνη μαχομένη ή ύποστή τοιαύτην περιφρόνησιν. Άκολουθως καταφρο- τούσα και τον θούρβον αυτόν, των μενομένων στοι- χείων της φύσεως, εκαταράτο τόν πεπρωμένον της, και τον ίδιον 'Ασμουή τον άλτηριον δαίμονα της διχονοίας και του πολέμου, όστις την ώθησεν εις τόν άγα την φιλοξενίαν.

—'Ερχεται δα ο Νίκος, ειπε τέλος ο Χρήστος, ός εις ως άληθής αίετός ήκολούθει δια των όμμάτων τας κι- νησεις του άγα και των γυναικών, κατοπτεύων ταυτο- χρώως και τον περίξ σκοτεινόν ορίζοντα.

'Ο Νικόλαος 'Αλασσονίτης επανελθών άνήγγειλε φλεγματωκάκα, ότι τόν σμήνος εκείνον δέν ήσαν άλλ- λοι ή οι άθιγγανοι, οτινεις ένέδρευον δια να συλλά- βουν την Χείθα.

— Βρέ μίλιε καλά Νίκο! Την Χείθα μου! . . . οι γυφτοι έγεναν παλληκάρια; . . . που έμαθαν πως πά- γη εις τή Πολλίνα; . . . θα τα βάλλουν με τόν μοναστήρι;

— Παρητήρησα, όταν επληρώσασα, ότι ήσαν όρθητοι και ώπλισμένοι, ένεδρεύοντες ως να περιμενόν τινα.... δέν ήσαν κατεσκευασμένοι, όστε είναι σημείνον, ότι σκυ- πέυον να προσβάλλουν και να φύγουν . . . άμα εί- δου έγω τόν τοιούτον, ιδού τι έκαμα' επήγα άρκουδιζον- τας έως δεκά βήματι μακράν των, επείτα ανέβηκα επί τον έρειπίον της 'Απολλωνίας, καθοτι εις τόν μι- κρόν εκείνο όροπέδιον μ' εφάνη να ήτο τόν συνέδριον των άρχιαιθιγγάνων εκρύβθην όπισθεν μιας στήλης, προσήλωσα τα ώτα μου και ήκουα.

Τα φαινόμενα μ' έδωκαν να έννοήσω, ότι είχαν κά- πριον σκοπόν, πλην δέν ήπόρουν να μάθω ποίν.... εκεί όπου έπεριμενον και ήτοιμάζομην να θέσω τους πόδας εις κίνησιν, δύο σκυιά πλησιάζουν την μαρμά- ρινον στήλην. Συνεστάλην τότε όπισθεν αυτών οι α- ληθής μούμια' ήτον εις άνη και μία γυνή. 'Ηκούμ

—'Ο γυιός σου, κερά, να ποί φινγε . . . ξέρεις' τα πράγματα τώρα αλλάζουν για όλους σας . . . Βέλιο, παιδί μου, πίσου, πίσου . . . πάμε κατά τόν Σκαρπά- ρι και τον Τόμαρο πάμε πάνω στα βουνά μας, κεί πωχουμαι τόν λιμέρι' άς έρθη κεί ο Κούδρης σαν τ' άρέση μ' όλο του τόν Βεράτι να πάρη τα Τζερβένια προσβά, κερά Λύσε, Νίκο, τή σουπτρα από πάνω απ' τόν κορμί του άγα όποιος δέν προβα- τάει θα τόν κόψω τή μισή μύτη.

— Ζακούμ, ζακούμ! (α), που να μη φάτε παρ' από δαίτο μόνον, ειπεν ή Χάμκω, και όρθωθείσα άνευ άλλ- λης αντίστασεως εβιάδιξε σκυθρωπώς.

— 'Αχ! διαβόλου Κατζίβέλα! επήρης στο λαιμό σου και μέσα και τή καυμένη τή Χείθα' αν σε πιασω θα σε ψήσω ζωντανή στη σουβλα, έλεγεν εξ άλλου μετ' αιδημονίας ο Βέλλιος.

'Οσον δια τον άγαν, ούτος ήτο τρυφήλος, δυσκίνη- τος, άσυνεβίτος εις τον βίον εκείνον, πλην όδοιπο- ρει μετά πολλού μυχθου, ειότι δέν ήγρόει, ότι αν ήρ- νείτο να περιπατήση αναποφεύκτως έπρεπεν άμέσως να ένταφιασθή δια τόν όποιον και υπερενίκα τας φυ- σικας αυτού ένιμίεσι και ήκολούθει κλονούμενος, ή- μινύων και βλασφημών έντός της καρδιάς τον τον Χρήστον Μιλλιώνην.

Την επαίριον περι την δύσιν του ήλιου, όταν ή τρι- κυμια κατεπραύνετο, δύο γαρδικιώται ως εκ συνεν- νοήσεως σκοπούσης συνέντευξιν ένεφανίσθησαν επί του όρους Τομάρον και μετέρρωσαν προς τον Βέλιον και Χρήστον μέγα ποσόν χρηματικόν προς ύπαλ- λαχην της Χάμκω και Χαϊνιτζας, άς αδημερδον μετέ- φερουν εις τόν Γαρκάκι.

— Μωρέ, Νίκο, ήθελες να 'σαι ο πρό μεγάλος κλέ- φτης τούτης γλά της νύχτας, αν τον έπερνεσ κατά πό- δι και μου τον έπιασες' ειπεν ο Μιλλιώνης χωρίς να δώση προσοχήν εις τόν Βέλιον τούς λόγους.

— Μή νομίξης ότι δέν επέρασε από τον νουν μου, διέκοψεν ούτος' ήτοιμαζομην να τον παρακολουθήσω, πλην συγχρόνως ήκουσα μέγαν θούρβον, καθ' ου χρό- νον ή άθιγγάνη επέστρεψε προς τόν μέρος των λοι- πών, ως να ήτον ή ώρα της προσβολής ή να συνέλα- βον κάποιον παρητήρα λοιπόν τον 'Αλή και άορα- τος άνεμίχθην μετά τούτων και έμαθα, ότι ο Κούρδ- πασσάς του Βερατιου, όστις είναι εις Καρβουναργία, άνεκάλυψ: την φηγήν μας, και μόλις εφύγαμε έπεμ- ψε τόν Μπουλομπασι με πεντακόσιους τούρκους δια να πατήσωμεν τόν μοναστήρι και πληροφορηθώσω, αν ο Βέλιος κατέφυγεν εκεί, διότι έγνώριζε τας σχέσεις του Βέλιου με τους καλογήρους. 'Η άθιγγάνη, ήτις

—'Η Χείθα μου είναι ή 'Εμνέ του Καπλάν-πασσα, εκραξεν μετ' άπορίας ο Βέλιος . . . άκούεις, Χρή- στο;

— Μωρέ, Νίκο, ήθελες να 'σαι ο πρό μεγάλος κλέ- φτης τούτης γλά της νύχτας, αν τον έπερνεσ κατά πό- δι και μου τον έπιασες' ειπεν ο Μιλλιώνης χωρίς να δώση προσοχήν εις τόν Βέλιον τούς λόγους.

— Μή νομίξης ότι δέν επέρασε από τον νουν μου, διέκοψεν ούτος' ήτοιμαζομην να τον παρακολουθήσω, πλην συγχρόνως ήκουσα μέγαν θούρβον, καθ' ου χρό- νον ή άθιγγάνη επέστρεψε προς τόν μέρος των λοι- πών, ως να ήτον ή ώρα της προσβολής ή να συνέλα- βον κάποιον παρητήρα λοιπόν τον 'Αλή και άορα- τος άνεμίχθην μετά τούτων και έμαθα, ότι ο Κούρδ- πασσάς του Βερατιου, όστις είναι εις Καρβουναργία, άνεκάλυψ: την φηγήν μας, και μόλις εφύγαμε έπεμ- ψε τόν Μπουλομπασι με πεντακόσιους τούρκους δια να πατήσωμεν τόν μοναστήρι και πληροφορηθώσω, αν ο Βέλιος κατέφυγεν εκεί, διότι έγνώριζε τας σχέσεις του Βέλιου με τους καλογήρους. 'Η άθιγγάνη, ήτις

—'Η Χείθα μου είναι ή 'Εμνέ του Καπλάν-πασσα, εκραξεν μετ' άπορίας ο Βέλιος . . . άκούεις, Χρή- στο;

— Μωρέ, Νίκο, ήθελες να 'σαι ο πρό μεγάλος κλέ- φτης τούτης γλά της νύχτας, αν τον έπερνεσ κατά πό- δι και μου τον έπιασες' ειπεν ο Μιλλιώνης χωρίς να δώση προσοχήν εις τόν Βέλιον τούς λόγους.

— Μή νομίξης ότι δέν επέρασε από τον νουν μου, διέκοψεν ούτος' ήτοιμαζομην να τον παρακολουθήσω, πλην συγχρόνως ήκουσα μέγαν θούρβον, καθ' ου χρό- νον ή άθιγγάνη επέστρεψε προς τόν μέρος των λοι- πών, ως να ήτον ή ώρα της προσβολής ή να συνέλα- βον κάποιον παρητήρα λοιπόν τον 'Αλή και άορα- τος άνεμίχθην μετά τούτων και έμαθα, ότι ο Κούρδ- πασσάς του Βερατιου, όστις είναι εις Καρβουναργία, άνεκάλυψ: την φηγήν μας, και μόλις εφύγαμε έπεμ- ψε τόν Μπουλομπασι με πεντακόσιους τούρκους δια να πατήσωμεν τόν μοναστήρι και πληροφορηθώσω, αν ο Βέλιος κατέφυγεν εκεί, διότι έγνώριζε τας σχέσεις του Βέλιου με τους καλογήρους. 'Η άθιγγάνη, ήτις

—'Η Χείθα μου είναι ή 'Εμνέ του Καπλάν-πασσα, εκραξεν μετ' άπορίας ο Βέλιος . . . άκούεις, Χρή- στο;

— Μωρέ, Νίκο, ήθελες να 'σαι ο πρό μεγάλος κλέ- φτης τούτης γλά της νύχτας, αν τον έπερνεσ κατά πό- δι και μου τον έπιασες' ειπεν ο Μιλλιώνης χωρίς να δώση προσοχήν εις τόν Βέλιον τούς λόγους.

— Μή νομίξης ότι δέν επέρασε από τον νουν μου, διέκοψεν ούτος' ήτοιμαζομην να τον παρακολουθήσω, πλην συγχρόνως ήκουσα μέγαν θούρβον, καθ' ου χρό- νον ή άθιγγάνη επέστρεψε προς τόν μέρος των λοι- πών, ως να ήτον ή ώρα της προσβολής ή να συνέλα- βον κάποιον παρητήρα λοιπόν τον 'Αλή και άορα- τος άνεμίχθην μετά τούτων και έμαθα, ότι ο Κούρδ- πασσάς του Βερατιου, όστις είναι εις Καρβουναργία, άνεκάλυψ: την φηγήν μας, και μόλις εφύγαμε έπεμ- ψε τόν Μπουλομπασι με πεντακόσιους τούρκους δια να πατήσωμεν τόν μοναστήρι και πληροφορηθώσω, αν ο Βέλιος κατέφυγεν εκεί, διότι έγνώριζε τας σχέσεις του Βέλιου με τους καλογήρους. 'Η άθιγγάνη, ήτις

—'Η Χείθα μου είναι ή 'Εμνέ του Καπλάν-πασσα, εκραξεν μετ' άπορίας ο Βέλιος . . . άκούεις, Χρή- στο;

— Μωρέ, Νίκο, ήθελες να 'σαι ο πρό μεγάλος κλέ- φτης τούτης γλά της νύχτας, αν τον έπερνεσ κατά πό- δι και μου τον έπιασες' ειπεν ο Μιλλιώνης χωρίς να δώση προσοχήν εις τόν Βέλιον τούς λόγους.

— Μή νομίξης ότι δέν επέρασε από τον νουν μου, διέκοψεν ούτος' ήτοιμαζομην να τον παρακολουθήσω, πλην συγχρόνως ήκουσα μέγαν θούρβον, καθ' ου χρό- νον ή άθιγγάνη επέστρεψε προς τόν μέρος των λοι- πών, ως να ήτον ή ώρα της προσβολής ή να συνέλα- βον κάποιον παρητήρα λοιπόν τον 'Αλή και άορα- τος άνεμίχθην μετά τούτων και έμαθα, ότι ο Κούρδ- πασσάς του Βερατιου, όστις είναι εις Καρβουναργία, άνεκάλυψ: την φηγήν μας, και μόλις εφύγαμε έπεμ- ψε τόν Μπουλομπασι με πεντακόσιους τούρκους δια να πατήσωμεν τόν μοναστήρι και πληροφορηθώσω, αν ο Βέλιος κατέφυγεν εκεί, διότι έγνώριζε τας σχέσεις του Βέλιου με τους καλογήρους. 'Η άθιγγάνη, ήτις

— Μωρέ, Νίκο, ήθελες να 'σαι ο πρό μεγάλος κλέ- φτης τούτης γλά της νύχτας, αν τον έπερνεσ κατά πό- δι και μου τον έπιασες' ειπεν ο Μιλλιώνης χωρίς να δώση προσοχήν εις τόν Βέλιον τούς λόγους.

— Μή νομίξης ότι δέν επέρασε από τον νουν μου, διέκοψεν ούτος' ήτοιμαζομην να τον παρακολουθήσω, πλην συγχρόνως ήκουσα μέγαν θούρβον, καθ' ου χρό- νον ή άθιγγάνη επέστρεψε προς τόν μέρος των λοι- πών, ως να ήτον ή ώρα της προσβολής ή να συνέλα- βον κάποιον παρητήρα λοιπόν τον 'Αλή και άορα- τος άνεμίχθην μετά τούτων και έμαθα, ότι ο Κούρδ- πασσάς του Βερατιου, όστις είναι εις Καρβουναργία, άνεκάλυψ: την φηγήν μας, και μόλις εφύγαμε έπεμ- ψε τόν Μπουλομπασι με πεντακόσιους τούρκους δια να πατήσωμεν τόν μοναστήρι και πληροφορηθώσω, αν ο Βέλιος κατέφυγεν εκεί, διότι έγνώριζε τας σχέσεις του Βέλιου με τους καλογήρους. 'Η άθιγγάνη, ήτις

— Μωρέ, Νίκο, ήθελες να 'σαι ο πρό μεγάλος κλέ- φτης τούτης γλά της νύχτας, αν τον έπερνεσ κατά πό- δι και μου τον έπιασες' ειπεν ο Μιλλιώνης χωρίς να δώση προσοχήν εις τόν Βέλιον τούς λόγους.

— Μή νομίξης ότι δέν επέρασε από τον νουν μου, διέκοψεν ούτος' ήτοιμαζομην να τον παρακολουθήσω, πλην συγχρόνως ήκουσα μέγαν θούρβον, καθ' ου χρό- νον ή άθιγγάνη επέστρεψε προς τόν μέρος των λοι- πών, ως να ήτον ή ώρα της προσβολής ή να συνέλα- βον κάποιον παρητήρα λοιπόν τον 'Αλή και άορα- τος άνεμίχθην μετά τούτων και έμαθα, ότι ο Κούρδ- πασσάς του Βερατιου, όστις είναι εις Καρβουναργία, άνεκάλυψ: την φηγήν μας, και μόλις εφύγαμε έπεμ- ψε τόν Μπουλομπασι με πεντακόσιους τούρκους δια να πατήσωμεν τόν μοναστήρι και πληροφορηθώσω, αν ο Βέλιος κατέφυγεν εκεί, διότι έγνώριζε τας σχέσεις του Βέλιου με τους καλογήρους. 'Η άθιγγάνη, ήτις

(α) Σύνθερον εκ μέρους του 'Αγού, κούρως, οι κερπαι οιον κερπαι δαι- μένων και ή σκυιά βρεση και θριανος.

ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ.

Φιλοσοφίαι τους φρονούν, ότι αδύνατος καθίσταται η ύπαρξις του κόσμου...

Ιουδαίοι απαντούν επίσημα εν Κίνα, καθώς και εν ταις άνωταίς της Μολδαβίας...

Και τα ο έφ άπατος τών έφορημένων της γής αίκοισι, έξοι όμως άναρχοί...

Οι Ιουδαίοι και τοις παραμοιωσάμενοι αυτού είναι υπερευπόνητοι εν τούτοις...

Μερικαίτην όμως και άλλας ατέλι γνώμησιν περί του Ιουδαίου ήθελεσαν σχηματίσει...

Εν τή Οθωμανική αυτοκρατορία εν εκατομμυρίωνι συλλήθιστον Ιουδαίοι υπάρχουν...

ροσούμενοι και μισούμενοι Ιουδαίοι θεωρούσι ως έκινον της κτίσεως...

Τηνάκι τε υπό τών μεσοπολιτευτικών γυναικων τεύχου του «περιόδου του Νεού»...

Το μάλλον όμως εξεγοητητικόν, καθ όσον αφορά τούς Ιουδαίους...

Εξείταζοντες δε τών παραγωγών της λέξεως Ιουδαίος, τή δυναμικήν και εξεθάρσιν...

φορά αυτή τάχα στα και άλογοσφι διείλετο περί τούτου δε ούτως...

ΟΙ ΕΝ ΤΩ ΖΩΟΛΟΓΙΚΩ ΚΗΠΩ ΤΟΥ ΡΗΓΕΝ ΤΕΙΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΠΛΙΚΟΙ ΛΕΟΝΤΕΣ.

Είς τή βόρεια μέρη του άνωταίου Ιουδαίου τούτου το πάλαι άπλετο πλήθος...

Οι ίδιοι ή άσκησιμύ λιοτες θεωρούται υπό τών φυσιολόγων ως συντονιστες...

Οι τής γοητορικώς φυλάττοντες, όποιος και ο εν τή εικόνη γραφία...

Όταν ή μήτηρ τών ζώων τούτων έρονευσθη εν κεντησίω, τριών ημερών...

Όρφισι δε ή εταιρία τών άποκτείν των λεόντων τούτων προς τών πρώην...

Ο ΠΟΙΟΡΧΟΣ ΟΥΙΑΚΣ ΟΘΙΑΜΒΕΥΛΩΝ. — Τά κατά τόν εν Νέκ Γόρχη...

ΑΠΟΙΚΙΑΚ Α. — Η άθροισία του χωματικού και εξ Άμερικης εφοικησάντων...

Τό έμπορίον τών ΡΩΣΙΚΩΝ προϊόντων πρᾶξις ήταν πολύ μεγαλειότερον...

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ, 8 Ιανουαρίου 1862.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ. — Πάν άρχομεν τας έπιχειρήσεις τούτου έτους...

Είς τή βόρεια μέρη του άνωταίου Ιουδαίου τούτου το πάλαι άπλετο πλήθος...

Όταν ή μήτηρ τών ζώων τούτων έρονευσθη εν κεντησίω, τριών ημερών...

Τρέχουσι τιμάι Μάϊνον..... έφθρόν.....Λευκό 36—90. Τριφυλλόσποροι.....

Ο ΠΟΙΟΡΧΟΣ ΟΥΙΑΚΣ ΟΘΙΑΜΒΕΥΛΩΝ. — Τά κατά τόν εν Νέκ Γόρχη...

ΑΠΟΙΚΙΑΚ Α. — Η άθροισία του χωματικού και εξ Άμερικης εφοικησάντων...

Τό έμπορίον τών ΡΩΣΙΚΩΝ προϊόντων πρᾶξις ήταν πολύ μεγαλειότερον...

διαφορής ειδήσις έπισημον ήπασιον εις τών άγορών τών άδειωμάτων...

ΜΕΤΑΑΑΑ. — Η άγορά τών μετਾਲών ουδέποτε βελτίωσιν έβλεπε και πριν...

Ό χρώσις και τος εν απραξί, μενι όμως άνωλλοτος καθ όσον αφορά τας τιμάς...

ΣΑΚΧΑΡΕΙΣ. Μικρά ζήτηση υπάρχει δι' έξοργισιν, αλλ' οι τιμαί μένουσι...

ΚΑΦΕΑΣ. Πολύ διαβίσις υπάρχει δι' άγοράν και οι τιμαί σταθεράς...

ΟΥΥΖΙΑ. Ζητούντι εις σταθεράς τιμάς. Τά ατάλια όμως είναι ήσσονος...

ΒΥΣΣΟΣ (juice). Η ζήτηση διά το είδος τούτο κωλύει καθ' έκαστον και οι τιμαί...

ΚΑΚΑΟΝ. Δικταί εις απραξί και μεγάλη ποσότης εις προσφορον. Γρανάζις...

ΡΑΜΒΑΚΙΑ. Α τ έρ π ού λ η. Η ζήτηση εξακολουθί και οι τιμαί...

ΓΑΙΟΝΟΡΑΚΕΣ. Νεό κ α σ τ ρ ο ν επί του ποταμού Τύνας 7 Ιανουαρίου...

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ούπω άνωλλοσφισθη. Προ εβδομάδων, διατείλι εν πλείρη...

ΑΙ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ προϊόντων πρᾶξις ήταν πολύ μεγαλειότερον...

ΜΕΤΑΞΑ. Το παρήμερον έτος ήτο δυσχερέστον διά το είδος τούτο...

όστε η καταναλωσις του καθίσταται αδύνατος. Οι έμποροι τότε...

ΨΑΞΜΑΤΑ. — Μ α γ η ε τ ρ ί α 7 Ιανουαρίου. Η άγορά τών ύφασματων...

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ. — Ό γιναις έπισημον είναι 2 1/2—3 τας 0/10...

ΧΡΗΜΑΤΑ. Τά άγγλικά χρέησιν μένουσι εις τήν αλιάν καταστάση...

ΣΥΝΑΛΑΓΜΑΤΑ. (Ιανουαρίου 7.) Άρταροσμάς βραχυπρόθεσμου 11.16 3—1/2 3 μηνών...

ΜΑΣΤΙΧΑΣ. Ηερικαίτην παλιν έγγίνοντι εις τή βόρεια μέρη...

ΝΙΤΡΟΝ. Η υνα πρᾶξις αζία λόγω ήτο 100 τών Καλακάστιας...

Τά εν κυλιοροφί τραπεζική γραμματίων κατά τών παρήμερον εβδομάδα...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (ADVERTISEMENTS)

ΤΟΤ ΣΤΕΥΕΝΣ ΠΡΟΜΟΝΟΤΙΚΟΙ ΜΙΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΑΥΤΟΠΟΙΙΑ, παραχθέντων υπό τών...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (ADVERTISEMENTS) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (ADVERTISEMENTS) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (ADVERTISEMENTS) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (ADVERTISEMENTS) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (ADVERTISEMENTS) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ...

ΠΑΓΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΣ
ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙ ΟΛΩΣ ΝΕΑΣ ΚΑΙ ΑΠΛΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑ-
ΡΑΓΩΣΗΝ ΠΑΓΟΥ ΚΑΙ ΨΥΧΟΣ.

Διά τεχνητών η φυσικών μέσων,
Ουσις είναι νίος εφευρέτης της γυναικός άρχης του
εμβόλου της αττικής και εφευρέτης εφευρέσεως
εις την ψυχτική μηχανή και του ψύκτη σίτου
του ΑΣΗ.

(Προσέβη δια την μηχανήν έδωθη τόν Ιανουάριον του 1861.)
Το φυλλάδιον αποστέλλεται ελεύθερος δια του τα-
χυδρομίου επί τη αίτησει προς τον

GEORGE SIMPSON
Μόνον κατασκευαστήν των μηχανών,
315, Oxford-St., πλησίον Harewood Gates, London.

ΣΗΜ. Τί φυλλάδιον τούτο δίδει άκριβή περιγραφήν
της μύνης εντύπου και άλλου όλων μηχανών της παρα-
γωγούσας παγού (εις τήν θερμήν ή ψυχτικήν) και ταχύως
ψυχραίνουσας τον σίτον κτλ. ό μ ο υ ή χ ι ρ ο σ τ α .

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΑΥΤΟΠΡΟΣΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΙ

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ.

Οι ΣΑΛΜΟΝ, ΟΥΔΥ και Σα εφευρέσαντες ειδικασίαι
τις κοινής, ότι οι ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ αυτές εφευρέσαντες
χρησιν προ πάντων εις τα περίπου έτος, και άπο-
κρίθησαν ότι είναι οι καλύτεραι μέχρι τούδε πάσης
άλλης τουτέστιν εφευρέσεως. Φορούνται και εις τα διείδη
και εις τα αριστερά, άνευ τίνος άλλης ή προσθήκης.
Ο έπισητός δυναται να σταθή και εις τήν εξωτερικήν,
ή και επισητός αποστήσει του μέτρου των κατά με-
λάν, εν όδακτύλιον άκρωτον του ίσχυου. Η άριστερή
όχη, εν ή εμπροστίον άκρωτι τεταπημένον τήν όνομα
'SALMON, OUDY & Co.'.

ΣΗΜ. Γνωρίτερον όνοματόν ύπαρχει εις του Κυρίου
ΟΥΔΥ δια Κυρίας, εν ή όδοσκαυτη γυναικίαις περιποιούσι.
'Εργοστάσιον, 292, Strand, London.

ΤΟΥΤΙΚΟΣ ΕΚΔΑΚΤΟΣ ΚΑΙΝΟΣ προς 10] τήν
λίτραν. 'Ο βαλλόμενος δυναται να έχη όδύμα, ήν ά-
ποταβήν προς τον Κ. Κ., 19, Splanan Terrace, Broke
Road, Dalston.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

ΑΛΟΙΦΗ ΤΟΥ ΩΛΛΟΥΓΑΙΗ.

Διά παντοειδείς πάνοους και άκη όπουδήποτε
του σώματος.

Ο πάσχων ατενιώδεις εντείνον εις τήν άριστην
άλλο πάσχον φαίνεται άπονήσει ή εξωτερική
θεραπεία και όμως το ά-
λλο άκρωτι το άριστη, όπουδήποτε παχυν και εν ή, και αυτά
έτι τα ός2.
Όθεν δια τής άλλοιφής τούτης δυναται να θεραπευθώσι
και αυτά τα εν-
δότετα πάθη.

Διά κνημαλγίας, στηθαλγίας, και χρόνια έλκν.

Η άλοιφή αυτή άκρίστα, θεράπειται τραύματα, πληγές, έλκν,
ός άπο
δενύνεται υπό των πιστοποιητικών των ός άδερρατιών
άποδιδίνονται
έν νοσοκομείο, και όμως δια τής άλλοιφής τούτης
θεραπευθέντων.

Δι' επιδερμικά και σκουρβωτικά νοσήματα.

Είς ταύτα ή άλοιφή πρέπει να συνοδωθεί δια καταποσών
καθαρι-
τικών του αίματος, ενή άκρίνη ενεργεί επί του δέρματος.

Δι' ύδρωπα.

Το νόσημα τούτο σπανίως θεραπεύεται διά συνθής
θεραπείας. Πρέ-
πει να γείνη άφθονος χηρσις άλοιφής και άρακτορίας τρέβης
των παχύν-
των μερών, τούλάχιστον δια τής ήμέρας προς έξουδυνώνση
της παθ-
όσως. 'Ο πασχών πρέπει να πρήξη άφθονώς
όικωην προφήν, να διατρέ-
θη όσον τού δυνατού εις ύδωρον, και να λαμβάνη
τά καταποσιν κατά
τής έντύπου όδηγούσας προς έπιτευχιν τής
θεραπείας, έπεις εάν ήναι εις
ταυστην ήλικίαν, ήτις απαιτεί παρά τών
τής
θεραπείας προς εξάλει-
ψιν του νοσήματος.
'Επιδοθεί ό ή τε άλοιφή και τα καταποσιν
εις τήν εξής νοσήματα τούς
βηματικούς, την ποδαλίαν, την περιπρωϊκήν,
τους περιπρωϊκούς, τους
ποδαλικούς, τους καρπίνους, τους λυγίνας,
τά χηρλιτικά, τήν άρθρωτικήν,
τάς ραγάδας, τά εξογκώματα των άκρών,
τάς αμυγδαλίδας, τους κά-
λους, τά όνηματα των κοιλίων, και άλλων
όκλωνών μισών, την ε-
στουλίαν, τά καυώματα, τάς δοληρώδεις,
τά περιπρωϊκά, τά εξουδυνώματα,
τάς πυλώδεις, τους χορδαίους,
επιδερμικά νοσήματα, πληγές, έλκν,
και καθέξες.

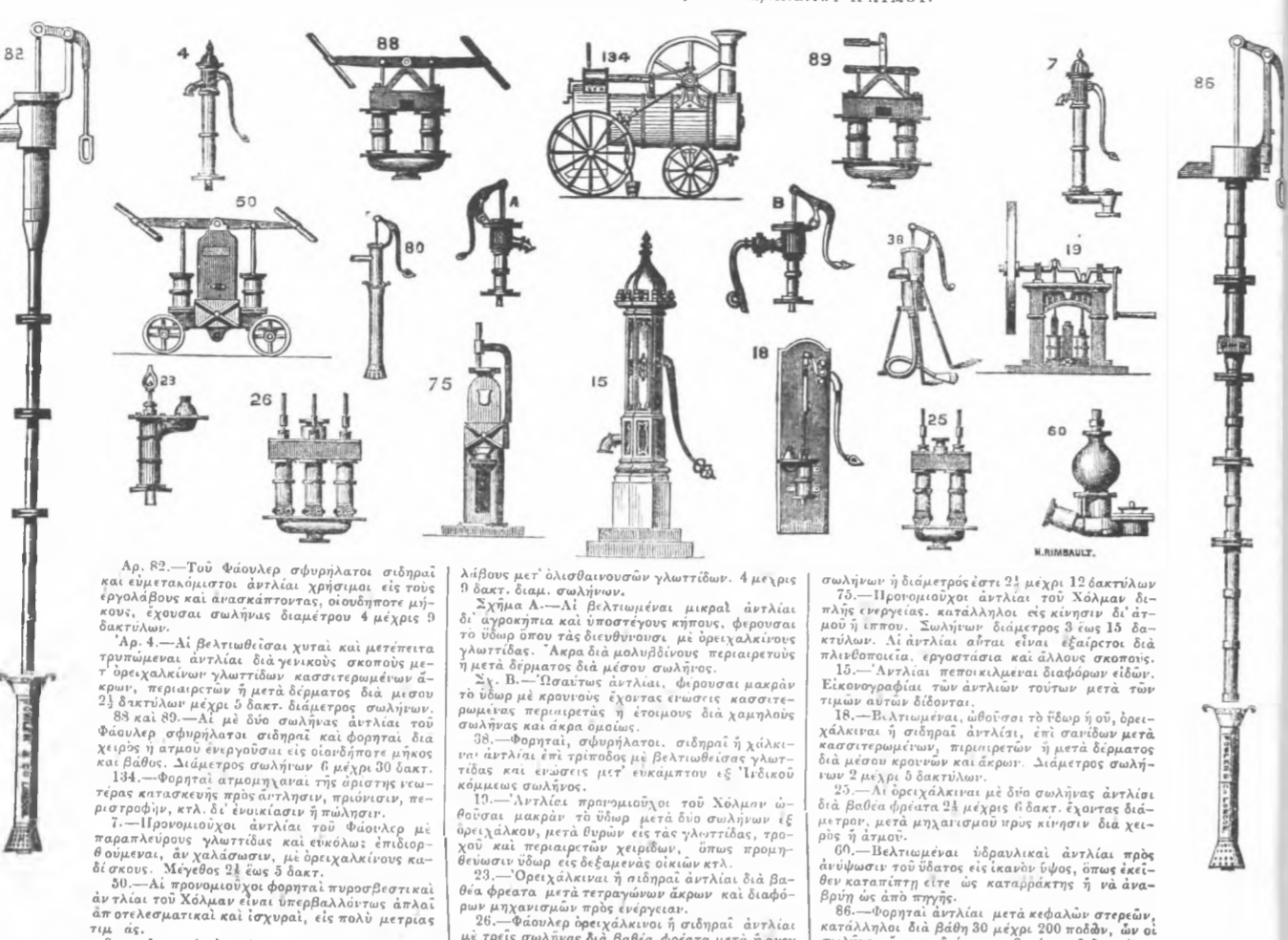
Τα κάταποσιν και ή άλοιφή πωλούνται
εις τήν κατάστημα του καθ-
ηγητού Ωλλουγιάη (Holloway) 224 Strand,
près de Temple Bar, à Londres,
και παρά πάντι οκάθον τοις έντιμοις
φαρμακοποιούσι του νοσηλίου
κόσμου. — Τιμή 1ος λ. 1½, 4ο. 6d., 11ο, 22ο,
και 33ο. Έλαστον δό-
ξιν κατά τή μέθοδον. 'Ο τα μεγαλύτερα
λαμβάνουν έχει μεγαλύτερον
άφελειν. 'Ο όληθόν δια τών πάσχοντα
εξ ουδούδηποτε νοσήματος προσκο-
λάνται εν έλάττω δόξιν.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΒΕΝΣΟΝ
Χρυσά πωλούνται από 4 έως 100 γουνίας.
'Αργυρά " " " " " 2 " 50 "

Τά όρολογία στέλλονται πανταχοθ
είς όλόλον τον κόσμον.
Διεύθυνσις 43 και 51, Lincolne Hill,
London E. C.
Παραγγέλματα δύνανται να σταλάσι
και προς τον Κ.
J. F. O'BRIEN, 33, Brompton Square.

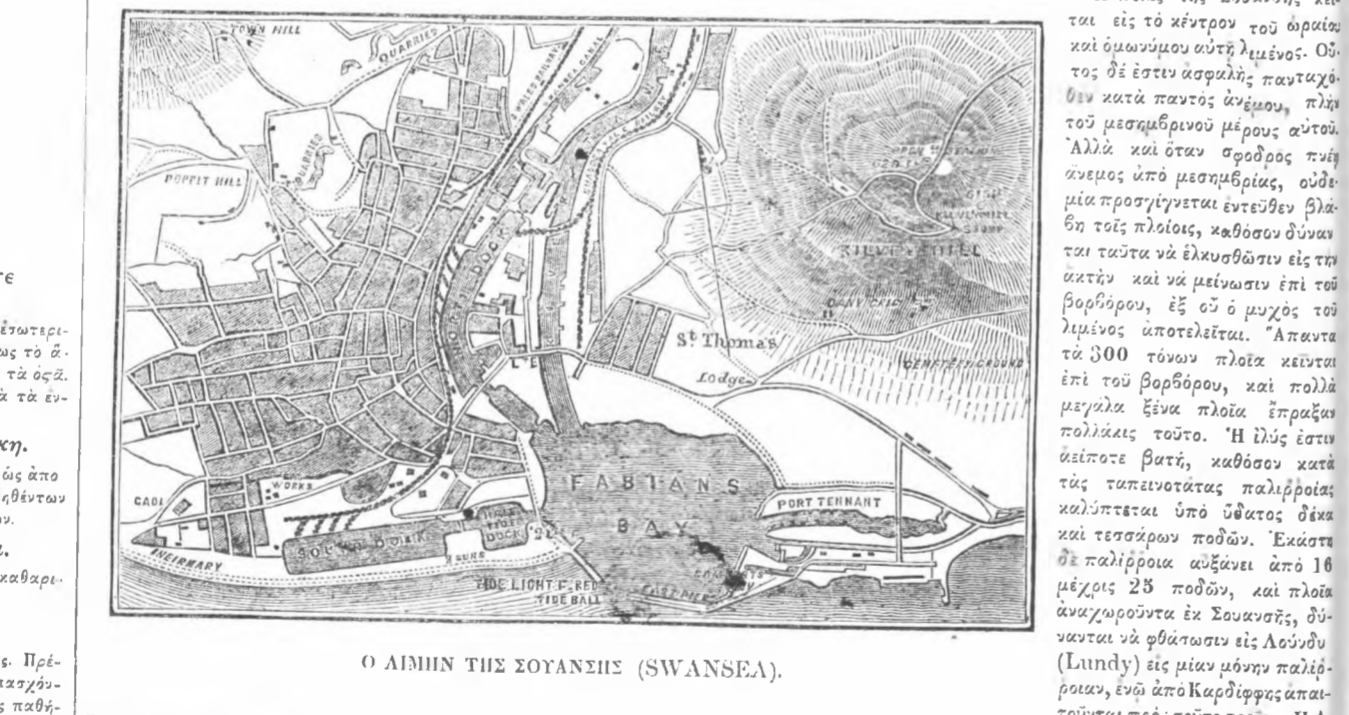
BENJAMIN FOWLER & CO., WHITEFRIARS ST., FLEET ST. LONDON,

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΑΝΤΑΙΩΝ,
ΕΥΜΕΤΑΚΟΜΙΣΤΩΝ Η ΣΤΕΡΕΩΝ, ΔΙΑ ΒΑΦΕΑ Η ΜΗ ΦΡΕΑΤΑ, ΕΝΤΟΜΑΣ, ΔΕΞΑΜΕΣ, ΑΣ, κτλ., ΚΑΤΑΛΑΒΑΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ,
ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ, ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ, ΕΡΓΟΛΑΒΙΚΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΟΣ ΠΑΝΤΑ ΑΛΛΟΝ ΣΚΟΠΟΝ,
ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΥΩΝ ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ, ΙΠΠΟΥ, ΥΔΑΤΟΣ, ΑΝΕΜΟΥ Η ΑΤΜΟΥ.

Αρ. 82.—Του Φούλερ σφρηλάτου σιδηρού
και εντείνωσαν άντλία χηρσις εις τους
εργολάβους και ανασκαπτάς, ουδούδηποτε
μή-
κων, έχουσι σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 4.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 5.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 6.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 7.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 8.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 9.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 10.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 11.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 12.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 13.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 14.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 15.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 16.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 17.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 18.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 19.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 20.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 21.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 22.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 23.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 24.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 25.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 26.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 27.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 28.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 29.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 30.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 31.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 32.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 33.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 34.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 35.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 36.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 37.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 38.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 39.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 40.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 41.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 42.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 43.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 44.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 45.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 46.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 47.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 48.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 49.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 50.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 51.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 52.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 53.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 54.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 55.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 56.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 57.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 58.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 59.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 60.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 61.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.
'Αρ. 62.—Αι βελτιωμένης χηρσις και μετέπειτα
βελτιωμένης άντλιαις δια χηρσις, σιδηρούς με-
ταλλικούς σωλήνας διαμέτρου 4 μέτρων
9
δακτύλων.

Σχεδόν πάντα τα άνω είδη των αντλιών είναι έτοιμα εις ένδειή κατάστασι ή χηρσις μερών προσθήκων.
Κατάλογοι μετ' εικόνων στέλλονται ελεύθεροι δια τήν ταχυδρομείαν.
'Ο Βενιαμίν Φούλερ και Σα είσι κατασκευαστή άντλιών και υδραυλικών μηχανών δια τήν Αγγλικήν κυβέρνησιν και τους πρωτετύπους της 'Αγγλίας και έκδοθ,
αυτής εργολάβους τινδρόβρων και λοιτών.

Ο ΛΙΜΝΗ ΤΗΣ ΣΟΥΑΝΣΗΣ (SWANSEA).

Ο JOHN DRAPEL, χηρσιπώλης, πωλών και
εξάγων όλησας κατασκευαστήσ καταποσών και
τυπογράφων, 5, Little Tower-st, London, έχει
πάντα τα είδη του γένους προς γραφήν, τύπων
αλπ., λαβών και προνόμιον δια τον υπ' αυτού
εργου-
μένου Ευρετικόν Κατάλογο. Μεταξύ δέ των μερών τού όποια
αυθόλη-
νον είναι εργασιών είναι και 0 Νέος Η Ρ ο υ ο μο ρ ο υ ο ρ ο ς Κ α τ α λ ο -
γ ο ς υπό John DrapeL, δέ ός εύλογόν δύναισι να άνωξη η πάλι, ότι
ήνεστι ονομαζών τον χηρσι χηρσις ή άνωξη ήνεστι να αναβηρή
μολύβδινος ή άρνησι
μέχρι τέλους τού βιβλίον προαιρέμενον να εξετά θωσι περιηρημένονί
το γ-
γραφεσκόπι.

Μαχών προς άντηρηγήν επιστολών και κειθώσι δέ αυτών,
μελίαν
και πάν είδος γραμμάσι εις ενόσοντασ παρή τήν ίδίην εις
κατοσάται,
τημάς. Πέννηται. κατάλογοι εις τον αίστασται.

ΒΑΜΒΑΚΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ,

Χρησιμεύουσαι προς εκκαθαρίσιν του βαμβάκιου υπό
των σπόρων.

Αι μηχαναί αυται κατασκευάζονται δια τήν Αίγυπτον, Τυβίαν, κτλ.
'Υπό των

MAC-ADAM BROTHERS & Co., Soho Foundry, BELFAST, (Ireland).
Είναί μικρά μέγισθη και εκκαθαρίζουσι τήν βαμβάκον μετά
μεγίστην
ταχύτητα. Κινούνται εις αίτισ όσον βάσει, ήτις υπό άπνοσχανούς. Έκαστα
δέ μηχανή συνθέτουν ήν ενείς μόνον κωδώνον.
'Εκτενέστερη πληροφορία είσονται υπό των κατασκευαστών.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Και πάλιν τήν άμερικησ άπόπλοισιν άφί-
κετο, και πάλιν ουδεμίαν εκόμισεν άπάντησιν όρι-
στικήν της κυβερνήσεως του προέδρου Λίγκσν.

Από της παρελθούσας εβδομάδος, άμα της Ά-
ρ ο ρ ι κ ή σ α ρ χ ι κ ο μ έ ν η σ εις Κουήνστατον, ήδυνά-
μεθα να προείπωμεν, ότι ή Εύ ρ ό π η η άναγω-
ρήσασα εκ Βόστων με την 27ην, εξ Άλιφαξ δέ
τήν 27ην του άπειλότουσ δεκεμβρίου, και την ήην
του ίσπαμένου Ιανουαρίου περι την 8ην και ήμι-
σεσιν έσπερινήν ώραν εις Κουήνστατον προσο-
ρμισθείσα, δέν ήδυνάτο να ήναι κομιστρια της
άποράσεως της όμοσπονδικής κυβερνήσεως. Προ-
υπελογίζετο, ότι ο λόρδος Λάουον μόλις την
22αν ή την 23ην ήδυνήθη να κοινοποιήσιν προς
τήν κυβερνήσιν της Ουάσινγκτων επισήμως τάς
άπαιτήσεις της Άγγλίας, και ότι, εβδομαδιαίως
οσώς οσώς της προσεσμίας, ή κυβερνήσιν εκείνη
είχε καιρόν να σκεφθή και να βασανιστή το πράγ-
μα μέχρι της 31ης του αύτου μηνός. Επομένως
και την 31ην του δεκεμβρίου, εάν άπάντησιν εδί-
δετο, μόνον την 12ην ή 13ην του ενεστώτουσ ήδυ-
νάμεθα να λάβωμεν αυτήν εν Λονδίνω. Η εικα-
σία αυτη επλήθησεν, και πρέπει πάλιν να ανα-
μεινωμεν μέχρι της προσεχούσας εβδομάδος,
έν τήν αύριον ή μελωρίων άναμενόμενον ταχύπλοον
δέν κομιστή, όπως άπίθωνον, είδήσινσ τελειω-
τικάς. Όπες και άν έχη, ή άπάντησιν των
'Αμερικανών εις τάς άγγλικάσ απαιτήσεις εφύ-
σκηται ήδη καθ' όδόν και φρονόμεν, ότι εύχρέ-
στερον δυνάμεθα ταυόν να άναμεινωμεν, άφού
μάλιστα τά πάντα, ως διατεινόνται αι άγγλικαί
εφημερίδες και ως αι γαλλικαί ψάλλουσι, συντείν-
ουσιν εις ειρήνην αποδείξεισ.

Τά λεγόμενα τουσ ευρωπαϊκούσ άδιαιλί-
πτως εις εικασίας περιωριζόμενα, είσι τά αυτά,
όσα εγένοντο ή και από της έναρξεως της άγγλο-
αμερικανικήσ διαφοράσ. Κατ' ουδέν διαφέρουσι των
πρώτων λεγομένων, και επομένως ουδ' ως ιστο-
ρικά σημειώσεσ είσι λόγω ουδενόσ αξία, πλην
της ρωσικήσ ανακωσώσεως, ήτις και αυτη προ-
τρέπει εις ειρήνην τουσ 'Αμερικανούσ.

Τά φρονιμώτατα γνώμη άπασών είναι ή γνώμη
της υπεραλλείας παρουσιής εφημερίδουσ 'Ο Κό-
σμοσ « Σχώμεν ως βέβαιον, λέγει, ότι το άγ-
γλοαμερικανικόν ζήτημα θέλει λυθή ή διά τής
'όδοσ της βίαις ή διά τής όδοσ της φρονήσεως. »
'Ο μαχαρίτης Κάλχας ουδέποτε είχε όσους χηρ-
σιμώσ σωφώτερουσ. Ηειθόμενοι εις τον χηρσιμόν
τουτον της ήνις εφημερίδουσ, άσ άναμεινωμεν
τά πράγματα, άφού μίαν και μόνην παρατήρησιν
ποήσωμεν επί του προκειμένου, την εφεξής:

Κατά την ήην του άπειλότουσ δεκεμβρίου,
πρόν ή γείνη γνωστόν το συμβάν του Τρέντ,
ό γενικώσ δικαιοτήτι του Καναδά, άγορευόν προς
τον άγγλικόν στρατόν τον από Κούβεκ εις Μον-
τρεάλ άπεργόμενον, εκήρυξεν, ότι μεγάλα πράγ-
ματα ήσαν ενδεγόμενα, και ότι εβασίλευε επί της
άροσιώσεως των μαχητών εκείνων διά την υπε-
ράσπισιν τουσ τόπουσ, όν ή πατήρ εντεπιστεύθη εις
τήν φρονήσιν αυτών.

Πρωτόμεν πώσ ο διοικητήσ των εν 'Αμερική
άγγλικών χωρών προέβλεπεν, ότι μεγάλα πράγ-
ματα ήσαν ενδεγόμενα, άφού ουδεμίαν ιδέα περι
Τρέντ η ύπηρεγ; Μήμος ό 'Αμερικανώ ενωσιν
όικωιν φρονόμενος, ότι ή 'Αγγλία επιδιώκει τον
κατ' αυτών πόλεμον; Ίσως εν μέρει καθ' όσον
τουλάχιστον άφορά τούσ βόμβικασ και την ταπει-
νωσιν τουσ άμερικανικόσ ναυτικούσ.

Μετά την παρατήρησιν ταύτην μεταβαίνωμεν
εις τάς εξ 'Αμερικησ τελευταίασ είδήσεισ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Και πάλιν τήν άμερικησ άπόπλοισιν άφί-
κετο, και πάλιν ουδεμίαν εκόμισεν άπάντησιν όρι-
στικήν της κυβερνήσεως του προέδρου Λίγκσν.

Από της παρελθούσας εβδομάδος, άμα της Ά-
ρ ο ρ ι κ ή σ α ρ χ ι κ ο μ έ ν η σ εις Κουήνστατον, ήδυνά-
μεθα να προείπωμεν, ότι ή Εύ ρ ό π η η άναγω-
ρήσασα εκ Βόστων με την 27ην, εξ Άλιφαξ δέ
τήν 27ην του άπειλότουσ δεκεμβρίου, και την ήην
του ίσπαμένου Ιανουαρίου περι την 8ην και ήμι-
σεσιν έσπερινήν ώραν εις Κουήνστατον προσο-
ρμισθείσα, δέν ήδυνάτο να ήναι κομιστρια της
άποράσεως της όμοσπονδικής κυβερνήσεως. Προ-
υπελογίζετο, ότι ο λόρδος Λάουον μόλις την
22αν ή την 23ην ήδυνήθη να κοινοποιήσιν προς
τήν κυβερνήσιν της Ουάσινγκτων επισήμως τάς
άπαιτήσεις της Άγγλίας, και ότι, εβδομαδιαίως
οσώς οσώς της προσεσμίας, ή κυβερνήσιν εκείνη
είχε καιρόν να σκεφθή και να βασανιστή το πράγ-
μα μέχρι της 31ης του αύτου μηνός. Επομένως
και την 31ην του δεκεμβρίου, εάν άπάντησιν εδί-
δετο, μόνον την 12ην ή 13ην του ενεστώτουσ ήδυ-
νάμεθα να λάβωμεν αυτήν εν Λονδίνω. Η εικα-
σία αυτη επλήθησεν, και πρέπει πάλιν να ανα-
μεινωμεν μέχρι της προσεχούσας εβδομάδος,
έν τήν αύριον ή μελωρίων άναμενόμενον ταχύπλοον
δέν κομιστή, όπως άπίθωνον, είδήσινσ τελειω-
τικάς. Όπες και άν έχη, ή άπάντησιν των
'Αμερικανών εις τάς άγγλικάσ απαιτήσεις εφύ-
σκηται ήδη καθ' όδόν και φρονόμεν, ότι εύχρέ-
στερον δυνάμεθα ταυόν να άναμεινωμεν, άφού
μάλιστα τά πάντα, ως διατεινόνται αι άγγλικαί
εφημερίδες και ως αι γαλλικαί ψάλλουσι, συντείν-
ουσιν εις ειρήνην αποδείξεισ.

Τά λεγόμενα τουσ ευρωπαϊκούσ άδιαιλί-
πτως εις εικασίας περιωριζόμενα, είσι τά αυτά,
όσα εγένοντο ή και από της έναρξεως της άγγλο-
αμερικανικήσ διαφοράσ. Κατ' ουδέν διαφέρουσι των
πρώτων λεγομένων, και επομένως ουδ' ως ιστο-
ρικά σημειώσεσ είσι λόγω ουδενόσ αξία, πλην
της ρωσικήσ ανακωσώσεως, ήτις και αυτη προ-
τρέπει εις ειρήνην τουσ 'Αμερικανούσ.

Τά φρονιμώτατα γνώμη άπασών είναι ή γνώμη
της υπεραλλείας παρουσιής εφημερίδουσ 'Ο Κό-
σμοσ « Σχώμεν ως βέβαιον, λέγει, ότι το άγ-
γλοαμερικανικόν ζήτημα θέλει λυθή ή διά τής
'όδοσ της βίαις ή διά τής όδοσ της φρονήσεως. »
'Ο μαχαρίτης Κάλχας ουδέποτε είχε όσους χηρ-
σιμώσ σωφώτερουσ. Ηειθόμενοι εις τον χηρσιμόν
τουτον της ήνις εφημερίδουσ, άσ άναμεινωμεν
τά πράγματα, άφού μίαν και μόνην παρατήρησιν
ποήσωμεν επί του προκειμένου, την εφεξής:

Κατά την ήην του άπειλότουσ δεκεμβρίου,
πρόν ή γείνη γνωστόν το συμβάν του Τρέντ,
ό γενικώσ δικαιοτήτι του Καναδά, άγορευόν προς
τον άγγλικ

Ιανουαρίου) αναίρηται ταύτα λέγει, ότι αι τελευταίαι ειδήσεις εξ Αμερικής φθάνουσιν μέχρις 26ης δεκεμβρίου, και ουδέμιν άγγέλλουσιν οριστικήν απόφασιν της όμοσπου. κυβερνήσεως. Πάσαι αι λοιπαί θρυλούμεναι ειδήσεις είνιν άδόστοτοι. Ταύτα λέγει προς ήσυχίαν του Κοινού.

ΓΑΛΛΙΑ.— Άλλοτε, κατά τας πρώτας του ένιαυτού ημέρας, μετεχειρίζοντο οι θνητοί ως θεότητες τους ήγεμόνας, εθιμίαν αυτούς διά τών κατινύσανών έκείνων προσφωνήσαν, αίντες, κατά τώ λέγειν ήθικολόγουν τίνος, άρέσκουσιν εις τους άρχοντας καθ' όσον άπόζουσι κινύσης ανθρώπινην άξιοπρεπείας θυσιαζόμενης πρό τού θωμού της έπιγείου αυτών θεότητας. Οι καιροί μετεβλήθησαν σφόδρα' οι ήγεμόνες σήμερα εύχονται άπέρ των λαών.

Οι λόγιοι ούτοι δεν είναι ήμέτεροι' είναι λόγιοι της παρισινής εφημερίδος ο Αίλιω, ους ήρήσθημεν εκ του φύλλου αυτού της ης τώ έννοστάτος μνός και έτους, σελίς 2α, στήλη 3η. Είναι ήμίται δημοσιογράφου διατελούμενου υπό τώ κράτος δε σ π ο τ ι σ μ ο ύ του Ναπολεόντος. Ό δε δε σ π ο τ η ς ούτος λαών πρός τους συνηγμένους άντιπροσώπους τών βασιλέων και άρχόντων της γης ειπε: «Ελπίζω, ότι τόν νύν άρ-» χόμενον έτος έσται αισιότερον και τοίς βασιλεύει και τοίς λαοίς.»

Εύχρηθόμεν και ήμείς, ίνα τώ μέλλον ή ευδαιμον και τοίς λαοίς και τοίς βασιλεύειν' άλλ' εύχρηθόμεν πρό πάντων, ίνα πάντες οι βασιλείς κατανοήσουσιν, ότι ουδέν άλλο είνιν ή σάβδ εκ της σαρκός και όσπου έν εκ των όστών του λαού. Τότε μόνον ή κοινωνία θέλει εύπραγής, τότε μόνον ή τάξις των ήγεμόνων θέλει καταστή ώφέλιμος τώ λαώ.

Γινώσκουσιν οι αναγνώσται ήμών, ότι έν Γαλλία επικρατεί συνήθεια τού προσφώνου τον άνακτα κατά την πρώτην τού έτους ήμέραν. Τό διπλωματικών σώμα, ή Γερουσία, τώ Νομοθετικόν έκφώνουσι βραχέα λογίδια, ο δε ήγεμόν άντιφώνει διά λόγον συντόμου και έκφραστικού. Εκ τών λόγων τού άνακτος απεκδέχονται οι πολλοί υψην τινά τών στοχασμών της κυβερνήσεως σχέσις έχουσα συνήθως ουχι μόνον πρός τά του τόπου πράγματα, άλλα και πρός τά της Εύρώπης συμπάσης.

Έν έτει 1859 ο αυτακράτωρ Ναπολεόν δλίγας μόνον άπέτυχε λέξεις προς τόν πρέσβυν της Αυστρίας, και αι λέξεις αιται προσήμαναν τόν πόλεμον.

Έν έτει 1860 και 1861 οι αυτοκρατορικοί λόγοι ήσαν πληρεις ειρημικών έλπιδών, και, ως έν τώ παρελθόντι ήμών φύλλω είπομεν, ή γ εν ι κ ή ε ί ρ ή ν η δεν διεταράχθη.

Ιδού τί επε την 1ην του Ιανουαρίου 1862. «Εύχριστό τώ διπλωματικόν σώμα διά τās εύχάς πās τινας εκφάρις ύπέρ έμού. Το ήδη λήξαν έτος έσπ-» μείωθή διά πολυαριθμους και θλιβερόν παραχών κα-» τάς διάφορα τού κόσμου μέρη, και διά θανάτων (pre-» ntes) σκληρών έν ταις βασιλικαίς οικογενείαις.

«Ελπίζω, ότι τώ νύν άρχόμενον έτος έσται αισιώ-» τερον και τοίς βασιλεύει και τοίς λαοίς.» Εκ τών λόγων τούτων βεβαίως ουδέν εξέρχεται συμπέρασμα περί ειρήνης ή πολέμου' άλλ' ουχι ήττον συνάγεται. ότι ή Γαλλία σκοπόν μέν δεν έχει να πολεμήσ η οικοθεν, προσδοκά δε έν πίσση περιπτώσει, την ευήμεριαν των λαών και την των ήγεμόνων. Έν άλλαις λέξεσι, ο αυτοκράτωρ τών Γάλλων κηρύττειται ύπέρ της ανεξαρτησίας και της ελευθερίας των λαών' ουτί άλλως ουδεμία ευήμερία είναιτι.

Της θουλήσεως ταύτης ο Ναπολεόν δείγματα έμ-» πρακτα δούς κατά τώ δυο παρελθόντα έτη, υπόσχεται και νύν εκνευστέρων τελεοποίησιν τού Συντάγματος, και άντιφώνων πρός την έπιτροπήν της Γερουσίας, κα-» τά την ύποδοχην της 1ης τού έτους λέγει: «Βασίζομαι» «επί της άρωγής της Γερουσίας εις τελεοποίησιν τού» «συντάγματος, και ται διατηρουμένον των θεμιθών» «βίσεων, εφ' όν τούτο σπριζείται.»

Άλλ αι βάσεις τού μεταξέ λαού και ήγεμόνος πο-» λιτικού τούτου συμβολαίου είναι αι τού έτους 1789. «Η ναπολεόντειος δυναστεία είναι θυγήτη της μεγά-» λης και σωτηρίου γαλλικής Έπαναστάσεως, της με-» ταβαλούσης την όφιν τού πολιτικού κόσμου» ο δε Να-» πολεόν ο γ γ. ουχι μόνον δεν ήλιθησεν, άλλα κρείττον παντός άλλου κατείδε, που κείται τώ σωτήριον της Γαλλίας και τού ήγεμόνος αυτής....

Τά πολιτικά κόμματα όσημέραι εκέπτιουσιν' ο Βο-» ναπαρτης αδιαλείπτως κερξίζει την άγάπην τού έθνους, και πās ο περιηγήθης τώ ένω της Γαλλίας και ό των λαών προσεγγίγας γινώσκει, ότι, εάν σήμερον νέα έελογή ήγεμόνος γείνη, ο Λουδοβίκος Ναπολεόν Βοναπάρτης θέλει λάβει εκκατομύρια ήγήμων ύπέρ-» τερα τών εκκατομυρίων, άτινα κατά την πρώτην εκλο-» γην έλαβεν. Ό λαός αγαπά τόν βοναπαρτίον ήγεμό-» να, τούτο είναι βεβαίωτατον' ο ήγεμόν γινώσκει τού-» τώ και προθυμολογείται ότι μάλλον να αξιήσιν την ά-» γάπην ταύτην εν δε ταίς άντιφωνήσεσιν αυτού ουδένα ποιεΐται λόγον περί κομμάτων και άλλων πολεμίων της έαυτού ένναστείας. Υπάρχει όμως πολέμιος τις λίαν επίφοβος και άπειρος, ο καθολικός κλήρος, ός τις πολεμεί και λαούς και άνακτας κρατών ανά χείρας τούς όιακούς των νυνειώσεων. Είς την προσφώνησιν

τού κλήρου, την διά στόματος τού άρχιεπισκόπου τών Παρισίων γενομένην, Ναπολεόν ο γ. άντεφώνησε «Θέλγωμαι πάντοτε διά τās εύχάς, ως τινας ανα-» πέμπετε πρός τόν ουρανόν ύπέρ της αυτοκρατείας, «υπέρ τού υιού μου και ύπέρ όποιού αυτού. «Ο γαλλικός κλήρος τούσοφύ έξοχος διά τή νυν» «ευσέβειαν και τās άρετάς αυτού, όστις γινώσκει, «ότι αποδοτέον τώ τού Θεού τώ Θεώ, και τώ τού Καί-» «σαρος τώ Καίσαρι, έν ταις βασισίη, διαβεβαιώ-» «σατε υμείς αυτόν, ότι της προστασίας και της ζω-» «ρās συμπαθείας μου.»

Και ο Ναπολεόν, και οι Γάλλοι, και πάντες οι άν-» θρωποί της νέας εποχής έννοουσι τί σημαίνει Καί-» «σ α ρ έν έτει σωτηρία 1862. Καΐσαρ έστιν ο τήν πο-» λιτείαν διεπων άνθρωπος, ο από τού λαού άποτρέων και εις λαόν αναπαύομενος. Καΐσαρ έστιν ή πολιτική έξουσία, Καΐσαρ έστιν ο λαός. Οι λόγιοι ούτοι τού Να-» πολεόντος, ους κατ' έπιτυχή σύμπτωσιν πολλάκις ο Β-» ρ ε τ τ α ν ι κ ο ς Α σ τ η ς επεκαλέσθη, κελεύουσι τόν κλήρον να δοθί όλως εις την θεϊαν λατρείαν και να μη αναμνησται εις τά τού λαού, ειμή μόνον καθ' όσον όφειλε να υπακούη εις τους πολιτικούς τού τό-» που νόμους, να αποδίδη δηλαδή κτα τού Καίσαρος «Καίσαρι.» Ελπίζομεν, ότι ή αρχή αυτή θέλει έν-» ταχει εθαρμωσθή και επί της διφυούς τού πάπα έξουσίας της τά μέγιστα σκανδαλιζούσης την ανθρωπότητα και παρεχομένης την προδούσιν αυτής.

Παραπέμπομεν τους αναγνώστας ήμών εις την πε-» ραιτέρω δημοσιουμένην παρισινήν τού Β ρ ε τ τ α ν ι -» κ ο ύ Α σ τ η ς άλληλογραφίαν.

ΙΤΑΛΙΑ.— Διάφοροι έγένοιον συναθροίσεις τών βουλευτών της πλειοψηφίας, και επί τούτέος εστάλη πρός τόν πρωθυπουργόν Ρικάρδολον ο Κ. Αίλουσας, ίνα από μέρους τών συνεθόντων προτρέψη αυτών να μ ε τ α ρ ρ υ θ μ ι σ η τώ ύπουργείον. «Ο Κ. Ρικάρδολης άπήντησε, ότι συναθροίσεις βουλευτών εκτός της Βουλής και σχολαζούσης αυτής δεν αναγνωρίζει, και ότι θέλει παρυσιασθή εις αυτήν, καιται μη συμπε-» πληρωμένον τού ύπουργείου, ίνα προκαλέσ η ήψίφισμα άποφασιστικόν. Ταύτα και αυτοπροσώπως εκήρξεν έν άλλη τινι συναθροίσει βουλευτών της πλειοψη-» φίας. Καιτοι άσυμπλήρωτον τού ύπουργείου, ειπεσ ο πρόεδρός αυτού, είναι όμως όμογενές, σύχηται εξ άνδρών ειδικών και διακεκριμένων, και έπαρκεί διά τās παρούσας ανάγας.

Τό πολιτικόν θάρσος τού άνδρός τούτου είναι τώ δυτι μέγα' άλλθεν όμως έχει την πεποιθισιν της ελευκρίας του και ερείδεται επί της άρωγής των άληθώς πατριωτών. Επομένως ή συζητήσις τού περί συμπληρώσεως ή άλλωγής ύπουργείου άνετέθη εις την Βουλήν, ήτις επανέλαβε τās έργασίας της την 3ην τού Ιστομένου.

Έν μέσφ τών διενέξεων τούτων ο Βασιλεύς μένει όλωσ ουδέτερος, όπερ έτι μάλλον άποδεικνύεται εις της άφελεστάτης και πνευματοδοστάτης συνάμα ά-» παντήσεως αυτού πρός την έπιτροπήν της Βουλής κατά την 1ην τού έτους.

«Επράξατε ήδη ίκανά πράγματα, Κύριοι, άλλα «πολλά είναι εισέτι τώ πρακτέα..... Ταύτα είναι δικένοφν άποτόμους τού λόγου, ειτα δε προσέθηκεν: «Ο υμέτερος πρόεδρος μου συιστά άδικαίους φρό-» νησιν έπομένως δεν σās λέγω περισσότερα.»

Η ληστεία αδιαλείπτως κατατροπούται εις Νεα-» πολιν. Κατά τās τελευταίας ειδήσεις, έτέρα μεγάλη συμμορία, ή τού Καρβόκε, κατεπολεμήθη υπό τού στρατού και εξωλοθρεσθη.

Διά βασιλικού διατάγματος από ύης Ιανουαρίου καταγγρήθη ή θέσις τού βασιλικού τοποτηρητού έν Σι-» κελία ή δε κατάργησις αυτή λογίζεται από της 1ης τού Ισταμένου έτους.

Τό έν Ρώμη έθνικόν κομητήγιόδη έδημοσίευσε προ-» κηρύξην, δι ής λέγει, ότι τώ υπό της ποτιφικής κυβερνήσεως εκεδόμενα χρεώγραφα μετά την 2ην τού μαρτίου τού 1861 ουδέποτε θέλουσιν αναγνωρισθί υπό της Ιταλικής κυβερνήσεως. Από της ήμέρας εκεί-» νης, καθ' ήν τώ Ιταλικόν Κοινοβούλιον εκήρυξε την Ρώμην πρωτεύουσιν της Ιταλίας, ή κοσμική των παπών εξοΐσια άπώλεσε την νόμιμον αυτής ύπαρξιν.

Ό δε πάπας Πίος ο θ' ύποδεχθείς έν τή αιθούσ τών εκκλησιαστικών συμβουλίων τών ύπουργών των όπλων και τούς άξιωματικούς τού άγίου αυτού στρα-» τού, κατά την 1ην τού έτους, ειπε συν τού άλλους πολλοίς αγαθούς και τάρδε: «Όρον υμάς κύκλω έμού» «αναλογίζομαι τόν βασιλέα Δαβίδ, όστις επώληθη» «και εκείνου υπό τού υιού αυτού, έπροδόθη άνάνδρος» «και ήναγκάσθη να ύποστή την ύποκρισίαν, τώ ψεύ-» «δος, την άπιστίαν των έχθρών του. Άλλ' ώσπερ» «νέγω, είδε και εκείνος περί έαυτών ανθρώπων μεγα-» «θύμιος, οίτινες άντέσχον εις την διαφορην, και οι-» «τινες ήρώσαν αυτόν. Πού θέλεις να υπάγωμεν; Λέ-» «ρω και έγώ υμίν, ώσπερ ο Δαβίδ' Η ώρα εισέτι ουκ» «εληλυθεν' άλλ' ώσπερ ο Άβεσαλόν άπωλώσθη, κρε-» «μασθείς διά της υπερηφάνου αυτού κεφαλής επί κλά» «δων δένδρον, ούτω και αι νύν προσπαθείαι της άσε-» «βείας και της ύποκρισίας θέλουσιν άποτύχει, και» «θλούμεν όλοι όμού επανέλθει εις τās υπό των έχθρών» «υάρπαγισίας και τυραννονέμας έπαρχίας ήμών, διότι

«αυταί είνιν ιδιοκτησία της Έκκλησίας, κτλ. Λέγει» «μετά θάρρους τώ, θέλομεν επανέλθει εις τās έπαρ-» «χίας εκείνας! Έάν δ' έγώ δεν ήμαι τότε μεθ' υμίν,» «έσται ο μετ' έμέ επί τού θρόνου τούτου καθισθός» «μενος' διότι ο Σίμων θνήσκει, άλλ' ο Πέτρος είναι» «αθάνατος.»

Βλέπομεν λοιπόν, ότι ο πάπας δεν περιορίζεται πλέον εις τώ αιδιών τών ποτιφικών ν ο ν π ο σ ο ν ο υ ς (δεν δύνανται), άλλ' υβρίζει και άπειλεί Φοβούμεθα υή, εάν άγγελική μάχαιρα δεν καταβή τούς βοηθείαν του, αι υβρεις αυτού και αι άπειλάί άποβούν όλωσ μάταιαι. «Όπως και έν έχνη, ή θέλη-» «σις δεν λείπει από την Αύτου Άγιότητα» και εάν ή δύναμις ήν ανάλογος της θελήσεως, ήθελε βεβαίως και Πίος ο θ', έν έτει 1862, βάψει την άγίαν αυτού χείρα εις χριστιανικό αίμα, ως ο πάπας Γούλιος ο β' έβρεξεν έν έτει 1511, ότε έψιρήσιν άνέβη εις την έφοδόν της πόλεως Μιρανδόλης. Διατί όχι; μήπως ο πάπας δεν είναι συνάμα και Πέτρος και Σίμων;....

Η πασιωνύμη πριν ή άπώλεση την χριστιανικήν πράυτητα, την μόνην χαρακτηρίζουσα τους λειτουργούς τού Θεανθρώπου.

Την 23ην τού απελθόντος δεκεμβρίου, ή Α. Άγιότης συγκαλέσασα την εκκλησιαστικήν σύγκλητον, άγο-» ρευσάσα κεκλεισμένων των θυρών και ύποστηρίξασα δι' εκθέσεων και άλλων πειστικών μέσων, επέντυσε πάμψηφον τών κληρικών υπάντησι, τώ π λ α τ -» σ ε τ ι, ήλασε, όπερ σημαίνει παραδοχήν. Διά της πα-» ραδοχής ταύτης ενεγράφησαν εις τώ μαρτυρολόγιον 23 νέοι μάρτυρες Ιαπωνίαι, ύποστάτες τόν θάνατον δι' ά-» γάπην Χριστού την ήνν τώ φεβρουαρίω τού έτους 1597. Η πράξις αυτή όλος όσα εκ τών της πνευμα-» τικής τού πάπα έξουσίας κατ' ουδέν ενδιαφέρει τώ πο-» λιτικά' άλλ' ενδιαφέρει την ιστορίαν, ήτις δύναται να έρωτήση, διατί ή Έκκλησία της Ρώμης άφήκε άνθρώ-» στους επί 265 έτη 23 άγιους; όπόσις κακοχουόμενοι ήδυνάτω να επικαλεσθήσιν και να επίτυχουν την προ-» στασίαν αυτών!

Ο πρωθυπουργός Ρικάρδολης ήτησεν υπό της Βου-» λής, την 1ην τού Ισταμένου, 2,000,000 λιρών Ιταλικών, τας προς άγοραν όπλων διά την Ιταλικήν Έθνοφυλακήν.

ΑΥΣΤΡΙΑ.— Χάρν μόνον περιεργίας μνημονο-» μεν ένταυθα τώ εις τώ Ράιχσρατ υπό τού αυστριακού ύπουργείου ύποβλήθην περί μικτών γάμων νομοσχέ-» διου. Τό νομοσχέδιον τούτο παρκει πλήρη ελευθερίας εις τους γονείς διαφόρων δογμάτων, να ανατρέφωσι τά τέκνα αυτών έν τή θρησκεία τού πατρός ή της μητρός, μηδενός δυναμένου να παραπονηθή διά τούτο. Οι γο-» νεις δύναται, κατ' άμοιβίαν σύμβασιν, να ανατρέφω-» σιν τά με άρρενα εις την θρησκείαν τού πατρός, τά δε θήλεα εις την της μητρός. Προκειμένου δε περί γάμων μεταξύ καθολικών και μη καθολικών, ή όμολογία της εκέουσις νυμφεύσεως ή γενομένη ένώπιον ιερέως μη καθολικού, είναι έγκυρος. Οι παίδες οι πρεσβύτεροι της έπταετούς ήλικίας είνιν ελευθεροι να παραδεχθώ-» σιν τώ συνάδον πρός την έαυτών συνείδησιν θρησκείαν έν δε περιπτώσει τοιαύτη, εκτός εάν υπάρχη κίνδυνος θανάτου, ή πολιτική έξουσία όφειλε να βεβαίωσ η, ό-» τι ή προσέλευσις τού νεοφίτου έγένετο έν πάση ελευ-» θερία συνειδώτος.

Έν Βιέννη κνκλωφορέ ήψήμη, ότι τώ γαλλικόν ανα-» κτοβούλιον πρότερον εις τόν αυτοκράτορα της Αύ-» στρίας τόν δ ο ρ ι ο μ ο ν τού άδελφου αυτού Μαξι-» μιλιανού, ως βασιλέως τού Μεξικού' άλλ' ότι ο Φραγ-» κίσκος Ίωσήφ άπήνησε διά ττρόπον εμφάνιστος, ότι τώ άντάλλαγμα τούτο άντι της Βενετίας δεν συμφέρει... Ο Φραγκίσκος Ίωσήφ περιέχεσται τās έν τή ενετικη χώρα καταυλείεις τών στρατευμάτων του, ένθα γε-» νήσονται γυμνάσια πολλά, και στρατιωτικά κινήσεις, και επιθεωρήσεις, και στρατηγικά συμβούλια, και άλ-» λα... άτινα άποσωπώμεν πρός τώ παρόν, ως άδέ-» σποτα.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.— Η πρώτη τού έτους παρέσχεν έπι-» φορμήν και εις τόν βασιλέα της Ρωσίας να αλιτω-» λογήσ η όπωςσούν τās στρατιωτικάς προπαρασκευάς, αίντες άπασχολούσι τώ Κοινόν και καθιστώσι δεινήν την θέσιν τού ύπουργείου. Η Α. Ρωσική Μεγαλειότης άπαντώσασ εις τόν υπό τού μέρους τού στρατού προσφωνήσαντα αυτήν στρατη-» γόν Βράγγελ ειπεν έν συνόψει τάρδε. «Πέποιθα, ότι ο στρατός γινώσκει τά προς αυτόν αισθημάτα μου. Η Ρωσία δύναται άφόβως να άνανεμή τās επί των Ευ-» ρωπαικών πραγμάτων ενδεχομένα άνταναικλάσεις τών μη Ευρωπαϊκών χωρών, έρειδομένη επί τού έαυτής στρατού τού άφοσιωμένου και ένσπλων.»

Απαντών δ' ο βασιλέως Γουλιέλμος εις τή συγ-» χαρητήρια τών ύπουργών, επευθύνησε τās σκληράς άπολείας της βασιλικής οικογενείας προσθέτων, ότι τώ απελθόν έτος παρήγορε πολλά θλιβερά πράγμα-» τα. «Τό άρχόμενον έτος, προσέθηκεν, εμφανίζεται και τούτο υπό οίωनों σοβαρωτάτους' ή θέσις της Γερμανίας και της Ευρώπης, ή θέσις τού κόσμου συμπαντος παρουσιάζουσιν πράγματα ενδεχόμενα, ών ή πιθανή άνάπτυξις επιβιβάλει ήμίν την ύπόσχουσιν τού έτοιμού είναι, τώ έννοσθαί και όμοφώνειν, όπερ και βεβαίως έσται.» Άπομν τωόντι φαίνεται, πός

ή Προσία ή μηδόλος ή ελάχιστον άναμνησμένη εις τώ ευρωπαικό πράγματι, ή αδιαλείπτως την σπάθην της έν τώ κόλπφ αυτής περιστρέφουσα και μηδέποτε σπείδον άνασπάζσα αυτήν, πώς γέγομεν ή Προσία πα-» ρισθεν ή μόνη δύναμις ή άκαταπύετος εις πόλεμον ευ-» ρασκευαζόμενη, ή περί πολέμου λαλούσα, και ή μη-» δέποτε πολεμούσα.

Βεβαίωται δε, ότι κατά την προσεχή σύνοδον τών Βουλών, ή κυβέρνησις θέλει υποβάλλει διάφορα όπω-» σουν φιλελευθερά νομοσχέδια, ίνα ότω κερδήσ τώ στρατιωτικόν ζήτημα, εις ό ο βασιλεύς Γουλιέλμος έπιμείνι άδιασείσεως.

Είς Φράγκφορτ και πάλιν συνεκρούσθησαν οι Πρώ-» σοι στρατιώται μετά των Παναυρών και Αυστριακών, και εύάρθιμοι εκάτεροθεν έφονευσθησαν. Παράδοξος ό-» μοσποδική άγάπη!

ΡΩΣΙΑ.— Κατά τώ παρελθόν ήμών φύλλον διε-» λάβωμεν περί άνακουώσεως ρωσικής, πρός την αυ-» στριακήν κυβέρνησιν σταλείσαν, κατόπιν της έν Σουτ-» τωρίη εισβολής τών κυσαρβασιλικών στρατευμά-» των. Τό έγγραφον τούτο, ως έχου πολιτικήν σημασίαν ου σμικράν, μεταφράζομεν εκ της Έφ ημεριίδος της Πε τ ρ ο υ π ό λ ε ω ς α ύ τ ο ά ρ ρ ο υ μ ε ν ο υ.

Ίδού τί γράφει ο επί των έξωτερικών της Ρωσίας ύπουργός πρός τόν έν Βιέννη πρέσβυν τού αυτοκράτο-» ρος Αλέξανδρου Κ. Βαλαΐβη.

Έν Πετρούπολι, τή 29η νοεμβρίου (10 εκεμβρίου) 1861.

Κ ε ρ ρ ο υ ς.

«Η Α. Μεγαλειότης ο Αυτοκράτωρ μετά θλίψεως ήκουσε τή ύ-» πόσχιν, ήν ή αυστριακή κυβέρνησις έτρεχε και έπέστειλεν έν Σουτ-» τωρίαν.

«Ο σπείτος ήμών κύριος ευρωστείται και πιστεύη, ότι τώ βιεν-» ναίον μυστικοσυμβούλιον προτρέχον εις τοιαύτη συνοπτική ύ-» μέτρα ενεργείας, όχως προφητικίως να συνεννοήη μετά των ύ-» πομνηστών τών έν Παρισίω συνθίκην νυμφεύσεως, σκοπόν δεν εις ή άντιεπί τās διατάξεις της συνθίκης εκείνης, δι' ής αι με-» γάλαι δύναμις άπίετρον έννοσίε πάσαν μονομερή έπιμέμφιν εις τά τωρ-» κικά πράγματα (dans les affaires qui concernent la Turquie).

«Άλλ' και τώ μη άγνοούν εν άμφιβολίαι των σκοπών της αυ-» στριακής κυβερνήσεως, δεν είναι όμως δύνατον να διαφέρη την προ-» σούην αυτής, ότι εκκλήουσα τού κινούνο τούτου κατά τήν όδον, έν έπορεύη, έδρως προηγουμένη, δύναμει να εξασθενήσ η αρχην ολίγησ ης καταεχθήσ η τώ κοινόν δικαίον, ως ήζήρησιν της ήσυχίας της Ανατολής και της άσφαλείας της Ευρώπης. Ούδην γε-» γοσός εντιν άσίμμαντον, όσαν δύναται να λήξη εις τούστων ύπο-» τέλειμα.

«Δεν φρονούμεν ότι τώ άσθενή άνωστική έφορμα τή έμπεδύνη έντι τού έδαφούς της Σουττωρίας ήδυνάτω να απειλήσται τήν ά-» σφαλίαν της μεταξύ των αυστριακών πολεμικών θέσεων συγκοι-» νωσίας εις βαθμόν μέγα, ώστε να παρήγορη χωρηστέρι επινού-» σης ανάγας εκ τού υπό τού βιενναίου μυστικοσυμβουλίου ληφθέν μέτρον τώ θε ήθικόν άποστασίαν τού μέτρον τούτου, όπερ, έντινα κίνδυνος διδομένον άντφ εξήγησεως, έξασθενή ηται μάλλον τήν όδη κρί-» σιμον θύσιν λαών κατά πάντα άξίον της εύπληχρίαις της χρι-» στιανικής Ευρώπης, επανέσται επί πλέον τήν θλίβη ήμείν, διότι ήγίεστο άνου προηγουμένης μετά των λοιπών άνωστικόντων συνεν-» νοήσεως, ήτις ήθλεν ορσαι την άληθι τώ πράγματι σμειλίχη.

«Προσπαλέσθη, Κύριε, μη άρίσεται εις άγροσιν τού Κ. νό-» μπη Ράιχσρατ περί τās έντυπώσεως ταύτης τού σκοπού ήμών κν-» νου και άνωστώσπεσ αυτά, ότι τώ αυτοκρατορικόμ μυστικο-» συμβούλιον θεωρεί ένστώ ως άλληλοθήςσ ησ ύπαρχου εις στήρεψν τās αρχάς της επινούσεως πάσαν μονομερή έπιμέμφιν εις τά τωρ-» κικά πράγματα.

«Δέχεται, κτλ.

«ΓΟΥΤΣΑΚΩΦ.»

Είπομεν και άλλοτε, ότι αι τά μάλα ώφέληθείσαι δύναμις εκ της παρισινής συνθήκης εις ήν η Τουρκία και ή Αυστρία, και ότι ί σ ι α ς ι α αιται είνιν αι μό-» ται άβεστοίται τα ανωμολογηθέντα. Διελάβωμεν πολ-» λάκις περί τής ουκαθέτου επιθυμίας, ήν ή πολυδαίδα-» λος Ν ε μ ς ι α έχει διά να επέμψη εις την ελαβο-» τουρκικήν διαφοράν. Η άνωτερο άνακουώσις είναι προειδοποίησις, ότι ουχι μόνον διά λόγον, άλλα χρείας τυχούσης και δι' έργων θέλει άπαγορευθή τώ τερπνόν τούτο μήλον.

Αι εκ Πολωνίας ειδήσεις άγγέλλουσι γαλήνην τινά' ό έν Πετρούπολι καθολικός επίσκοπος Κ. Φελίσκος διορίσθη ως τοιούτος εις Βαρσοβίαν. Η πόλις αυτή ήσυχάζει και έλπίζεται ή άρσις της πολιορκίας περί τή τ έ λ η τ ο ύ έ τ ο υ ς ! ως λέγει τώ από 1ης Ιανουα-» ρίου εκ Βερολίνου τηλεγράφημα.

Κατ' άλλην τού έπί τών εκκλήσ. ύπουργού, έγκε-» κριμένην υπό τού Αυτοκράτορος, τώ έν Πετρούπολι πανεπιστήμιον εκλείσθη μέχρι της άνοργανώσεως αυ-» τού. Οι καθηγηται και οι φοιτηται δύναται να φο-» τώσι εις άλλα πανεπιστήμια' οι έδεείς αυτών λαμ-» βάνουσι παρά τής κυβερνήσεως τās της όδοιτορίας έξο-» λα. «Όταν δε τώ κλεισθην πανεπιστήμιον άνοργανω-» θη, τότε οι παλαιοί αυτού καθηγηται δύναται και πάλι-» ν, άεία της κυβερνήσεως, να υπηρετήσουσιν έν αυτό.

Όσον δε περί της φημιζόμενης μεταβάσεως τού αυ-» τοκράτορος Αλέξανδρου εις Βαρσοβίαν, έπιτρέπεται ήμίν να άμφιβάλωμεν, όταν ένθυμώμεθα την ύποδο-» χην, ήν ή Α. Μ. κατά τώ έτος 1860 έλαβεν έν τή πό-» λει εκείνη, και όταν προσβλήσων εκίνυν, ήν θέλει λάβει, εάν πατήσ η επί τού έτι και νύν άχιζήντος υπό άθών αίματος πολωνικό έδάφος.

Τό στρατιωτικόν δικαστήριον κατεδίκασεν έν Βαρ-» σοβίαις εις θάνατον τόν τυλοτηρητήν τού καθολικού άρ-»

χιπισκόπου γέροντα Βιαλοβρξέσκην. Την ποιήν ταύ-» τήν ο έν Πολωνία τοποτηρητής τού Αυτοκράτορος, στρατηγός Λύδερς έτρέφεν εις έξόρισιν εις Σιβηρίαν, ο δ' Αυτοκράτωρ ήλάττωσε αυτήν εις ένιαυσιν κά-» θερινόν έν τινι φρούριώ, ένθα ή ήλικία και τώ εκκλη-» ρασιαστικόν σχήμα τού καταδίκασμένου θέλουσιν άπο-» λαισι την δέουσαν περιποίησιν.

ΑΝΑΤΟΛΗ.— Δημοσιουόμεν περαιτέρω τās δύο άναφοράς τού Ίωσήφ Καρρά, ως άπηήνου πρός την έν Βηρυτό έδρευούσαν ευρωπαικήν επιτροπήν, ήτις, ως άλλοτε είπομεν, ώτα έχουσα ουκ ήκουσεν. Έκ της άναγνώσεως των έγγραφών τούτων δύναται πās τās κατανοήσασ τών έλληθι κατάστασιν των συρια-» κών πραγμάτων, να καθήν ποιόν τόπον εκείνον εφέ-» ρεν ή ύδελματά πολιτική, ποι ή ύπουλοτή τού Φουάτ πασά' όθει τους Χριστιανούς τού Πασάου, και να εκάσχη τώ άγει αυτούς ή διοίκησις τών Δαβανά Άρμενίου, πεντηκοντάκις χείρονος πασά Τούρκου.

Αι εξ Ανατολής ειδήσεις της παρισινής έβδομάδος είνιν άσίμητοι. Οι Έρτογενήτινιν κινούνται μόνον, ίνα δείξωσι ζωην έν μέσφ τού κατακλείουτος αυτούς χειμώνας. Ό δε Όμερ πασάς αναπαύεται έν τή κα-» θαρότητι της έαυτού συνειδήσεως.

Αι εξ ΕΛΛΑΔΟΣ ειδήσεις είνι θλιβερόταται' σει-» σμός μέγας κατέεισεν άπαντα την βορείαν της Πε-» λοποννήσου παραλίαν και παλμοί αυτού διεδόθησαν μέχρις Αθηνών, ένθα σμικρά τινες ζημίαι έγίνοντο. Άλλ' ή νέα και παλαιά Κορίνθος, τώ Αίγιον και αι Πάτρα έβλάθθησαν ουσιωδώς.

Αι Βουλαι έψήφισαν ποσόν 10,000 δραχμών εις περιθαλψην των παθόντων υπό της τρομεράς ταύτης μύστιγης.

Ταύτα μνησονται ένταυθα τηλεγραφικός εκ Γεργέ-» στης, από της τού Ισταμένου, κατά τās εξ Αθηνών ειδήσεις από 28ης τού απελθόντος μηνός.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ.— Τή 22α δεκεμβρίου 1861, έν τή συνλεύσει των γενικών Βουλών τού βασιλείου, υπό την προεδρείαν τού άντικομητός Κάστρου, αναπληρω-» τικού προέδρου της κληρονομικής Βουλής, ο βασιλεύς τού Λουδοβίκου Α', κρατόν τώ βασιλικόν σκήπτρον, έ-» καθισεν επί τίνος θρόνου, και εκτέλεις την δεξιάν προς τώ άγιον ευαγγέλιον, όπερ ήν κεκαλυμμένον δι' ένος σταυρού, επανέλαβε τόν θρονον διά τών εξής λέξεων: «Ορκίζομαι να διατηρήσ η την καθολικήν, άποστρα-» τικήν και ρωμαϊκήν εκκλησίαν και την άκεραιότητα τού βασιλείου, έτι δε να διατηρήσω και να καταστήσω σεβαστούς τους τε πολιτικούς θεσμούς τού πορτο-» γαλλικού έθνους και άλλους νόμους τού βασιλείου, και να φρονίστω τώ επ' έμού περί της γενικής ευημε-» ρίας τού έθνους.»

Μετά δε ταύτα ή Α. Μ. άπέιθυσε πρός την συνέ-» λευσιν τών έπόμενον λόγον' «Άξιό όμόμιτο τώ βασιλείου και κύριοι Βουλευ-» ται τού πορτογαλλικού έθνους, κληθείς ανελλιπώς, ό-» πως κανονίσω την τύχην τού πορτογαλλικού λαού, εκ-» νομίζομαι, ότι τώ πορτογαλλικό λαού, όν έμασιν ν' ά-» γαπά εκ της τρυφερατάτης μου νηπιότητος, όπως συν-» τελέσω τώ επ' έμού προς έπιβεβαίωσιν της μεγάλης ε-» ιδαιμονίας, της αζήτοιαι. Θά άκολούθησώ δε προθύ-» μως τά ευγενή παραδείγματα, άτινά μοι έγκατέλιπεν ο προσφιλής μου άδελφός, όθτινος τούστων βαθέως θρημυδών την στήρησιν.

«Η λύπη, ήν έμπίεσαι εις άπαντας ήμās τώ όλέ-» θριον συνυμβεβηκόσ, δι' ό θρημυδών, χρεσιμείνι άμα ως εντιμώτατον τεκμήριον της μνήμης τού βασιλέως όμου Πέτρου Ε', και ως Ισχυροτάτον κέντρον, όπως ά-» νημιλλώμεθα πάντες, ως εκείνος, έν τή εκπληρώσει των καθήκόντων ήμών. Έν τή περιστασίε δε ταυτη εκφρά-» ζω πρός τόν βασιλέα, τόν σεβαστόν μου πατέρα, ά-» πασαν την εθνωμοσύνην μου διά την άφοσίωσιν μεθ' ής, έν ταις λυπηροτέρας περιστασίαις, έδεχθη την άν-» τιβασίλειαν τού βασιλείου τούτου κατά την βραχυ-» χρόνιμον άπουσίαν, παρέχων νείαν άπόδειξιν, ήν έγώ τε και τώ έθνος ελάβομεν, περι τού ζήλου και της άγαθής αυτού θελήσεως.

«Ο δε λαός ούτος, όθτινος έχω την

τρούτο εις Πουέβλαν, πόλιν κειμένην επί τῆς οδοῦ τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν φερούσης, καὶ ἀρκούντως πρόσφορον εἰς στρατιωτικὴν ἀμυναν.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ἐπιτομή τῆς ἰδιαιτ. ἀλληλογραφίας τοῦ Βρεττ. Ἀστέρος. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, τῆς 7ῆς Ἰανουαρίου 1862.

«Στηρίζουμαι ἐπὶ τῆς Γερουσίας, ἥτις θέλει μὲ βοηθήσει εἰς τελειοποίησιν τοῦ Συντάγματος, μένουτων ἀνεπαφῶν τῶν θεμέλων βάσεων, ἐφ' ὧν τοῦτο ἐρείδεται.»

Τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἱ λόγοι, οὓς ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ ἡμῶν ἐλάλησεν ἀπαντῶν κατὰ τὴν ἄμνησιν τοῦ εἰς τὸν Κ. Τρολόγγ τὸν ὑπὸ μέρους τῆς Γερουσίας προσφωνήσαντα τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γαλλικοῦ ἐθνους. Ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ὑπάρχει ὁλόκληρον πρόγραμμα, πλήρης ἐκφρασίς ἐλικρινῆς βουλήσεως μεγαθύμου καὶ γονίμου, σκοπὸν ἐχούσης πρὸ παντός ἄλλου, τὸ ἀγαθὸν, τὴν εὐημερίαν, τὸ μεγαλεῖον τοῦ τόπου. Δεῦτε τοίνυν ἀσπασθῶμεν ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ σωτηρίου ἔτους 1862 τὸ νέον τοῦτο βῆμα τῆς αὐτοκρατορικῆς πρωτοβουλίας ἐν τῇ οδῷ τῆς προόδου. Δεόμεθα ἐκτενῶς, ἵνα ἡ ἀγαθὴ τοῦ ἡγεμόνος βουλήσις τύχῃ ἀρωγῆς ὑπὸ τοῦ πατριωτισμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπεύσεως, καὶ τοῦ ἔθνους σύμπαντος.

Ἡ Α. Μεγαλειότης πολλὰκις ἀναλαβούσα τὸν λόγον ἔθιξε πάντα τὰ σπουδαῖα τῆς ἡμέρας ζητήματα. Ἀποκρινόμενος ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ἐξέφρασε πᾶσαν τὴν ἐαυτοῦ συμπάθειαν ὑπὲρ τῆς βασιλείσεως τῆς Ἀγγλίας, τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας, οἵτινες δεινῶς ἐδοκιμάσθησαν, ἔδωκε δὲ καὶ νύξιν ἐπὶ τῶν ἀξιοθρηνητῶν ἀποπειρῶν τῶν συμβασθῶν ἐν Βάδεν καὶ ἐν Ἀθήναις. Περὶ δὲ τῶν ἐν Πολωνία καὶ Οὐγγαρία ταραχῶν καὶ τῶν ἀμερικανικῶν πραγμάτων, ἐξέφρασεν εὐχὴν, ἵνα τὸ ἐπελθὸν ἔτος γένοιτο αἰσιώτερον τοῦ ἀπελθόντος, τοῖς τε βασιλεῦσι καὶ τοῖς λαοῖς, τοῖς τε κυβερνώσι καὶ τοῖς κυβερνομένοις. Εἰς δὲ τὸν κλήρον ὑπευθύνουσι, ὅτι ἡ ἀνοχὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη εἰσὶν, ἐὰν μὴ αἱ πρώτισται, τοῦλάχιστον αἱ κοινωνικώτεραι τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν.

Πάντα ταῦτα ἐρρήθησαν διὰ τῆς ἀξιαγάτου ἐκείνης ἀξιοπρεπείας, διὰ τοῦ προσήκοντος ἐκείνου ὕψους, τῆς ἀπλότητος ἐκείνης τῶν διατυπώσεων, ἐφ' ὧν ἠθέλον ἐκτείνει τὸν λόγον, ἐὰν καὶ ὑμεῖς, ὡς ἐγὼ, δὲν εἴχετε πολλὰκις λάβει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμῆσητε καὶ νὰ θανατάσητε πᾶν τὸ ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος ἡ τὸ ὑπορρέον ὑπὸ τοῦ καλάμου τοῦ ἡμετέρου αὐτοκράτορος.

Ναπολέον ὁ γ' εὐρίσκεται ταῦν περιεκυκλωμένους ὑπὸ συμβούλων ἐλκύντων αὐτὸν πρὸς ἐναντίαν ὁδὸν καὶ ματαιῶς προσπαθούτων, ἵνα ἀγάγῃσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἐαυτὸν στρατοπέδον· ἀλλ' ὁμοῦς μένει ἀδιάσειστος ἐν τῇ βουλῇσιν καὶ ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν αὐτοῦ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀνὴρ περὶ οὗ ἄλλοτε ὁ Ὁράτιος ἔλεγε, δίκαιος καὶ ἐπίμονος εἰς τὰς προθέσεις του. Ἡ μόνη εἰσακουστὴ φωνὴ ἐστὶ παρ' αὐτῷ ἡ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῶν φιλελευθέρων μέτρων συνηγορούσα. Τὸ ἄρτίως ὑπὸ τῆς Πατρίδος δημοσιευθέν ἄρθρον τὸ ἐπιγραφόμενον «ἡ συνταγμὰ τῆς αὐτοκρατορίας» ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῶν λόγων μου ἰσχυράν. Γινώσκω ἐκ πηγῆς βεβαίας, ὅτι τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο γεγραμμένον πρὸ πολλοῦ, ἐμπνεύσει προσώπου τινὸς σεπτοῦ, ἐκρατήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν μέχρις οὗτου, ὃ Κ. Μοκκάρεν αὐτὸς ἐκεῖνος (ὁ γραμματεὺς τοῦ αὐτοκράτορος) προσεκάλεσε τὸν Κ. Δελεμάρε τὸν δὲ δημοσιεύσῃ. Τὴν ἐπιόψασα τῆς δημοσιεύσεως μαινόμενος ὑπὸ ὀργῆς ὁ Κ. Περσιγνὸν ἐξέχευ τὴν χολὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπανορθωτικῇ σημειώσει τοῦ Μηνύτορος, ἣν γινώσκετε, καὶ ἥτις σήμερον ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναίρεσις τοῦ ἄρθρου ἐπίσημος, ἐὰν οἱ κατὰ τὴν ἄμνησιν τοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος λεχθέντες λόγοι δὲν ἐβεβαίουν τὸ ἐν τῇ ἐσπερινῇ ἐφημερίδι δημοσιευθέν ἄρθρον.

Τὰ νομοθετικὰ σώματα ἀρχοῦνται τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν τὴν 30ην τοῦ ἱσταμένου, ἴσως δὲ καὶ βραδύτερον. Ἐπάρχει προφανές, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιθυμεῖ, ὅπως δοθῇ λύσις εἰς τὴν ἀγγλοαμερικανικὴν διαφορὰν, εἰς τὴν ὑπουργικὴν κρίσιν τοῦ Τουρίνου, καὶ εἰς τὰς διενέξεις τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας μετὰ τῆς προσωπικῆς Βουλῆς. Πιστεύεται μάλιστα, ὅτι ἡ βραδύτης αὕτη δὲν εἶναι ἀσχετος πρὸς τὰς ἐν Ῥώμῃ γιγνομένης διαπραγματεύσεως, ὡς πρὸς τὸν ἀπόθρονον Φραγκίσκου, καὶ τὰ λοιπὰ ζητήματα, ἅπερ διηγείρεν ὁ ἀξιοσημείωτος λόγος τοῦ Ἁγίου Πατρὸς πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ποιντικικοῦ στρατοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὑπαίτιτται ἡ ἐνδεχομένη ἀπὸ Ῥώμης ἀναχώρησις τοῦ πάπα.

(Ἐνταῦθα ἡ ἐπιστολὴ πραγματεύεται ἐν ἐκτάσει περὶ ἀγγλοαμερικανικῆς διαφορᾶς, περὶ ἧς ἐν οἰκείῳ τόπῳ προσηκόντως ἐλάλησαμεν.)

Ὀλίγας ἡ σχεδὸν οὐδεμίαν ἔχομεν ἐξ Ἰταλίας εἰδήσιν λόγον ἀξίαν. Τὸ ὑπουργεῖον ἀδιαλείπτως κλονούμενον οὐδὲν παρέχει σημεῖον συμπληρώσεως. Ἡ Ἐφερὶς τῶν Τουρίνου διατείνεται βεβαίως, ὅτι, ὡς ὅλα τὰ λεγόμενα τῶν ἐφημερίδων, ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης δὲν θέλει παρασταθῆ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐορτὴν τῆς σκοποβολῆς. Ὁ ἐπιτιμος οὗτος στρατηγὸς ἐπὶ τὸν ἀριθρῆν νὰ δεχθῇ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ νέου τῆς

Γενούης κεντρικοῦ ἀδελφάτου, ἐδέχθη τέλος πάντων αὐτὴν, ἀφ' οὗ πρότερον γράψας πρὸς τὸν στρατηγὸν Ἀβετσάνου εἰδοποίησεν, ὅτι μένει ἀσχετος πρὸς τὰς πράξεις τοῦ νέου ἀδελφάτου, καὶ ἀπαγορεύει εἰς τὸ παλαιὸν νὰ παράσχῃ οἰονδήποτε ἔγγραφον εἰς τὸ νέον, ἄνευ ἀδείας αὐτοῦ, τοῦ Γαριβάλδου.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν Ῥώμην, ἡ ἀστυνομία ἡγεμονεῖ ἡγεμονίαν ἀπόλυτον ἐν ὀνόματι τῆς αὐτοῦ Ἀγιότητος· οὐδὲν παρὰ ποτε εὐρίσκεται εἰς περισπασμούς περιπλοκῆς. Ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀπόλλωνος παρίσταται πρότινος τὸ μελόδραμα Οἱ δύο Φόσκαροι, ὅπερ κοινοτάτου καὶ ἐν Ἰταλία, καὶ ἐν Γαλλία, καὶ ἐν Γερμανία. Τὸ μελόδραμα τοῦτο εἶχεν ἤδη παρασταθῆ εἰς τὸν Ῥώμην, ὅτε αἰφνίς ἡ ἀστυνομία ἀνεκάλυψεν, ὅτι ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσι οἱ ἀκόλουθοι τρεῖς τρομεροὶ στίχοι·

Cedi cedi! rinnuncia al poter,
O vecchio padre misero!
A che ti giova il trono?
Ἔνδος! ἔνδος! παραίτησον τὴν ἐξουσίαν,
Ὁ παλαιὸς πατὴρ ἡμέτερον!
Εἰς τί σε ὠφελεῖ ὁ θρόνος;

Τὼ ρα τί νὰ γένη! νὰ ἀφαιρεθῶσιν οἱ ἐπικίνδυνοι οὗτοι λόγοι, οὓς ὁ λαὸς μανιδῶς χειροκροτεῖ, ἡ νὰ ἀπαγορευθῇ τὸ μελόδραμα; Ὁ πατὴρ Ἀντωνέλλης κλίνει ὑπὲρ τοῦ τελευταίου τούτου μέτρου! Ἐντεῦθεν κρίνατε ποῦ ἡ ποιντικὴ κυβέρνησις περιήλθεν.

Ἡ ἐφημερὶς τῆς Αὐγσβουργ εὐδοκίσασα ὁμολογεῖ, ὅτι οἱ πρὸς τὸν κόμητα Κίσελλεφ λόγοι τοῦ Ναπολέοντος εἰσὶ λίαν εἰρηνικοί. Συνομολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς· ἀλλὰ διατί καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος δὲν μειβεῖται τὸν Λουδοβικὸν Ναπολέοντα; διατί δὲν ἐκτελεῖ τὰς φιλελευθέρους ὑποσχέσεις του; διατί κλείει τὸ πανεπιστήμιον; καὶ ἄλλα πολλὰ διατί;.....

ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΙΩΣΗΦ ΚΑΡΡΑΜ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥΣ.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς νοεμβρίου ὁ Ἰωσήφ Κάρραμ ἀπεύθυνε πρὸς τοὺς ἐν Βρυξῶν ἀντιπροσώπους τῶν ἐυρωπαϊκῶν κυβερνήσεων δύο ἀναφοράς, ὧν ἡ μὲν διαλαμβάνει τὰδε·

«Δὲν ἀμφιβάλλετε ἀναμφιβόλως, κύριε ἐπίτροπε, ὅτι ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης Δαοῦδ πασσᾶς, διοικητῆς τοῦ ὄρους Λιβάνου, καθυπέβαλεν εἰς τὸν πληρεξούσιον ὑπουργὸν τῆς Πύλης κατηγορίας κατ' ἐμοῦ, καὶ ὅτι, ζητήσας τὴν προσωπικὴν μου κράτησιν, ἐπέτυχεν εἰς τοὺς πόθους αὐτοῦ. Ὡστεπ ἀρεδόθην ἐνταῦθα, ἵνα ὑπακούσω εἰς ὅτι ἡ δικαιοσύνη δύναται νὰ διατάξῃ περὶ ἐμοῦ, καὶ μᾶτην περιμένω τὴν ἐκδίκασιν τῶν πράξεών μου.

Ἐν τούτοις ὁ Δαοῦδ πασσᾶς ἔδειξε μέγιστον πρὸς με πάθος, ἀρνηθεὶς τὴν καθυποβολὴν τῶν τε ἡμετέρων αἰτήσεων, καὶ τῶν ἀντιπάλων μου ἐνώπιον τοῦ ὑπερτάτου δικαστηρίου τοῦ Ὄρους, ὅτε ἐποησάμην τὴν αἴτησιν ταύτην ἐν Βατρούμῃ. Ἡ αἴτησις αὕτη διήγειρε τὴν δυσαρέσκειαν αὐτοῦ ἐνεκα τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐναγόντων, καὶ ὅτε ἠναγκάσθη νὰ εἴπω αὐτοῖς νὰ ἀναχωρήσωσι, δυσηρεστήθη ἔτι μᾶλλον, διότι (ἔλεγεν), ἐμπόδιζον τοὺς ἐνάγοντας ὑπὸ τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, καὶ ὅτε πάλιν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐναγόντων ἠῴξησε, μάλιστα ἐκ τῶν δύο ἐπαρχιῶν Βατρούμης καὶ Δζεβαίλης, ἡ δυσαρέσκεια πάλιν ἀνενεώθη. Ἐπεμφε δὲ τότε τὰ μὲ ἀναζητήσῃ, καὶ διατάξας νὰ μὴ γείνη δεκτὴ ἑτέρα ἐκ μέρους μου ἀναφορὰ, μὲ διέταξεν ἅμα νὰ παρουσιασθῇ τὴν ἀκόλουθον πρωίαν, ἐν συνοδίαι τινῶν ἐκ τῶν προκρίτων, ὅπως ὑποβληθῶσιν αὐτῷ αἱ ἀποδείξεις, αἱ φέρουσαι τὰς γενικὰς κατηγορίας κατὰ τοῦ μουδῆρου τῆς Ἐρδουάνης, καὶ συμπεριληφθῇ ἐν αὐταῖς ἡ ἐκθεσις τῶν τε ἰδίων αὐτοῦ πράξεων καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἰσπέων, καὶ μετὰ ταῦτα ἕκαστος τῶν ἐναγόντων ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια.

Ἐπιπροσέειχεν δὲ τὴν ὑστεραίαν ἐνώπιον τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος μετὰ τῶν προκρίτων φερόντων τὰς ἀγωγὰς καὶ τὴν ρηθείσαν ἐκθεσιν, ἔδειξε πάλιν πρὸς με μέγιστην δυσαρέσκειαν, καὶ ἐζητήσαμεν τότε τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιστρέψωμεν οἴκαδε. Εἰς τὴν αἴτησιν δὲ ταύτην ἡ ἀγανάκτησις τοῦ πασσᾶ κατέστη ὑπερβολικὴ, ὡςτε ἠγροοῦμεν πλέον τίνι τρόπῳ ἠδύναμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ. Ἐπὶ τέλους δὲ διέταξε νὰ συνεννοηθῶμεν μετὰ τοῦ Κ. Λυδ' Ἐπτινίου, ἐπιτρόπου τοῦ μαρωνιτικοῦ ἔθνους, ὅπερ τῷ ὄντι ἐγένετο καὶ ἐντεῦθεν ἐπήλθε συνεννόησις τις μετὰξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐπιτρόπου.

Ἐπειδὴ δὲ λόγος τις ἐπεκράτει, ὅτι Μαρωνίται νινε προκάλεσαν στρατιωτὴν τινὰ τοῦ ἐμίρου Μεδξίδ' μουδῆρου τοῦ Σετραχάνου, καὶ τινος τῶν Ἑλλήνων, κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Κούτας, καὶ ἐπειδὴ αἱ πράξεις αὗται ἐπεβάρυνον τὸ ὄνομα ἐμοῦ τε καὶ ἀπάντων τῶν Μαρωνιτῶν, παρεκάλεσα τὸν διοικητὴν πασσᾶν νὰ μὲ διατάξῃ, ὅπως συλλάβω τοὺς ἐνόχους, ἀλλὰ μοι ἠρνήθη τοῦτο.

Ἐπὶ τέλος δὲ, ὡς ἄρτι ἐρρήθη, παρεδόθη ἐν Βρυξῶν ἐπὶ τῇ πλήρει πεποιθήσει, ὅτι ἐμελλον νὰ ἴδω διαλαμπούσας τὰς ἀκτίνας τῆς δικαιοσύνης· ἀλλ' ἔδοξε τῷ διοικητῇ πασσᾶ νὰ ἀπέλθῃ κατὰ προτίμησιν εἰς τὸν τόπον, εἶθα εὐρίσκοντο οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος κατηγοροῦμενοι. Ἐκεῖ δὲ ἐδείχθη διατεθειμένος εἰς τὴν συγγνώμην καὶ τὴν ἐπιείκειαν, ἔδωκεν εἰς τινὰς χρήματα, καὶ παρέλαβεν ἄλλους τινὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν

αὐτοῦ. Ἄλλ' ἀπῆται ἅμα τὴν σύλληψίν μου ἐν Βρυξῶν· Ἐστὶ δὲ προφανές, ὅτι ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης ὁ Δαοῦδ πασσᾶς ἠθέλησε, διὰ τῆς προσωπικῆς μου κρατήσεως νὰ ἀποδειλιάσῃ καὶ ἀποθαρρύνῃ τοὺς αἰτίους τῶν ἐμῶν κατηγοριῶν καὶ μίμψων, ἐν οἷς κατὰ συμπεριλαμβανόμεναι, καὶ νὰ κηρυχθῇ ἐχθρὸς πάντων τῶν καταφυγόντων εἰς τὴν δικαστικὴν ὁδόν, καὶ τῶν ζησάντων τὴν ἰσχὴν τῶν νόμων, κατ' αὐτὴν τὴν ἐννοίαν τοῦ νέου συντάγματος.

Τοῦ Δαοῦδ πασσᾶ καθυποβαλόντος πάλιν τὴν κινήσιν ταύτην εἰς τὸν πληρεξούσιον ὑπουργόν, ἐπειδὴ πᾶν εἰκότως ἡ αὐτοκρατορικὴ δικαιοσύνη τοῦ σουλτάνου δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν κατήγορον νὰ γείνη δίκαστή οὐδ' εἰς τὸν μάρτυρα νὰ ἦ συγχρόνως καὶ διοικητὴ κατὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατηγορουμένου, εἰς ταῦτα δικαιοῦμαι καὶ συμφέρει μοι νὰ ποιήσω ἔφεσιν, καὶ ποιήσῃ μοι ταύτην εἰς τε τὸ δικαστήριον τοῦ πληρεξουσίου ὑπουργοῦ καὶ εἰς τὸ ὑμέτερον, κύριε ἐπίτροπε, παρακαλῶν, καὶ ἐξορκίζων ὑμᾶς εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀξιοσεβαστοῦ ὑμῶν κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀξιότιμου ὑμῶν πρὸς ὅσον, νὰ μοι βοηθήσητε πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας, δεχόμενος τὴν ἀναφορὰν ταύτην, καὶ τὰς ἐγγυήσεις, ἃς εὐναίμαι νὰ παράσχω περὶ τῆς παρουσίας μου ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ παρέχω μοι τὴν ἐλευθερίαν ὅπως προετοιμάσω τὴν ὑπεράσπισίν μου καὶ τὰς ἀποδείξεις, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ διασαφηνίσωσι τὴν δίκην μου, καὶ ἀνατρέψωσι τὴν ψευδῆ κατηγορίαν, ἣτι μὲ ἐπιβαρύνει, καὶ τοι μέγιστην κατέβαλον προσπάθειαν, ὅπως ἐμποδίσω πᾶσαν διχόνοιαν καὶ πᾶν κίνημα ἀπάδον πρὸς τοὺς ἐπικρατοῦντας νόμους.

Ἀέχθητε, κύριε ἐπίτροπε, κτλ.
Ἐν Βρυξῶν, τῆς 27ης νοεμβρίου 1861.»

Ἡ δὲ δευτέρα ἀναφορὰ τοῦ Ἰωσήφ Κάρραμ πρὸς τοὺς πέντε ἐυρωπαϊκοὺς ἐπιτρόπους περιελάμβανε τὰ ἐπόμενα.

«Κύριε ἐπίτροπε,
Ἐπιτρέψατέ μοι, παρακαλῶ, νὰ εἴπω ὑμῖν, ὅτι ἀγνοῶ ἔτι τὸ αἴτιον τῆς προσωπικῆς μου κρατήσεως καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν θὰ ἔχω τὴν εὐτυχίαν νὰ δικασθῶ.

Συνέταξα τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπόμνημα, περιέχον τὴν περίληψιν ἰσχυρῶν τῶν λεπτομερειῶν, αἵτινες δύνανται νὰ συζητηθῶσιν ἐν τῇ δίκῃ μου, ἵνα ἔχητε, κύριε ἐπίτροπε, διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ὑποθέσεως ταύτης τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἔχω ἀνατιφρήτους ἀποδείξεις περὶ τῶν γεγονότων, ἅτινα ἔχω τὴν τιμὴν νὰ καθυποβάλω ὑμῖν.

Ἡδυνάμην βεβαίως νὰ ἀποδείξω διὰ διαφόρων τρόπων, ὅτι μακρὰν νὰ θεωρῶ ἐμαυτὸν ἄξιον τῶν ἀποδομένων μοι κατηγοριῶν, ὅτι ἔπραξα τι παράνομον καὶ ἀδικον, ἐνησχολήθην τάνάπαλιν εἰς τὸ νὰ διατηρήσω τὴν ἡσυχίαν, καὶ ἐμποδίσω τὴν ἀταξίαν. Ἐπιτραπήτω μοι τοίνυν, κύριε ἐπίτροπε, νὰ ἐλπίζω, ὅτι ἡ τιμότης καὶ τὸ φιλοδίκαιον ὑμῶν δὲν θὰ ἐπιτρέψωσιν ὥστε νὰ μένω ἐν τῇ εἰρήκῃ, χωρὶς κἂν νὰ γινώσκω τὴν αἰτίαν τῆς διακρατήσεώς μου.

Καθικετεύω δ' ὑμᾶς νὰ μὴ μοι ἀρνηθῆτε τὴν συνδρομήν, ἣν συνήθως παρέχετε τοῖς τε μεγάλοις καὶ τοῖς μικροῖς, ἵνα οἱ νόμοι τῆς δικαιοσύνης διατηρηθῶσι, τοῦτέστιν ἵνα δοθῇ τῷ κατηγορουμένῳ ὡς καὶ τῷ κατηγορῶν ἡ ἀναγκαῖα ἐλευθερία, ὥστε νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀποδείξεις καὶ παρασκευάσῃ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ὑπεράσπισιν δικόγραφα, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ δώσῃ πᾶσαν ἐγγύησιν, ἵνα ἐπιβεβαιώσῃ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὁριστικῆς καὶ τεκτικῆς δίκης.

Ἐυδοκίσατε τοίνυν, κύριε ἐπίτροπε, νὰ διατάξῃτε τὴν παῦσιν τῆς προσωπικῆς μου κρατήσεως, ἥτις καθ' ἐαυτὴν ἐστὶν πλήρης ποινὴ ἀνυπότακτου ἐγκλήματος. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει γινώσκω ἀρκούντως τὴν τε ἀμεροληψίαν καὶ τὴν φυσικὴν ὑμῶν εὐθύτητα, ὥστε νὰ περιμένω ἐν πεποιθήσει τὴν κρίσιν ὑμῶν.
Ἀέχθητε, κτλ. Ἐν Βρυξῶν, τῆς 30ης νοεμβρίου 1861.»

ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

Καθ' ἡν στιγμὴν τὸ φύλλον αὐτὸν εὐρίσκειται ὑπὸ τὰ πιστεύματα, δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τηλεγράφημα τι, σταλὲν ὑπὸ τοῦ Λόβου Λούου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28 δεκεμβρίου, ἀναγγέλλον, ὅτι «ἡ κυβέρνησις τῶν ἠνωτ. Πολιτιῶν τῆς Ἀμερικῆς συνήνεκεν εἰς τὸ νὰ παραδώσῃ αὐτῷ τοὺς τίτλους ἀρχικαλοῦτος καὶ καὶ ὑπο ἄλλας.»

Διὰ ταυτοχρόνου δὲ τηλεγραφώματος ἐκ Κωνσταντοῦ μανθάνομεν, ὅτι τὸ ὀμοσπονδικὸν πλοῖον «Σανταγο» ἐποικίσατο ἔξωθεν ἐπὶ τοῦ πλοίου «Ἐσθονία Σαθ», ὅπερ λέγεται ὅτι ἔραρον ἀγγλικὴν σημασίαν, καὶ ἐλάθεν ἐξ αὐτοῦ τοὺς ἐπίτιμους Ἰαχίρην καὶ Ῥόγγρον, οἵτινες ὑπετίθεντο ἐπιτροπῆ τῶν ἄνευνοτιῶν.

Περὶ δὲ τῆς λύσεως τῆς Ἀγγλο-ἀμερικανικῆς διαφορᾶς (κατὰ τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα) ὁ μὲν Κέρουξ τῆς Νέως Ἰόρκης λέγει, ὅτι «ἡ μὲν ὁδὸς παρεῖχεν, ἀλλ' ἄρτις χροῖος παρουσιάζονται ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας, ὅπερ ἡ Ἀμερική θὰ ἀποτίσῃ εἰς τὸ μέλλον.» Ὁ δὲ Λόου Λούου τῆς Νέως Ἰόρκης σκέπτεται ὡς ἔξω: «Ἐπὶ ὅσον ἡ Ἀγγλία θεωρεῖ τὸς ἄνευνοτιῶν ὡς διαμαρτυρούμενους, ἡ δὲ Ἀμερική οἷς ἐπιαναστάτας, πρόκειται πόλλοις κατὰ τὸν χρόνον νὰ παραδοθῶν.»